

پوختميك سمبرمت به ئاينى ئىسلام

بهو شيوهيمى له قورئان وسونمدا هاتوو

(چاپيك به لگه كانى تيدا باسكراوه)

نوسينى:

دكتور / محمد عبدالله السحيم

ماموستاي عه قیده له به شى خویندنه ئىسلامیه كان (له پيشوودا)

كوليزى پهروه رده، زانكوى (الملك سعود)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ئىسلام

په يامىكى پوخت سه بارهت به ئاينى ئىسلام به و
شيوه يه له قورئان وسونه تدا هاتووه
(چاپىك كه هموو به لگه كانى قورئان وسونهت له خو ده گريت) [1]

نوسينى:

ماموستا دكتور / محمد عبدالله السحيم

ماموستاى عه قیده له به شى خویندنه ئىسلامیه كان (له پيشوودا)

*****

[1] چاپىكى تر هه يه سه بارهت بهم په يامه تهنه بابته كانى تيدا باسكراوه و
به لگه كانى قورئان وسونه تى تيدا باس نه كراوه، بو خویندنه وهى كليك
له سه ر ئه م به سته ره بکه:

<https://islamhouse.com/ku/books/2836743/>

شركاء التنفيذ:

المحتوى الإسلامي

رواد الترجمة

جمعية الربوة

دار الإسلام

يتاح طباعة هذا الإصدار ونشره بأي وسيلة مع
الالتزام بالإشارة إلى المصدر وعدم التغيير في النص.

☎ Telephone: +966114454900

@ ceo@rabwah.sa

✉ P.O.BOX: 29465

☎ RIYADH: 11557

🌐 www.islamhouse.com

به ناوی خوی به خشندهی میهره بان

کتیبی کی گرنه پیناسهیه کی پوختی ئاینی ئیسلامی له خو گرتوووه، وروونکردنه وهی گرنهترین بنچینه وپرینمایی وجوانییه کانی ئاینی ئیسلامی تیدایه له قورئان وسونهتدا، وئهم کتیبه بو مسولمانان وبو نامسولمانانیش دهگونجیت به زمانه کانیان له ههموو کات وشوئینیک سه رهرای جیاوازی حال وبارودوخ.

۱. ئیسلام په یامی خودایه بو ههموو خه لکی به تیکرا، وکوئا په یامی خودایه بو مروؤفایه تی ههتا قیامهت به رپا ده بیئت.

ئیسلام په یامی خودایه بو ههموو خه لکی، خوی گه وه ده فهرمویت: { وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ } واته: { وئیمه توؤمان نه ناردوووه بو ههموو ئاده می مه گه ر بو ئه وه نه بیئت که بو ههموو خه لکی بیته مژده ده و ترسینه ر، به لام زوربه ی ئاده می ئه مه نازانن } [سبأ: ۲۸]. وده فهرمویت: { قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا } واته: { ئه ی پیغه مبه ر - صلی الله علیه وسلم - } پییان بلئ: ئه ی خه لکینه به راستی من پیغه مبه ری خودام بو ئیوه ههمووتان (بو ههموو خه لکی به بی جیاوازی ره گه ز ورهنگیان) { [الأعراف: ۱۵۸].

وپه ره ردگار ده فهرمویت: { يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِن رَّبِّكُمْ فَآمِنُوا خَيْرًا لَّكُمْ وَإِن تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا } واته: { ئه ی خه لکینه بیگومان پیغه مبه ر راستی وهه قی بو تان هیناوه له لایه ن په ره ردگار تانه وه که واته ئیوه ش باوه ر

بهینن چاکتره بۆتان وئه گهر باوهر نههینن ئەوا بیگومان ههرچی له ئاسمانه کان وزه ویدا ههیه مولکی خودایه و خودا هه میسه زانا ودانا و (کاردرسته) {النساء: ۱۷۰}.

ئیسلام په یامی خودایه بۆ هه تاهه تایه، وکو تا په یامی په روه دگاره، خوای گه و ره ده فهرمویت: {مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا} واته: {موحه ممه د باوکی ههچ په کیکی له پیاوه کانتان نییه (نه زهیدی کوری حاریس ونه ههچ که سیکی تر) به لکو ئەو نیردراوی خودا وکو تاهه مینی پیغه مبه رانه و خودا به هه موو شتیک زانایه} {الأحزاب: ۴۰}.

۲. ئیسلام ئاینیکی تایهت نییه به ره گه زیکی دیاریکراو یان گه لیکی دیاریکراو به لکو ئاینی خودایه بۆ هه موو خه لکی.

وئیسلام ئاینیکی تایهت نییه به ره گه زیکی یان گه لیکی به لکو ئاینی خودایه بۆ هه موو خه لکی، ویه کهم فهرمان که له قورئانی پیروژدا هاتوو، خوای گه و ره ده فهرمویت: {يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ} واته: {ئهی خه لکینه په روه دگارتان بپه رستن که ئیوه و ئەوانه ی پیس ئیوه یشی دروست کردوو به لکو به و په رستن خۆتان بپارێزن} {البقرة: ۲۱}.

و خوای گه و ره ده فهرمویت: {يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً}

واته: {ئهی خه لکینه خوټان بپاریزن له (سزای) پهروه ردگارتان (تهقوادار بن وبترسن) له ئهو زاتهی که دروستی کردوون له یهک که سهوه (که ئادهمه) وهه له ئه ویش هاوسه ره کهی درووست کردووه و بلاوی کردووه ته وه له دووانه پیاوونی زور ههروه ها ئافره تان} [النساء: ۱].

له ئیین عومهروه -رهزای خویان لیبت- که پیغمبهری خودا -صلی الله علیه وسلم- رژی فتهح ورزگار کردنی مهککه وتاری بو خه لکی دا، وفه رمووی: «ئهی خه لکینه، خودا له سهرتانی لبرد خو به گوره زانینی (نه فامی) جاهیلیهت وشانازی کردن به باو بپیرانه وه (به هووی مسولمان بوونتانه وه)، خه لکی دوو چینن: چاکه کاریکی تهقوادار که ریزداره لای خوی گوره، وتاوان کاریکی دوړاو که بپریزه لای خوی گوره، وخه لکی نه وهی ئاده من وخوی گوره ئاده می له خو ل دروستکرد، خوی گوره ده فهرمویت: {يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ} [الحجرات: ۱۳] واته: {ئهی خه لکینه بیگومان ئیمه دروستمان کردوون له نیر ومییهک وکردومان به چند گهله و هو زیکوه تا یه کتری بناسن، به راستی به ریزترینتان لای خودا ئهو که سهیه که زیاتر له خودا ده ترسیت، بیگومان خودا زانا وئاگاداره}» [رواه الترمذی: ۳۲۷۰].

له فهرمانه کانی قورئان وسونه تدا هیچ فهرمان وشه ریهت ویاسایه کی تایبهت نابینیت که تایبهت بیت به گه لیک یان هو زیکی

دياريكراو ؛ بهووی نهوهی له رهگهزيک يان گهليک يان هوژيکی دياريکراون.

۳. نيسلام په پيامی خودايه که ته و اوکاري په پيامه کانی پيغه مبه رانی پيشووو بۆ نومته کانيان - عليهم الصلاة والسلام.

نيسلام په پيامی خودايه که ته و اوکاري په پيامی پيغه مبه رانی پيشووو - عليهم الصلاة والسلام- بۆ نومته کانيان، خوی گه وره ده فهرمويت: {إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَىٰ نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَىٰ وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَآتَيْنَا دَاوُودَ زَبُورًا} واته: {به راستی ئيمه وه حيمان (سروشمان) بۆ نارديت ههروه کو چۆن وه حيمان نارد بۆ نوح وبۆ پيغه مبه ره کانی پاش نهو و وه حيمان نارد بۆ ئيبراهيم و ئيسماعيل و ئيسحاق و يعقوب و نهوه کانی يعقوب وبۆ عيسا و ئه يوب و يونس و هارون و سولهيمان و زه بوريشمان به خشي به داود} [النساء: ۱۶۳].

ئهم ئاينه که خودا وه کو وه حی (سروش) بۆ پيغه مبه ر موحه مه د -صلى الله عليه وسلم- نارد وويه تي؛ هه مان ئاينه که خودا بۆ پيغه مبه رانی پيشوو نارد وويه تي، و خودا وه سيهت و ئاموژگاري کرد ووه به وهی که ده ستي پيوه بگرن و فهرمانه کانی جي به جي بکن و خويان له نهی ليکراوه کان به دوور بگرن، خوی گه وره ده فهرمويت: {شَرَعَ لَكُمْ

مَنْ الدِّينِ مَا وَصَىٰ بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ {واته: }
 ئەو ئاینه‌ی بۆ داناون که فه‌رمانی داوه به نوح و ئەوه‌ش نیگامان کردوو به بۆ تۆ و ئەوه‌ش که فه‌رمانمان داوه به ئیبراهیم و موسا و عیسا که له‌سه‌ر ئەو ئاینه‌ بن به رێک و راستی و جیاوازی تێدا مه‌که‌ن زۆر قورس و گرانه به‌لای هاو به‌شدانه‌رانه‌وه ئەوه‌ی ئەوانی بۆ بانگ ده‌که‌یت خودا هه‌ر که‌سیکی بویت هه‌لیده‌بژیریت بۆ (موسلمان بوون) لای خۆی و رێنمونی و هیدایه‌تی هه‌ر که‌سیک ده‌کات بۆ لای خودا بگه‌رێته‌وه {الشوری: ۱۳}.

ئهم کتیبه که خودا وه‌کو وه‌حی (سروش) بۆ پیغه‌مبه‌ر موحه‌مه‌د ناردی - صلی الله علیه وسلم - ؛ به‌راسته‌دانه‌ری کتیبه‌کانی خودایه له پیش‌وودا وه‌کو ته‌ورات و ئینجیل پیش ئەوه‌ی ده‌ستکاری بکرین و بگۆردرین، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: {وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ} {واته: }
 و ئەوه‌ی له قورئاندا نیگامان کردوو به بۆ تۆ هه‌ر ئەوه‌ راسته و پشتیوانی کتیبه‌کانی پیش خۆیه‌تی بیگومان خودا به به‌نده‌کانی ئاگادار و بینایه {فاطر: ۳۱}.

۴. پیغمبران - علیهم السلام - یهک ئاینیان ههیه، بهلام

شهریعهتهکانیان جیاوازه.

پیغمبران - علیهم السلام - یهک ئاینیان ههیه بهلام
 شهریعهتهکانیان جیاوازه، خوی گهوره دهفهرمویت: {وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ
 الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ فَاحْكُم
 بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا
 مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي
 مَا آتَاكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
 فِيهِ تَخْتَلِفُونَ} واته: {وئهم قورئانهمان نارده خوارهوه بو تو به ههق
 وراستی وکتیبهکانی پیش خوی به راست دهزانیته وپشتیوانیان
 لیدهکات (پیش دهست تیخستن وگورینیان لهلایهن جولهکه
 وگاورهکانهوه) وچاودیریانه کهواته حوکم وپریار بده لهناو نامهدارهکاندا
 بهوهی خودا ناردووویهتیه خوارهوه، وشوین ههوا وئارهزووی ئهوان
 مهکهوه و لانهدهیت لهو حوکم و پریاره ههق وراستهی که بوتهاتووه
 دامان ناوه بو ههر ئوممهتییک له ئیوه شهریعهت وریگهیهکی روون
 وئهگهر خودا بیویستایه ئیوهی ئهکرد بهیهک ئوممهت وکومهل بهلام
 (نهیکردوون) بو ئهوهی تاقیتان بکاتهوه لهو شهریعهت ویاسایانهی که
 پیی بهخشیوون کهواته پیشبرکی بکهن بو ئهو شتانهی که چاکن
 گهرانهوهتان ههر بو لای خودایه به گشتی ئهمجا ههوالئتان پیدهدا
 سهبارته بهوهی که له ژیانی دونیادا تییدا جیاواز وناکوک بوون}
 [المائدة: ۴۸].

وپیغه مبه ر - صلی الله علیه وسلم - ده فهرمویت: «أَنَا أَوْلَى النَّاسِ بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّانِبِيَاءُ إِخْوَةٌ لِعَلَّتِ أُمَّهَاتُهُمْ شَتَّى وَدِينُهُمْ وَاحِدٌ» واته: «من نزيكترين كه سم له عيسای كوری مه ریه له دنیا و دواړوژدا، وپیغه مبه ران برای یه ك باوكن (یه ك عه قیده و بیرو باوهریان هه یه) به لام دایکیان جیاوازه (شهریعه ته كانیان جیاوازه)، و له گه ل نه مه یشدا هه موویان هه مان ئاینیان هه یه» [رواه البخاری: ۳۴۴۳].

۵. هه روه كو بانگه شه ی پیغه مبه رانی پی شوو: نوح و ئیبراهیم و موسا و سوله یمان و داود و عیسا - علیه السلام - ؛ ئاینی ئیسلام بانگه شه ده كات بو ئیمان و باوهره ینان به وه ی كه په روه ردگار (الله) یه وئو زاته خو لقی نه ره - الخالق - ه و پوژیده ره وه - الرزاق - ه و ژیان ده به خشی ت - المحیی - ه و زیندو وه كان دهر ینیت - الممیت - ه و هه موو شتیك مولکی نه وه - مالك الملك - و هه موو كاروباری بوونه وه ره كان نه و بهر پوه ی ده بات وئو زاته مه زنه زور به سوژه - بهر نه فته ته: الرؤف - ه و میهره بانه - الرحیم - ه.

خوای گه و ره ده فهرمویت: {يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ} واته: {ته ی خه لكینه بیركه نه وه له فه زلی خودا به سه رتانه وه ئایا بیجگه له خودا دروستكار یکی - خو لقی نه ریکی - تر هه یه كه پوژیتان

بدات له ئاسمان وزه ویدا هیچ په رستراویک شایسته ی په رستن نییه بههق وراست له الله دهی چوڼ وا روو وهرده گپرن (لهیهک خودا په رستی) {فاطر: ۳}.

وخوای گه وره ده فهرمویت: {قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجَ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجَ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدْبِرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ} واته: {تهی پیغه مبهه - صلی الله علیه وسلم -} بلی: ئایا کی رزق وروژیتان ددات له ئاسمان (به باران) وله زهویه وه (به رووهک) یان کی خاوه نی (دروستکهری) گوئ وچاوانه وکی زیندوو له مردوو دهرده هیئییت و مردوو له زیندوو دهرده هیئییت ههروه ها کی کاره کان هه لده سورپینییت بیگومان یه کسه ر ده لیڼ خودا که واته (تهی پیغه مبهه - صلی الله علیه وسلم -) پییان بلی: دهی بو خوټان ناپاریزن (له سزای خودا؟) {یونس: ۳۱}.

وخوای گه وره ده فهرمویت: {أَمْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ وَيُخْرِجَ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدْبِرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ} واته: {ئایا زاتیك که له سه ره تاوه بوونه وهر به دیده هیئییت پاشان (دوای مردنی) جاریکی تر دروستی ده کاته وه وزاتیك که له ئاسمان وزهویه وه رزق وروژیتان ددات ئایا هیچ په رستراویکی ههق وراستی تر ههیه له گه ل الله (نه خیر نییه) (تهی پیغه مبهه - صلی الله علیه وسلم -) بلی به لگه تان بهینن نه گهر ئیوه راست ده که ن} {النمل: ۶۴}.

هموو پیغه مبهران - علیهم السلام - نیردراون بو بانگه وازی کردن
 بو پرستنی خودا به تنها به بی بریاردانی هیچ شهریک وهاوبه شیک
 له پرستنیدا، خوی گوره ده فهرمویت: {وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا
 أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ
 حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
 الْمُكذِّبِينَ} واته: {سویند به خودا له ناو هموو گهل وئوممه تیځدا
 پیغه مبهریکمان ناردوو (که فهران ده کهن به خه لکی) به وهی تنها
 خودا بپرستن و دوور بکه ونه وه له (پرستنی) هر پرستراویکی تر ئینجا
 خودا هندیکی له و (ئوممه تانه) رینمونی کرد وهندیکیشیان (له بهر
 خرابیان) گومرایی یه خهی گرتن دهی به زه ویدا بگه رین و ته ماشا بکه
 سه رنجامی به دروخه روان چوون بوو} [النحل: ۳۶].

و خوی گوره ده فهرمویت: {وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا
 نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ} واته: {وئیمه نه مان ناردوو په پیش
 تو هیچ پیغه مبهریک مه گهر وه حیمان (نیگامان) بو ناردوو (به وهی که)
 بیگومان جگه له من هیچ پرستراویکی تر شایستهی پرستن نیبه به
 هق وراست که واته تنها من بپرستن} [الانبیاء: ۲۵].

خوی گوره سه بارهت به نوح - علیه السلام - له قورئانی پیروزدا
 ده فهرمویت: که نوح - علیه السلام - فهرموویه تی: {يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ
 مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ} واته: {تهی
 گه له کم تنها خودا بپرستن ئیوه هیچ پرستراویکی راست وه هقتان

نييه جگه له خودا؛ به راستي من دهترسم (دوو چاري) ئيوه بيت سزاي
 روژيكي گه وره (كه روژي دواييه) { [الأعراف: ٥٩].

وخوای گه وره سه بارهت به ئيبراهيم - عليه السلام - له قورثاني
 پيروژدا دهفرمويت: كه ئيبراهيم - عليه السلام - فرموويه تي:
 {وَابْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
 تَعْلَمُونَ} واته: {وَأُتِيَ بِفِغْهَمْبَرٍ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - بَاسَى
 ئيبراهيم بکه) کاتيک به گه له کهي ووت خودا بپه رستن وليي بترسن
 نه وه چاکتره بو ئيوه نه گهر ئيوه بزنان} [العنکبوت: ١٦].

وخوای گه وره سه بارهت به سالح - عليه السلام - له قورثاني
 پيروژدا دهفرمويت: كه سالح - عليه السلام - فرموويه تي: {قَالَ يَا
 قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ هَذِهِ نَاقَةُ
 اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ
 عَذَابٌ أَلِيمٌ} واته: {ئهي گه له کهم خودا به تنها بپه رستن جگه له نه وه هيج
 په رستراويكي راست وه هقتان نييه بيگومان موعجزيه کهي روونتان له
 په روه ردگار تانه وه بو هاتووه نه مه وشتری خودايه (وه کو ريزلينا نيک بو
 نه مه وشتره نه م ناوهي پيدراوه - ناقة الله -) که موعجزيه که بو ئيوه جا
 ليی بگه رين با بخوات وبله وه پريت له زه وي خوادا ونازاري مه دن
 ودهستي بو مه بن به خراپه (نه گهر وابهکن) تووشي سزايه کهي سهخت
 وبه نازار دهن} [الأعراف: ٧٣].

وخوای گه وره سه بارهت به شوعيب - عليه السلام - له قورثاني
 پيروژدا دهفرمويت: كه شوعيب - عليه السلام - فرموويه تي: {يَا

قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ} واته: {تهی گه له كه م به ته نها خودا بپه رستن هېچ په رستراوېكي هه ق وراستتان نبيه بېجگه له نه و؛ بېگومان له لايه ن په روه ردگار تانه وه به لگه وموعجيزه يه كي روون وئاشكراتان بو هاتووه كه واته له پيوانه وكيشانه تان دا رېك وراست بن وله شتومه كي خه لكي كه م مه كه نه وه (به دزي) وله زه ويدا خراپه كاري مه نيڼه وه (مه كه ن) له پاش چا كردني نه وه ي باسكرا چا كتره بو تان نه گهر ئيوه ئيماندارن} {الأعراف: ۸۵}.

يه كه مجار كه خودا قسه ي له گه ل موسا كرد - عليه السلام -، خودا - سبحانه و تعالى - پي فهرموو: { وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ (۱۳) من تو م هه لبراردووه (بو پيغه مبه رايه تي) كه واته گوې بگره بو نه وه ي نيگا بو ت ده كرېت (وه حيه ي بو ت ده ني درېت) (۱۳) إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي (۱۴) به راستي هه ر من خوام هېچ په رستراوېك شايسته ي په رستن نبيه به هه ق وراست جگه له من كه واته من بپه رسته به چاكي نوېژ نه انجامبده بو نه وه ي يادي من بكه يته وه {طه: ۱۳-۱۴}.

وخوای گه وره سه بارهت به موسا - عليه السلام - له قورئانی پيروزدا ده فهرمويت: كه موسا - عليه السلام - په نای به خودا گرت وفهرموو: {إِنِّي عُدْتُ رَبِّي وَرَبَّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَّا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ (۲۷) (وموسا - عليه السلام - فهرموو): به راستي من په نا ده گرم به

په روهردگاری خوّم و په روهردگاری ئیوهش له هه موو خو به زلزلانیک که باوه ری به روژی لپرسینه وه نییه (۲۷) { [غافر].

خوای گه وره سه بارهت به مه سیح (عیسا) - علیه السلام - له قورئانی پیرۆزدا ده فهرمویت: که عیسا - علیه السلام - فهرموویه تی: {إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ (۵۱)} به راستی خوا په روهردگاری من و ئیوه یه ده ی بیهرستن نه مه یه ریگای راست (۵۱) { [آل عمران].

وهه روه ها خودا سه بارهت به مه سیح (عیسا) - علیه السلام - له قورئانی پیرۆزدا ده فهرمویت: که عیسا - علیه السلام - فهرموویه تی: {يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ (۷۲)} نه ی به نو ئیسرائیل تنه ها خوا بیهرستن که په روهردگاری من و ئیوه یشه به راستی هه رکه سیچ ها و به ش بوّ خودا دابنیت نه وه بیگومان خودا به هه شتی لی حه رام کردوه، وجیگا وشوینی ئاگر ده بیّت وه بوّ نه و سته مکارانه هیچ یارمه تیده ریک نییه (۷۲) { [المائدة].

ته نانهت له ته ورات و ئینجیلیشدا دوو پاتکردنه وه ها تووه له سه ر په رستنی خودا به تنه ها و به بی بریاردانی هیچ شه ریک و ها و به شیچ له په رستنیدا، له (سیفری دووهم) دا ها تووه که موسا - علیه السلام - ده فهرمویت: (اسمع یا اسرائیل الربّ إلهنا رب واحد) واته: (گوئیگر نه ی نه وه کانی ئیسرائیل، -الله- خودا په روهردگارمانه، یه ک په روهردگار هه یه). و دوو پاتکردنه وه ها تووه له سه ر ته وحید - یه ک خودا په رستی - له

(تینجیلی مرقس) دا، که مه سیح (عیسا) - علیه السلام - ده فهرمویت: (إن أول الوصايا هي: اسمع يا إسرائيل الرب الهنا رب واحد) واته: (یه که مه سیهت - ناموژگاری - بریتیه له: گوئیگرن ئهی نه وه کانی ئیسرائیل، الله - خودا پهروه ردگارمانه، یه که پهروه ردگار - خودا - هه یه).

خوای گه وره نه وه ی روونکردووه ته وه که هه موو پیغه مبه ران نیردراون بو جیبه جیگردنی ئه م ئه رکه مه زنه که بریتیه له بانگه وازی کردن بو ته وحید (یه که خودا په رستی)، خوای گه وره ده فهرمویت: {وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَن هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَن حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ} واته: {سویند به خودا له ناو هه موو گهل وئوممه تیکدا پیغه مبه ریگمان ناردووه (که فهران ده که نه به خه لکی) به وه ی ته نها خودا به رستن و دوورکه ونه وه له (په رستی) هه په رستراویکی تر، بو یه خودا هه ندیکی له و (ئوممه تانه) رپنمونی کرد (هیدایه تی دان) وه ه ندیکی شیان (له بهر خراپیان) گو مرایی یه خه ی گرتن} [النحل: ۳۶].

هه ووه ها خوای گه وره ده فهرمویت: {قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَاوَاتِ ائْتُونِي بِكِتَابٍ مِنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ أَثَارَةٍ مِنْ عِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ} واته: {ئهی پیغه مبه ر - صلی الله علیه وسلم -} بلی: پیم بلین ئه و شتانه ی ئیوه داوایان لیده که نه (لییان ده پارینه وه) جگه له خودا پیشانم بده ن له زه ویدا چیان دروست کردووه یان له (دروست کردنی) ئاسمانه کانداهه شداریان کردووه، ده ی په راویکم بو بهینن له پیش ئه م (قورئانه

هاتبیت) یان زانیاریهك كه له پیشووان بهجئ مابیت نهگه ر ئیوه راستگؤن} [الأحقاف: ٤].

شیخ سه عدی - رحمهتی خوی لیبیت - دهلیت: (خوی گهوره دهزانیت كه مشتومری موشریکه كان سه بارهت به شیرک بریاردانیان هیچ بهلگهیهکی له سه ر نییه، بهلکو تهنها پشت ده بهستن به گومانی درؤ ورا وبؤچوون وئهقل و تیگهیشتنی پوچهل، وئهوهی كه نیشانهی پوچهلیتی ئهم بهلگانهیه نهگه ر سهیری حال و زانستیان بکهیت و سهیری حالی ئهوانه بکهیت كه ته مه نیان به سه ربرد له په رستن - مه بهست په رستن ئه و په رستراوانهیه جگه له خوی گهوره - ؛ ئایا هیچ سوودیکیان پیگه یاندن له دنیا و قیامه تدا ؟) [تیسیر الکریم المنان: ٧٧٩].

٦. الله - سبحانه و تعالی - خوی پهروه دگاره و خولقینه ره - الخالق - ه، و تهنها ئه و شایه نی په رستن به بی هیچ ها و بهش و شه ریکیک، و نابیت له گه ل په رستن خودا هیچ که سیکی تر بپه رستریت.

خوی گهوره ده فهرمویت: {يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ (٢١) ئه ی خه لکینه پهروه دگارتان په رستن که ئیوه و ئهوانه ی پیش ئیوهیسی دروست کردوه بهلکو به و په رستن خوتان پیاریزن (٢١) الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ (٢٢) ئه و (خودایه ی) که زهوی بو راخستوون

وئاسمانی بۆ کردوون به کۆشک (ئاسمانی بۆ گيړاون به گومهزی) وئای (بارانی) له ئاسمانهوه هیناوهته خوارهوه ئه مجا درى هیناوه بهو ئاوه هه موو جوړه میوه و بهروبوومیك بۆ رۆزی ئیوه كهواته هاوتا وشهريك بۆخودا برپار مهدهن، له كاتيكدا ئیوه خۆتان دهزانن (بئ هاوتایه - بئ شهريكه-) (۲۲) {البقرة: ۲۱-۲۲}.

ئهو پهروهردگارهى كه ئيمهى خولقاندووه ونهوهكانى پيش ئيمهيشى خولقاندووه، وزهوى وهكو راخه بۆمان داخستووه كه بهسهريدا ريبكهين وله ئاسمانهوه ئاو وبارانى بۆمان دابهزاندووه بۆ ئهوى بهروبوومى جوړاوجۆر وهكو رزق وپرزيبهك بۆ ئيمه دهرچييت؛ بهراستى تهنها ئهو زاته مهزنه شايستهى پهريسته - سبانه وتعالى -، خوى گهوره دهفرمويت: {يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا اللَّهَ عَلَيْهِمْ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَانِئ تُوَفَّكُونَ} واته: {ئهى خهلكينه بيريكه نهوه له فهزلى خودا به سهرتانهوه ئايا بيجهگه له خودا دروستكاريكى - خولقينهريكى - تر ههيه كه رۆزيتان بدات له ئاسمان وزهويدا هيچ پهريستراويكى شايستهى پهريستن نيه به ههق وراستى جگه له الله دهى چۆن وا رپوو وهردهگيپن (لهيهك خودا پهريستى)} {فاطر: ۳}.

ئهو زاتهى كه خولقينه ودروستكاره و رزق وپرزى دمدات؛ تهنها ئهو شايستهى پهريسته، خوى گهوره دهفرمويت: {ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ} واته: {ههر ئهو خودايهيه كه پهروهردگارى ئيوهيه هيچ پهريستراويكى راست وههق

نییه جگه له ئه و زاته که دروستکهری هه موو شتیکه که واته تنها ئه و پهرستن و ئه و خودایه توانا و دهسه لاتی به سر هه موو شتیکه هه یه و پاریزهری هه موو شتیکه} [الأنعام: ۱۰۲].

هه موو ئه وانه ی ده پهرسترین جگه له خوای گه و ره شایسته ی پهرستن نین، چونکه خاوه نی تنها هینده ی گه ردیله یه کیش نین و دهسه لاتیان نییه به سه ریدا ؛ نه له ئاسمانه کان و نه له زهوی، و له هیچ شتیکه شه ریک و هاو به شی خودا نین و یارمه تی و پشتیوانی خودا نین چونکه خودا پیویستی به هیچ یه کیکه له بوونه و ره کان نییه، ئیتر چۆن داوا و پارانه وه و نزا له یه کیکی تر ده که ن جگه له خودا یان چۆن بانگه شه ی ئه وه ده که ن که خودا هاو به ش و شه ریکی هه یه، خوای گه و ره ده فه رمو ییت: {قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ رَعَمْتُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ لَآ يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِنْ شِرْكٍَ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِّنْ ظَهِيرٍ} واته: {ئهی پیغه مبه ر - صلی الله علیه و سلم -} بلئ هاوار بکه ن له وانه ی که بیجگه له خودا به پهرستراواتان ده زانین هینده ی هه ره وردیله یه کیان به ده ست نییه نه له ئاسمانه کان و نه له زه ویدا وه ئه و پهرستراوانه هاو به شی (خودا) نه بوون نه له دروستکردنی ئاسمانه کان و نه له دروستکردنی زه ویدا و هیچ یه ک له وان یارمه تیده ری خودا نه بوون} [سبأ: ۲۲].

خودا - سبحانه و تعالی - ئه و زاته یه که بوونه و ره کانی دروستکردوو له نه بوونه وه، و بوونی ئه م زینده و ره رانه به لگه ن له سه ر بوونی خودا و په ره دگار یتی و ئولو هیه تی (پهرستراویتی) خودا، خوای

گهوره دهفهرمویت: { وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ (۲۰) } وله نیشانهکانی ئه و (خودایه) که ئیوهی له خاک دروستکردوو له پاش (ماوهیهک) کتوپر ئیوه ئادهمین وبلأوبوونهتهوه بهسه زهویدا (۲۰) وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ (۲۱) وله ئایهت ونیشانهکانی ئه و (نیشانهکانی خوا) که بوئی دروست کردوون له (رهگزی) خوټان هاوسه رانییک بو ئه وهی ئارام بگرن له لایاندا وخوشه ویستی وبه زهیی خستوټه نیوانتان بهراستی له وهدا بهلگه ونیشانهی زور ههیه بو که سانیک که بیرده که نه وه (۲۱) وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ الْأَلْسِنَتِكُمْ وَاللُّوَانِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ (۲۲) وله نیشانهکانی (دهسه لاتی) ئه و دروستکردنی ئاسمانهکان وزهوی وجیاوازی زمان وپه گز وپه ننگتانه بهراستی له وهدا (ئه وهی باسکرا) بهلگه ی زور ههیه بو زانایان (۲۲) وَمِنْ آيَاتِهِ مَتَابُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ (۲۳) وله ئایهت ونیشانهکانی ئه و (ئایهتهکانی خودا)، خهوتنتان به شهو وپوژدا وهه ولدانتان (له پوژدا) بو سوود وهرگرتن له فهزل وبه خششی (پوژی) خوا بهراستی له وهدا بهلگه ونیشانهی زور ههیه بو کومه لیک بیستن (۲۳) وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُحْيِي بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ (۲۴) له نیشانهکانی (خوایه) که ههوره بروسکه تان نیشان دهدات بو ترسان و ئومیډ بوون (ترسان له ههوره بروسکه و ئومیډ بوون به باران بارین) له

ئاسمانه وه باران دهباریښیت که زهوی دواى مردنی به هوئى تهو بارانه وه دهبوژینیتته وه به راستی له وه دا (که باسکرا) چنه به لگه و نیشانه ههیه بو تهوانه ی ژیریان به کاردهینن (۲۴) وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِّنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ (۲۵) وله نیشانه کانی تهوه که ئاسمان و زهوی به فه رمانی تهو وه ستاون پاشان کاتیځ (له روژی دوا ییدا) له زهویه وه بانگتان دهکات یه کسه ر ئیوه (له گوږه کانتان) دینه دهره وه (۲۵) وَلَهُ مَن فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ قَانُونَ (۲۶) تهوه ی له ئاسمانه کان و زهویدایه تنه نا مولکی خوایه هه موویان هه ر بو تهو (خوایه) گه ردن که چن (ملکه چن) (۲۶) وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ... (۲۷) تهو (خوا) زاتیځه به دیهینانی ده ستپیځردوه له پاشان (دوا مردنی بوونه وه ر) دووباره دروستی دهکاته وه ئه م (دروستکردنه وه ی دووه م) لای خوا ئاسان تره... (۲۷) {الروم: ۲۰ - ۲۷}.

نه مرود ئینکاری ده کرد له بوونی خودا، به لام ئیبراهیم - علیه السلام - پئی فه رموو؛ ههروه کو خوا ی گه وره سه بارهت به م باسه ی ئیبراهیم - علیه السلام - له قورئانی پیروژدا ده فه رمویت: که ئیبراهیم - علیه السلام - فه رموو یه تی: {قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الضَّالِّينَ} واته: {ئیبراهیم ووتی: بیگومان خوا خور له روژه لاتته وه هه لده هیښیت (ئه گه ر ده توانیت) تو له روژئاوا وه هه لیبینه ئینجا دم

کوت بوو ئەو بیباوهره (نهرمود) وخوا رپنمونی گهلی سته مکاران ناکات} [البقرة: ۲۵۸].

وههروهه ئیبراهیم - علیه السلام - به لگه ی ئەوهی هینایه وه له سه ره قه ومه که ی که خودا ئەوی هیدایهت داوه وخوراکی پێبه خشیوووه وتینووویه تی له سه ره لاده بات، وئه گهر نه خووش بکه وپت شیفای دهدات وئه و زاته ئەو دهمرینیت و دیسانه وه زیندووی ده کاته وه؛ ههروه که خوای گه وه سه بارهت به م به لگه هینانه وهی ئیبراهیم - علیه السلام - له قورئانی پیرۆزدا ده فهرمویت: که ئیبراهیم - علیه السلام - فهرموویه تی: {الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ (۷۸) ئەو منی دروست کردووه پاشان هه ره ئەویش رپنموونیم ده کات (۷۸) وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ (۷۹) وهه ره ئەو زاته خوراک وئاوم پێده به خشیت (۷۹) وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ (۸۰) وکاتی که نه خووش بکه وم هه ره ئەو شیفام دهدات - چاکم ده کاته وه - (۸۰) وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ (۸۱) وزاتی که که من دهمرینیت و پاشان زیندووم ده کاته وه (۸۱)} [الشعراء: ۷۸ - ۸۱].

خوای گه وه سه بارهت به گهتوگۆی موسا - علیه السلام - له گه ل فیرعه ون له قورئانی پیرۆزدا ده فهرمویت: که موسا - علیه السلام - به لگه ی هینایه وه له سه ره فیرعه ون وپیی فهرموو: که په ره ردگاری ئەو زاته یه: {الَّذِي أَعْطَىٰ كُلَّ شَيْءٍ حَلْقَهُ ثُمَّ هَدَىٰ} واته: {که هه موو شتیکی به شیوه یه کی رپکوپیک وجوان دروست کردووه پاشان رپنمونیشی کردووه (بو کاری خوئی)} [طه: ۵۰].

خوای گه وره هموو نهو شتانهی له ئاسمانه کان وزه ویدان بو
 مروّف فراهه می کردوو، وده ورو به ری مروّف همووی نیعمه تی
 خوای گه وره یه، ئه مانه همووی بو ئه وه یه مروّف خودای له بیر بیت
 و بیهرستیّت؛ و کافر و بیباور نه بیت، خوای گه وره ده فهرمویت: {الْمُ
 تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ
 نِعْمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى
 وَلَا كِتَابٍ مُّنبِئٍ} واته: {ثایا نه تانزانیوو که به راستی خودا ئه وهی له
 ئاسمانه کان وله زه ویدان بو ئیوهی فراهه م کردوو و نیعمه ته کانی
 رشتوو به سه رتاند چ دیار و ئاشکرا و چ په نهان و نادیاره هه ندیک له
 ئاده می گفتوگو وده مه قالی ده کهن له باره ی خوداو به بی هیچ
 زانیاریه ک یان رینمونیبیه ک یان کتیبیکی روون و ئاشکرا} [لقمان: ۲۰].

ههروه کو چوّن خوای گه وره هموو شتیکی فراهه م کردوو بو
 ئاده میزاد له ئاسمانه کان وزه ویدا ؛ به هه مان شیوه بیستن و بینین و دل
 و بیرکردنه وه و تیگه یشتنی پدیه خشیوو بو ئه وهی ئه و زانسته فیّر ببیت
 که سوودی پدیه گه یه نیّت وله په روه ردگاری نزیکه ده کاته وه، خوای
 گه وره ده فهرمویت: {وَاللَّهُ أَخْرَجَكُم مِّنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا
 وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ} واته: {خودا
 ئیوهی له سکی دایکتان دهره یئاوه که هیچتان نه ده زانی و خودا گوئ
 وچاو و دلی پیدان بو ئه وهی سوپاسی بکه ن} [النحل: ۷۸].

خوای گه وره -سبحانه و تعالی- هه موو ئه م بوونه و هه رانه
 و مروّفیشی دروست کردوو، و هه موو ئه و ئه ندام و توانا پیوستانه ی

پئی به خشيووه بوئوهی یارمه تیدهری بن له پهرستنی خودا ونیشته جیبوون له سهر زهوی، وههروهها هموو ئهوانهی له ئاسمانهکان وزه ویدایه بو مروّف فهراهمی کردوو. وخوای گهوره ئهم بوونه وهره مهزنانهی دروست کردوو که بهلگن له سهر پهره دگار پئی خودا، وههروهها بهلگن له سهر ئهوهی که تنها خودا شایه نی پهرستنه به ههق، وههموو پهرستراویکی تر جگه له خوای گهوره پوچهل وناههقه پهرستنی، خوای گهوره -سبحانه وتعالی- ده فهرمویت: {قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدْبِرُ الْأُمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَعَلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ} واته: {ئهی پیغه مبهه -صلی الله علیه وسلم-} بلی: ئایا کی رزق ورؤزیتان ده دات له ئاسمان (به باران) وله زهویه وه (به رووهک) یان کی خاوه نی (دروستکاری) گوئ وچاوانه وکی زیندوو له مردوو دهرده هیئیت ومردوو له زیندوو دهرده هیئیت ههروهها کی کارهکان هه لده سورینیت بیگومان یه کسهه ده لئین خودا که واته {ئهی پیغه مبهه -صلی الله علیه وسلم-} پئیان بلی: دهی بو خوتان ناپاریزن (له سزای خودا؟) {یونس: ۳۱}.

وخوای گهوره -سبحانه وتعالی- ده فهرمویت: {قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَاوَاتِ إِنِّي نُوِي بِكِتَابٍ مِنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ أَنَارَةٍ مِنْ عِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ} واته: {ئهی پیغه مبهه -صلی الله علیه وسلم-} بلی: پیم بلین ئهو شتانهی ئیوه ده یان پهرستن جگه له خودا پیشانم بدن له زهویدا

چیپان دروست کردووه یان له (دروست کردنی) ئاسمانه کاندایا به شداریان کردووه، دهی په راویکم بو بهینن له پیش تم (قورئانه هاتیبیت) یان زانیاریه که له پیشووان به جی مابیت ته گهر ئیوه راستگون {الأحقاف: ۴}.

وپه روه ردگار ده فهرمویت: { خَلَقَ السَّمَاوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ (۱۰) - خوا- ئاسمانه کانی دروست کردووه به بی هیچ کوله که وئستوونیک که ئیوه بیینن و له زه ویدا چهندان شاخی له نگه ر داکوتاوی داناوه بو ئه وهی نه تانله رزینیت و نه جویت له ژیرتاندا له هه موو جوړه زینده وه ریکی تیدا بلو کردو ته وه وله ئاسمانه وه بارانمان باراندووه به هوئی ئه و (بارانه وه) له زه ویدا هه موو جوړه پروه کیکی به که لک و جوانمان رواندووه (۱۰) هَذَا خَلَقَ اللَّهُ فَأَرْوِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ (۱۱) ئه مهی (باسکرا) دروستکراوی خواپه دهی نیشانم بدهن ئه و (بت و په رستراوانه) ی جگه له خودا چیپان دروست کردووه (هیچیان دروست نه کردووه) به لکو سته مکاران له گومرایی په کی ئاشکرادان (۱۱) {لقمان: ۱۰-۱۱}.

وخوای گه وره - سبحانه و تعالی - ده فهرمویت: { أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ (۳۵) ئایا ئه وان (بی خولقینه ریکی) له خوایانه وه دروست بوون یان خوایان (خولقینه ر) و دروستکهری خوایان؟ (۳۵) أَمْ خَلَقُوا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَّا يُوقِنُونَ (۳۶) ئه ی ئایا ئه وان

ئاسمانه‌کان وزه‌ویان دروست کردوو (نه‌خیر وایه) به‌لکو دُنیا نین وگومانیان هه‌یه (۳۶) **أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُصَيِّرُونَ (۳۷)** ئه‌ی ئایا گه‌نجینه‌کانی په‌روه‌دگاری تو لای ئه‌وانه؟ یان ئایا هه‌ر ئه‌وان ده‌سه‌لاتدار وزالن؟ (۳۷) [الطور: ۳۵-۳۷].

شیخ سه‌عدی -رحمه‌تی خوی لیبیت- ده‌لیت: (ئهم به‌لگه هینانه‌وه‌یه له‌سه‌ریان هیچ بژارده‌یه‌کیان بو جینا هینلیت جگه له‌ملکه‌چ بوون بو هه‌ق، یان ئه‌وه‌تا ده‌بی‌ت لاب‌ده‌ن له‌وه‌ی که داواکراوه له‌لایه‌ن ئه‌قل وئاینه‌وه) [تفسیر ابن سعدي: ۸۱۶].

۷. الله خولقی‌نهری هه‌موو شتی‌که که له‌گه‌ردوون وئاسمانه‌کاندا هه‌یه له‌و شتانه‌ی ده‌یان‌بینین وله‌و شتانه‌ش که نایان بینین، هه‌موو شتی‌ک جگه له‌ (الله) دروستکراوه و خولقی‌نراوه، و خوی گه‌وره ئاسمانه‌کان وزه‌وی له‌شه‌ش روژدا دروستکرد.

خوی گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: {قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ قُلْ أَفَاتَّخَذْتُمْ مِّنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ لِأَنفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ} واته: {ئهی پی‌غه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- (بلّی: کی په‌روه‌دگاری ئاسمانه‌کان و زه‌ویه بلّی خوا ئینجا بلّی ده‌ی ئیوه بی‌جگه له‌ ئه‌و (خوی گه‌وره) پشتیوانان‌یکتان هه‌لب‌ژاردوو (بو

خۆتان) که خاوهنی هیچ سوود و زیانیک نین بۆ خویشیان بللی ئایا کوپړ و چا و ساغ یه کسانن؟ یان ئایا تاریکیه کان و پروناکی وهک یهک وان؟ نه خپړ نه وانه چهند هاوبه شیکیان بۆ خوا داناوه؟ (گوايه) وهک دروستکراوانی خویان دروست کردییت؟ ئهوسا دروست کراوه که یان لی شیواوه!! بللی خوا دروستکهری هموو شتیکه و ههر ئه ویشه تاک و تنها و زاله به سهر هموو شتیکهدا} [الرعد: ۱۶]. وپهروهردگار دهفرمویت: {وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ} واته: {وخودا شتی وا دروست دهکات که (ئیستا) ئیوه نایزانن} [النحل: ۸].

خوای گهوره ئاسمانه کان وزهوی له شهش رپوژدا دروستکردووه، خوای گهوره دهفرمویت: {هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ} واته: {(خوا) ئه و زاته یه که ئاسمانه کان وزهوی دروست کردووه له شهش رپوژدا پاشان به رزبویه وه بۆ سهر عرش (باوهرمان پییتهی به و شیوهی شیواوی خوا بیته، وه چوئیه تیه که ی نازانین، تنها خوا خوئی ده زانیته)، ده زانیته چی ده چپته ناوی زهوی وچی لی دپته دهرموه وچی له ئاسمانه وه دپته خوار وچی بۆ سهرده که وپت و له ههر کوئی بن خوا له گهلتانه (به زانیاری و ناگاداری) و خوا بینایه به ههر کرده ویه که که ده یکه ن} [الحديد: ۴].

وپهروهردگار دهفرمویت: {وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ} واته: {سوپند به خوا

بیگومان دروستمان کردووه ئاسمانهکان وزهوی و ههرچی له نیوانیاندايه، له شهش رۆژدا و هیچ ماندوو بوونیگمان تووش نهبوو [ق: ۳۸].

۸. خودا - سبحانه وتعالی - هیچ شهریک وهاوبه شییکی نییه نه له مولکیدا، نه له خولقاندندا، ونه له بهرپوه بردندا، ونه له په رستندا.

خوای گهوره ده فهرمویت: {قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَاوَاتِ إِنَّنِي بَكْتَابٍ مِنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ أَثَارَةٌ مِنْ عِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ} واته: {ئهی پیغه مبهر - صلی الله علیه وسلم -} بلی: پیم بلین ئه و شتانهی ئیوه ده یان په رستن جگه له خودا پیشانم بدن له زهویدا چیان دروست کردووه یان له (دروست کردنی) ئاسمانهکاندا به شداریان کردووه، دهی په راویکم بو بهینن له پیش ئه م (قورئانه هاتییت) یان زانیاریهک که له پیشووان به جی ماییت ئه گهر ئیوه راستگۆن {الأحقاف: ۴}.

شیخ سه عدی - په حمه تی خوای لیبیت - ده لیت: {قُلْ} واته: بلی به ئه وانهی هاوبه شیان بو خوا داناوه به په رستنی به کان ؛ له کاتیگدا نه سوود و نه زیانیان ههیه، و نه مردن و نه ژیان و نه زیندوو کردنه وه ؛ هیچ له مانه به دهستی ئه وان نییه، پییان بلی - دهسته و سانی په رستراوه کانیان روون بکه ره وه که بیگومان ئه وان شایسته ی هیچ جوړیک له به ندایه تی کردن نین: {أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ

شِرْكَ فِي السَّمَاوَاتِ} واته: {پیم نیشان بدن له زهویدا چیان دروستکردووو یان له دروستکردنی ئاسمانه‌کاندا به‌شداریان کردووو، ئایا هیچ شتیکیان له ناو ئاسمانه‌کان و زهویدا دروستکردووو؟ ئایا کیوه‌کانیان دروستکردووو؟ ئایا دهریایان به‌رځستووو؟ ئایا نازه‌له‌کانیان بللوه پیکردووو؟ ئایا دارودره‌خته‌کانیان سه‌وز کردووو؟ ئایا یارمه‌تی دهریکیان هه‌یه له دروستکردن شتی له‌وانه؟ نه‌خیر هیچ شتیکی له‌مانه‌یان نه‌کردووو به‌دانپیدانانی خویان، چ‌جای دانپیدانانی خه‌لکی تر، ئه‌مه به‌لگه‌یه‌کی ئه‌قلی یه‌کلاکه‌ره‌وه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی بیگومان به‌ندایه‌تی کردن بو‌جگه له‌الله شتیکی پووچه.

پاشان باسی نه‌بوونی به‌لگه‌ی ده‌قی -نه‌قلی- کردووو و فهرموویه‌تی: {اِنَّوَنِي بِكِتَابٍ مِّنْ قَبْلِ هٰذَا} واته: {ده‌ی په‌راویکم بو‌به‌ئینن له‌پیش ئه‌م قورئانه‌هاتیبیت}، کتیبیک بانگه‌شه‌بکات بو‌هاوبه‌شدانان، {اَوْ اٰتَارَةٍ مِّنْ عِلْمٍ} واته: {یان زانیارییه‌ک به‌جیماییت له‌په‌غه‌مبه‌رانه‌وه‌فهرمان به‌وه‌بکات}. بیگومان ئه‌وه‌ی زانراوه‌ئوان ده‌سته‌وسانن که له‌یه‌کیک له‌په‌غه‌مبه‌رانه‌وه‌به‌لگه‌یه‌ک به‌ئینن له‌سه‌ر هاوبه‌شدانان، به‌لکو دلنیااین هه‌موو په‌غه‌مبه‌ران بانگه‌شه‌یان کردووو بو‌لای یه‌ک خوا په‌رستی و ریگرییان کردووو له‌هاوبه‌شدانان، ئه‌مه‌ش مه‌زنترین میراته له‌وانه‌وه‌به‌جیماییت له‌زانست وزانیاری.

[تفسیر ابن سعدي: ۷۷۹]

(الله) -سبحانه و تعالی- هه‌موو شتیکی ته‌نها مو‌لکی ئه‌و زاته‌یه -مالک‌الملک-ه، وهیچ هاوبه‌ش وشه‌ریکیکی نییه له‌مو‌لک

وخاوه ندار یتیدا، خوای گه وره ده فهرمویت: {قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّن تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ} واته: {بلی نهی خدای خاوهن مولک ودهسه لات؛ دهسه لات ددهیت به ههرکه سیک که بتهویت ودهسه لات دهسیئیته وه له ههرکه سیک که بتهویت و بهرپیزی ده کهیت نه وهی بتهویت و بهرپیزی ده کهیت نه وه کهسهی بتهویت ته نها به دهستی تویه هه موو چاکه یه ک به راستی تو به سر هه موو شتی کدا به توانیت } {آل عمران: ۲۶}.

خوای گه وره نه وه روونده کاته وه که هه موو مولک ودهسه لاتیک ته نها بو نه زاته مه زنه یه له روژی قیامه تدا، ههروه کو -سبحانه و تعالی- ده فهرمویت: {يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ لَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ لِّمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ} واته: {روژیک که هه موو (له گوړه کانیان دینه دهره وه) ئاشکرا دهن هیچ شتیکیان له خودا په نهان ناییت (خو ده فهرموویت) نه مرو پادشایه تی ودهسه لات بو کییه (وه لام ندریته وه)، (خوی وه لام ددهاته وه و ده فهرموویت): هه بو خوای تاک وته نه یه که به سر هه موو شتی کدا زاله} {غافر: ۱۶}.

خودا -سبحانه و تعالی- هیچ شه ریک وهاوبه شیکی نییه نه له مولکیدا، نه له خولقاندندا، ونه له بهرپوه بردندا، ونه له په رستندا، خوای گه وره ده فهرمویت: {وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُن لَّهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُن لَّهُ وَلِيٌّ مِّنَ الدُّلِّ وَكَبْرُهُ تَكْبِيرًا} واته: {وهی پیغه مبهه -صلی الله علیه وسلم- بلی هه موو سوپاس و ستایش

هر بۆ خوايه زاتيک که هيچ مناييکي بۆ خۆي برپار نه داوه و هيچ هاوبه شتيکي نه بووه له مولک و پادشايه تيدا هيچ دۆست و يارمه تيدهر يکي نه بووه له بهر بچ دهمسه لاتي (که واته) خوا زور به گه وري دابنچ { [اليسراء: ۱۱] }.

و په وهر دگار ده فهرمويت: { الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا } واته: { ئه و خوايهی که مولکايه تی گشت ئاسمانه کان وزه وی هر بۆ ئه ون و هيچ مندالی بۆ خۆي برپار نه داوه و کهس شهريک و هاوبه شي نيبه له فه رمانه وايی و حوکم و مولکدا و هه موو شتيکي دروست کردوه و ئه ندازه ی بۆ ديارى کردوه (به چاکى له هه موو روويه که وه) } [الفرقان: ۲].

خوای گه وره پادشا (المالك) ه و هه موو شتيک مولکی ئه وه - سبحانه و تعالى -، و ئه و خولقي نه ره (الخالق) ه، و هه موو شتيک جگه له زاتي مه زنی خۆي خولقي نه راوه، و هر خۆي کاروباري بوونه و هه ره کان بهر يوه ده بات؛ بۆيه ئه و زاته ی که ئه م و هه سف و مولک و دهمسه لاته ی بي ت ته نها ئه و شايه نی په رسته نه، و په رسته نی شتيک يان يه کيکي تر له گه ل ئه و زاته يان په رسته نی شتيک يان يه کيکي تر جگه له ئه و زاته؛ نيشانه ی لاوازی ئه قله، و هه ره و هه شيرک و هاوبه شدانه بۆ خدا که ئه ميش سه ره نجامی خراپی هه يه بۆ به نده له دونيا و دواړوژدا، خوای گه وره ده فهرمويت: { وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ } واته: { جووله که و گاوپه کان) به

(موسلمانان) ووتیان: ببن به جووله که یان به گاور بو ئهوهی بیڼه سر ریځای راست بلئ: به لکو پهیره ویی ئاینی پاکی ئیبراهیم ده که یان که له هابو بهش بریاردهران (له موشریکه کان) نه بووه: [البقرة: ۱۳۵].

وخوای گه وره ده فهرمویت: {وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِّمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا} واته: {ئایا کئ ئاینی چاکتر و جوانتره (وکئ دیندارتره) له که سیځ که رووی خوئی یه کلا کرد بیته وه بو خوا له هه مان کاتدا ئه و که سه چاکه کار بیت و شوینی ئاینی ئیبراهیم که وت بیت به راستی و پاکی (که به ویستی خوئی له به تالی وگومرایی لای داوه بو لای راستی) و خوا ئیبراهیمی هه لبارد به دوست و خوشه ویستی خوئی} [النساء: ۱۲۵].

خوای گه وره - سبحانه و تعالی - ئهوهی روونکردووه ته وه که هه که سیځ شوینی ئاینیځ بکه ویت جگه له ئاینی ئیبراهیمی خلیل - علیه السلام -؛ ئه و ئه و که سه خوئی گیل ونه فامکردووه و دوړاوه، خوای گه وره ده فهرمویت: {وَمَنْ يَرْغَبْ عَن مِّلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَن سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدِ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ} واته: {کئ روو وهرده گیلریت له ئاینی ئیبراهیم - علیه السلام -؟ مه گه که سیځ که خوئی گیل ونه فام کرد بیت؟ سویند بیت بیگومان ئیبراهیممان هه لبارد له دنیا دا و بیگومان ئه و له روژی دوا پیدا له چاکه کارانه} [البقرة: ۱۳۰].

۹. (الله) - سبحانه وتعالی - باوکی کهس نه بووه، وله دایکیش نه بووه، به لکو له سه ره تاوه هر بوونی هه بووه، وهیچ شتیک هاوشیوهی نه و زاته مه زنه نییه.

خوای گه وره ده فهرمویت: {قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ (۱) (تهی موحه ممه د - صلی الله علیه وسلم) - بلی: هر نه و (الله) یه - خودایه - تاکه و بی هاوتایه (۱) اللَّهُ الصَّمَدُ (۲) نه و خودایه بی نیاز و جپی نیاز و ئومیدی - باوه دارانه - (۲) لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ (۳) کهسی لی نه بووه وله کهس نه بووه (۳) وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ (۴) وهه رگیز هیچ کهس هاوشیوه هاوتای نه و نییه (۴) { [الإخلاص: ۱-۴].

وپه ره ردگار ده فهرمویت: {رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا} واته: {په ره ردگاری ئاسمانه کان وزه وی وهه رچی له نیوانیاندا یه که واته بی په رسته وزور خوگر به له په رستنیدا ئایا گو مانته هیه له وهی کهسیک هاوتا و هاوناوی نه و بیته!} [مریم: ۱۶].

وهه روه ها - سبحانه وتعالی - ده فهرمویت: {فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُّكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ} واته: {خودا} به دیهینه ری ئاسمانه کان و زه وییه، بووی به دیهینان و هاوسه ران له خودی خو تان هه روه ها له ئاژه لیشدا جووتی (دروستکردوه) له جووت بووندا ژماره تان زور ده کات هیچ شتیک وه کو خودا نییه (نه له زات ونه له سیفهت ونه له کرداریدا) و نه و زاته بیسه ر و بینایه { [الشوری: ۱۱].

۱۰. خوای گهوره تیځه‌لی هیچ شتیځ نابیت و بهرجهسته نابیت له هیچ یه‌کیک له بوونه‌وه‌ره‌کانیدا، به‌لکو زاتیکی مه‌زن و پیرۆزه له سه‌روهی بوونه‌وه‌ره‌کانه له سه‌روهی عهرشی مه‌زنه.

خوای گهوره تیځه‌لی هیچ شتیځ نابیت و بهرجهسته نابیت له هیچ یه‌کیک له بوونه‌وه‌ره‌کانیدا، چونکه زاتیکی مه‌زن و پیرۆزه له سه‌روهی بوونه‌وه‌ره‌کانه؛ له سه‌روهی عهرشی مه‌زنه، و نه‌و خولقی‌نه‌ره و جگه له نه‌و همووی دروستکراون، و جگه له نه‌و زاته؛ هه‌موو شتیځی تر نه‌گه‌ری له ناوچوون و نه‌مانی هه‌یه، و هه‌موو شتیځ مولکی خودایه بو‌یه تیځه‌ل و بهرجهسته نابیت له هیچ یه‌کیک له بوونه‌وه‌ره‌کان و دروستکراوه‌کانیدا، و هه‌روه‌ها هیچ یه‌کیک له بوونه‌وه‌ره‌کان و دروستکراوه‌کان بهرجهسته و تیځه‌لی زاتی مه‌زنی نه‌و نابن، و خودا -سبحانه و تعالی- له هه‌موو شتیځ و که‌سیک گه‌وره‌تر و مه‌زن‌تره، خوای گه‌وره نکۆلی کردووه له نه‌وانه‌ی بانگه‌شه‌ی نه‌وه ده‌که‌ن که خودا تیځه‌ل و بهرجهسته بووه له لاشه‌ی مه‌سیح (عیسا) -علیه السلام-، که ده‌فه‌رمو‌یت: {لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ وَ مَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ} واته: {سو‌یند بیت بی‌باوه‌ر بوون (کافر بوون) نه‌وانه‌ی که ووتیان بی‌گومان خودا مه‌سیحی کوری مه‌ریه‌مه له کاتی‌کدا مه‌سیح (کاتی‌ک ره‌وانه‌ کرا) ووتی نه‌ی نه‌وه‌کانی ئیسرائیل ته‌نها خودا بپه‌رستن که په‌روه‌ردگاری من و ئیوه‌یشه‌ به‌راستی هه‌رکه‌سیک

هاوبهش بو خودا دابنیت نهوا بیگومان خودا بههشتی لی حرام کردوه، وجیگا وشوینی ناگری دوزهخ دهبیت وبو نهو ستهمکارانه هیچ یارمهتیده ریک نییه} [المائدة: ۱۷].

وخوای گهوره دهفهرمویت: {وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُولَّوْا فَمَتَّ وَجْهَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ (۱۱۵) رُوْزَهَلَّتْ وَ رُوْزَتَاوَا هَر بُوْ خَوَايَه كهواته رووبكهنه ههرايهك (له نويز كردندا به فهرمانی خودا) نهوه رووگهيه و رووتان له خودا کردوه بیگومان خوا (بهزهيه و ميههه بانى) فراوانه و زانايه (۱۱۵) وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَانَہُ بَلْ لَہُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَہُ قَانِتُونَ (۱۱۶) (گاوپر و جوولهكه و بت په رستهكان) وتیان: خوا مندالی بو خوئی داناوه نهو (خوا) پاک و بهدووره لهوه؛ بهلكو ههچي ههيه له ئاسمانهكان و زهويدا مولكى نهون هه موو فهرمانبهدار وملكهچي نهون (۱۱۶) بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ (۱۱۷) (خوا) بهديهينهري ئاسمانهكان و زهويه وكاتيپك كه ويستی شتيپك بكات ههر نهوهندهی پي دهویت كه پي بليت: بهه، ئيتر دهبيت (۱۱۷) { [البقرة: ۱۱۵-۱۱۷].

وپهروهردگار دهفهرمویت: {وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا (۸۸) (گاوپر و جوولهكهكان) دهيانووت خوا مندالی بو خوئی داناوه (۸۸) لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا (۸۹) سویند به خوا بهراستی شتيپكي زور نابهجي و سهير دهلين (۸۹) تَكَادُ السَّمَاوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا (۹۰) نزیکه ئاسمانهكان لهت لهت و پاره پاره ببن لهبر نهو (قسهيه) و (نزیکه) زهويش شهق بهريت و بقليشي و (نزیکه) چياكان به يهكجار بروخين (۹۰)

أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا (۹۱) له به رئه وهی (بیباهه ران) مندال دده نه پال
 خوی میهره بان (۹۱) وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا (۹۲) بو خوی
 میهره بان شیوا نییه که مندالی هه بیته (۹۲) إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ
 وَالْأَرْضِ إِلَّا آتَى الرَّحْمَنِ عَبْدًا (۹۳) هه موو ئه وانهی له ئاسمانه کان و
 زه ویدان به به ندهی دینه لای خوی میهره بان (هیچ که سیک له وانه
 نییه به ندهی خوی میهره بان نه بیته) (۹۳) لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا
 (۹۴) سویند به خوا به راستی هه موویانی سه ر ژمیری کردوه به ژماردن
 (۹۴) وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا (۹۵) هر هه موویان به تاک و تنه
 دینه وه بو لای (خوا) له روژی قیامه تدا (۹۵) [مریم: ۸۸-۹۵].

وهه روهها خوی گه وره ده فهرمویت: {اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ
 الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا
 الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ
 بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ
 حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ} واته: {الله ئه و خودایه یه که هیچ
 په رستراویک شایسته ی په رستن نییه به هق وراستی جگه له ئه و،
 هه میسه زیندوه و ته دبیرکار وراگری (بوونه وه ره کانه)، و وه نه وز
 نایگریت و ناخه ویت، هه رچی له ئاسمانه کان وزه ویدایه مولکی ئه وه،
 کی هه یه له و روژهدا بتوانییت تکا وشه فاعهت له لای ئه و بکات مه گهر
 به ریگاپیدان و ئیزنی ئه و زاته مه زنه نه بیته، ئاگاداره به ئه وه ی له
 پیشه وه ی (ئاده می) یه و (ئه وه ی له دنیا له به رده ستیاندایه) و ئه وه ی
 له پاشه وه یه تی (له روژی دواپی بویان ئاماده کراوه)، و کهس ئاگای نییه

له هیچ شتیک له زانین وزانیاری ئه و (خودا) یه مه گهر به وهی که خوئی بیه ویت (بیه خشیت پیان)، کورسیه کهی* خودا هه موو ئاسمانه کان وزه وی گرتوته وه، وپاریزگاری کردنی ئاسمانه کان وزه وی بو خودا ئاسانه و (گران نییه) وهه ر ئه و بلنده پله وپایه ی مه زن و گه وره یه}. [البقره: ۲۰۰] * (کورسی: دروستکراو پکی مه زنی خوای گه وره یه، وعرش له کورسی گه وره تره، و کورسی ئه و شوینه یه خودا پییه کانی - له سه ری یان له نیوی داده نیټ-).

ئه گهر ئه مه وه سف و سیفه تی خودا بیټ و سیفه تی خو لقی نرا وه کان به و شیوه یه بیټ، ئیتر چو ن تی که لی خو لقی نرا وه کانی ده بیټ؟ یان چو ن ده یان کات به مندالی خوئی؟ یان چو ن که سی تر له گه ل زاتی مه زنی خویدا ده کات به خودا و په رسترا و؟

۱۱. (الله) - سبحانه و تعالی - به ره ئفه ته و میهره بانه به رامبه ر به به نده کانی بو یه پیغه مبه رانی نار دو وه و کتیبه ئاسمانیه کانی دابه زان دو وه.

(الله) - سبحانه و تعالی - به ره ئفه ته و میهره بانه به رامبه ر به به نده کانی بو یه پیغه مبه رانی نار دو وه و کتیبه ئاسمانیه کانی دابه زان دو وه؛ بو ئه وه ی له تاریکایی کوفر و شیرک و تاوانه وه ده ریان به ئنیټ به ره و نور ورؤشنایی و هیدایه ت و په رستنی خودا، خوای گه وره ده فه رمو یت: {هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَيَّ عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَكُم مِّنَ

الظُّلْمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ} واته: {خوای نهو زاتهیه دهنییریت بۆ بهندهی خوئی (که پیغه مبهه - صلی الله علیه وسلم-) به لگه ونایه تانیکی پروون وناشکرا تا له تار یکستانی (گومپایی و بیباوه پری) دهرتان بهیئیت بۆ ناو پروناکی (ئیمان وئیسلام) و به راستی خوا به رامبهه ئیوه به سوژ ومیهره بان} [الحدید: ۹]. و په روه ردگار دهفه رموئیت: {وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ} واته: {وئهی پیغه مبهه - صلی الله علیه وسلم-) توئمان تهنها بۆ نهوه ناردووه که رهحمت بیت بۆ جیهانیان} [الانبیاء: ۱۰۷].

خودا فه رمان به پیغه مبهه که ی دهکات که به بهنده کانی بلئیت: نهو زاته لیخوئشبووه - الغفور - ه و میهره بانه - الرحیم - ه، خوای گهوره دهفه رموئیت: {تَبٰی عِبَادِي اَنِيْ اَنَا الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ} واته: {هه وال بده به بهنده کانم که به راستی ههه من لیبوره ومیهره بانم} [الحجر: ۴۹]. له رهفهت ومیهره بانی خودا به رامبهه به بهنده کانی نهوهیه که ناخوئشی وزیانیان له سهه لاده بات وخیر وباران داده به زینئیت بۆ سهه بهنده کانی، خوای گهوره دهفه رموئیت: {وَإِن يَّمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِن يُدْرِكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ مِّنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ} واته: {وئه گهه خوا به تو بگهیه نئیت زیانیکی هیچ لدهر یک نییه بۆ نهو (زیانه) بیجگه له خوا و نه گهه خیر و خوئشیه کی بوئیت بۆت نهوا هیچ ریگریکه ریکی نییه بۆ چاکه ی خوا به هره مهندی دهکات نهو که سهه خوئی بیهوئیت له بهنده کانی و ههه نهو لیبوره و به بهزه ییه} [یونس: ۱۰۷].

۱۲. خودا (الله) په ووه ردگار یکی میهره بانه (الرحیم) ه، و تنهها زاتی مه زنی خوئی لپرسینه وه له بنده کان ده کات له روژی قیامه تدا کاتیک زیندوو یان ده کات وه له گوپه کانیان، بویه هر که سیک به پیی کرده وه که ی پاداشت دهریته وه؛ خیر یان شهر بیټ، نه وه ی ئیماندار بیټ و کرده وه ی چاک نه جامبدات نه وا نیعمه ت وئاسووده یی به رده وامی بو هه یه، و نه وه ی کافر و بیباور بیټ و کرده وه ی خراب نه جامبدات نه وا سزایه کی مه زنی بو هه یه له قیامه تدا.

له ته وای دادپه روه ری و دانایلی الله و رحمه تی به رامبه ر بوونه و هره کان نه وه یه نه م ژیانه ی دروست کردو وه بو نه وه ی شوینی کرده وه کردن بیټ، و شوینیکی تریشی بو پاداشتی چاکه و لپرسینه وه و سزا دانا وه؛ بو نه وه ی چاکه کار پاداشتی چاکه ی و ه برگریته وه، وستهم کار و ده ستر پزکار سزای ستم و ده ستر ژیرییه که ی و ه برگریټ؛ چونکه ره نگه هه ندیک که س زیندوو بوونه وه به دوور بزانه، بویه خوای گه وره به لگه ی زوری باس کردو وه سه باره ت به وه ی زیندوو بوونه وه له پاش مردن راستی وه هقیقه ته وه یچ گو مانیک ی تیدا نییه، خوای گه وره ده فه رمو یت: {وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْتَ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَّتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِي الْمَوْتِ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ} واته: {له نیشانه کانی (ده سه لاتی) خوایه که زه وی ده بینیت وشک و ماته که چی کاتیک بارانمان باراند به سه ریدا (به رواندن ی رووه ک) ده که و یته جو له و ده بوو ژیته وه (به رز ده بیته وه) بیگومان نه وه ی (زه وی

وشك) ده بوژینیتته وه زیندوو که ره وهی مردوو ه کانیسه به راستی نهی (خوا) به سهر هه موو شتیځدا به توانایه {فصلت: ۳۹}.

وخوای گه وره ده فهرمویت: {يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن تَرَابٍ ثُمَّ مِّن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِّن عَلَقَةٍ ثُمَّ مِّن مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ وَنُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ آجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَّن يُتَوَفَّىٰ وَمِنْكُمْ مَّن يُّرَدُّ إِلَىٰ أَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِن بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَىٰ الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنْبَتَتْ مِن كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ} واته: {تهی خه لکینه نه گهر ئیوه له گو ماندان ده ربارهی زیندوو بوونه وه نه وسا (بزانن) به راستی ئیمه ئیوه مان دروست کردوو له خاک (خوّل) پاشان (نه وه کان) له دلّوپه ئاو پیک - نوتفه یه ک- (دروست دهن) دواتر (ده بیته) پارچه خوینیکی مهیو دواى نه وه (ده بیته) پارچه گوشتیځ شکل و شیوه کیشر او و شکل و شیوه نه کیشر او بو نه وهی روونی بکهینه وه بو ئیوه وه له منالندان ده هیلیینه وه (رایده گرین) نه وه (کوړپه له یه ی) بمانه ویت (له بار نه چیت) تا کاتیکی دیار یکراو پاشان (له سکی دایکتان) ده رتان ده هینین به ساوایی پاشان گه وره دهن هه تا ده گنه ته وای هیز و تواناتان وه (له م ته مه نه دا) هه ندیکتان دهمر پیریت وه هه ندیکتان ده گه یه نرینه نه وه پهری پیری، بی سوودترینی ته مه ن بو نه وهی نه زانییت و له بیرى نه مینییت هه رچی که دهیزانی وه زهوی ده بینی (له زستاندا) خاموشه ووشک و بی گیایه جا کاتیځ بارانمان به سهردا باراند زهوی (پرووه کی لی دهر ویت و) ده جو لیت زهوی

هه ل ده دات (به رز ده بیټ) و (زهوی) ده روینی له هه موو جوړه (گیا و گولیک) جوان {الحج: ۵}.

خوای گه وره له م نایه ته دا سی به لگهی نه قلی باسکردووه که به لگن له سه ر دووباره زیندووکردنه وهی بوونه وهره کان له روژی قیامه تا، نه وانیش بریتین له:

۱- خوای گه وره مروشی له خو ل و خاک دروستکردووه، وکاتیک مرو ف دهریټ وده بیټ به خو ل نهو خودایه ی که سه ر هتا له خو ل دروستی کرد تواناداره لهو خو له ی که تییدا لاشه ی مرو ف رزیووه ونه ماوه ؛ دووباره دروست وزیندووی بکاته وه.

۲- نهو زاته ی که مروشی له دل په ئاویکه وه (مه نیه که وه) دروستکردووه؛ تواناداره سه بارهت به وهی که مرو ف دروست وزیندوو بکاته وه له پاش مردنی.

۳- نهو زاته ی که زهوی زیندوو ده کاته وه له پاش باران، تواناداره له سه ر نه وهی که بوونه وهره کان زیندوو بکاته وه له پاش مردنیان، ولهم نایه ته دا به لگه یه کی مه زن هه یه له سه ر ئی عجاز ومه زنی قورئانی پیرو ز نه م نایه ته - که زوریش دریز نییه- ؛ سی به لگهی نه قلی سه رنچراکیشیان تی دایه سه بارهت به مه سه له یه کی زور مه زن.

په روه ردگار ده فه رمو یت: { یَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السَّجِلِّ لِلْكُتُبِ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدَّا عَلَيْهَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ } واته: {بیهینه وه بیریان} نهو روژه ی که ئاسمانه کان ده پیچینه وه وه ک پیچانه وه (لولکردنی) تو ماری کتیب وپه رتوکیک وه ک یه که مجار چون

دروستمان کرد (به رووت وقووتی)، پاش مردنیش نهو (دروستکردنه) دووباره دهکهینهوه نهوه به لینهکه (جیبه جی کردنی) له سه ر ئیمه به بیگومان ئیمه (نهو به لینه) به دیده هینین { [الانبیاء: ۱۰۴].

وخوای گه وره ده فهرمویت: { وَضْرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ (۷۸) وه نموننه مان بو دینیتته وه و به دیهینانی خوای له بیر چووته وه (نهو بباهوره) ده لیت کی ئیسکه کان زیندوو ده کاته وه له کاتی کدا که رزیون (۷۸) قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ (۷۹) (نهی پیغه مبه ر - صلی الله علیه وسلم -) بلای نهو زاته زیندوو یان ده کاته وه که له یه که مجاره وه به دیهیناون ونه و به هه موو دروستکراویک زانا و ناگاداره (۷۹) { [یس: ۷۸-۷۹].

وخوای گه وره ده فهرمویت: { أَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءُ بَنَاهَا (۲۷) ئایا دروستکردنی ئیوه گرانتره یان ئاسمان ؟ و دروستیشی کرد (۲۷) رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّاهَا (۲۸) و ئاسمانی له بان سه رتان وه کو بینایه ک به رز کردوو و ریک خستوو (۲۸) وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا (۲۹) وشه وه که ی تاریک کرد (به تاریکی دایپوشی) و روزه که ی رووناک کرده وه (۲۹) وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا (۳۰) له پاشان زهوی راخست (۳۰) أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا (۳۱) ئاو وله وه پرگای لی دهرهینا (۳۰) وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا (۳۲) و شاخه کانی پته و دامه زرانند (۳۲) { [النازعات: ۲۷-۳۲].

خوای گه وره روونی کردوو ته وه که دروستکردنی مروقه کان گرانتر نیبه له دروستکردنی ئاسمانه کان وزه وی ونه وه ی تیاندایه، نهو

زاتهی که ئاسمانهکان وزهوی دروستکردوه ؛ به دلنیا بییه وه توانا
 ودهسه لاتی ههیه له وهی که مروّف جار یکی تر دروست بکاته وه.

۱۳. خودا (الله) - سبحانه و تعالی - ئاده می دروستکرد له خۆل
 (قور: گّل) ونه وهکانی له پاش خۆی زۆر دهن، بۆیه هه موو خه لکی
 بنچینه یان وه کو یه که، وهیچ ره گه زیك فه زلی به سه ره گه زیکی تره وه
 نییه وهیچ گه لیك فه زلی به سه ره گه لیکی تره وه نییه؛ مه گه ره به پپی
 په ی ئیمان وته قواداری وله خودا ترسی نه بیّت.

خوای گه وه ده فه رمو یّت: {يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ
 وَأُنثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ
 اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ} واته: {ئهی خه لکینه بیگومان ئیمه دروستمان کردوون
 له نیر ومییه ک وکردومانن به چه ند گه ل وهۆزیکه وه تا یه کتری بناسن،
 به راستی به یرترینتان لای خودا ئه و که سه یه که زیاتر له خودا ده ترسیّت،
 بیگومان خودا زانا وئاگا داره} [الحجرات: ۱۳].

په ره وردگار ده فه رمو یّت: {وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ
 ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ
 مُّعَمَّرٍ وَلَا يُنْقِصُ مِنْ عُمُرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ} واته:
 {خوا (باوکی) ئیوهی له خاک دروستکردوه له پاشان (نه وهکانی
 دروستکرد) له دلۆپه ئاو یك (نوتفه یه ک) ئینجا (خوا) کردوونی به چه ند
 جووت (نیر و می) وهیچ میینه یه ک (ئافره تیك) دوو گیان نابیّت

وسکه که ی دانانیت (منالی نابیت) مه گهر به ناگاداری خوا نه بیت و هیچ تمهن دریژ کراویک تمه نی دریژ ناکریت وله تمه نی کم ناکریت مه گهر له کتیبیدا (له لوح المحفوظ) دا نوسراوه به راستی ئه م کاره بو خوا ئاسانه {فاطر: ۱۱}.

وخوای گه وره ده فهرمویت: {هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُونُوا شُيُوخًا وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفَّى مِنْ قَبْلُ وَلِتَبْلُغُوا أَجَلًا مُّسَمًّى وَآلَعَكُمْ تَعْلُونَ} واته: {ئهو خوايه که ئیوهی له خاک دروست کردوه له پاشان له دلۆپیک ئاو پاشان له پارچه خوینیک له پاشان به مندالی (ساوایی) ده تانهینته دهر (له سکی دایک) له پاشان تا ده گه نه تینی هیژ ولایتان له پاشان تا پیر دهن وهه ندیکتان پیش پیربوون دهر پندرین هه تا ده گه نه ئهو کاته ی که بو تان دیاریکراوه و بو ئه وهی بیربکه نه وه} {غافر: ۶۷}.

وخوای گه وره ئه وه روونده کاته وه که مه سیحی (عیسای) - علیه السلام - به فهرمانیکی گهردوونی خولقاند؛ ههروه کو چو ن ئاده می له خو ل دروست کرد به فهرمانیکی گهردوونی، خوای گه وره ده فهرمویت: {إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ} واته: {به راستی وینه ی (دروست بوونی) عیسا لای خوا وه ک وینه ی ئاده م وایه که دروستی کرد له گل له پاشان پی ووت ببه، ئه ویش بوو (به مرؤف)} {آل عمران: ۵۹}.

پیشتر له برگه‌ی ژماره (۲) باسکرا که پیغه مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- روونی کرده‌وه که خه‌لکی وه‌کو یه‌کن، وهیچ که‌سیک فه‌زلی به‌سه‌ر که‌سیکی تره‌وه نییه مه‌گه‌ر به پپی پله‌ی ته‌قواداری وئیمان وله خوا ترسان نه‌بیٔ.

۱۴. هه‌موو مندالیک له‌سه‌ر فیتره‌ت له دایک ده‌بیٔ.

فیتره‌ت: ئەو سروشته‌یه که خوای گه‌وره مروّفی له‌سه‌ر دروستکردووه، بریتیه له شته قبوّلکراوه‌کان وپاکه‌کان لای مروّف له‌و کاته‌وه‌ی له دایک ده‌بیٔ، له گرنگترینیان: باوه‌ربوون به‌وه‌ی که یه‌ک په‌روه‌ردگار هه‌یه ئەویش (الله) یه -سبحانه و‌تعالی-، و ته‌نها ئەو شایسته‌ی په‌رستنه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمؤیت: {فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ} واته: {که‌واته رووی خؤ پړیک بکه‌ره ئاینی ئیسلام وپاک و راست بوّ خوا (شوین ئاینی) یه‌کخواپه‌رستی بکه‌وه، ئەو ئاینه‌ی که خوای گه‌وره (له سه‌ره‌تاوه) فیتره‌تی پاکي مروّفی له‌سه‌ر دروستکردووه ئاین ودروستکراوه‌کانی خوا به هیچ جوړیک گؤرانی بوّ نییه ئەو (ئاینه‌ی باسکرا) هه‌ر ئەوه ئاینی پړیک وراسته به‌لام زۆربه‌ی ئاده‌می نازانن} [الروم: ۳۰].

حه‌نیفیه‌ت ئاینی ئیبراهیمی خه‌لیل بووه -علیه السلام-، هه‌نیفیه‌ت: واتا په‌رستنی خودا (الله) به ته‌نها به دلسۆزییه‌وه به

بى برباردانى هيچ شهريك وهاوبه شيك، و خو دور كردنه وه
 وبه ريبوون و بيباوهر بوون: به پرستنى بتهكان وبه پرستنى
 پرستراوه ناههقه كانى تر له گهل خواى گهوردا، خواى گهوره
 ده فهرمويت: {ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا
 كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ} واته: {پاشان نيگامان بو كرديت (وه حيمان
 بو نارديت) كه په يرهوى تاينى ئيبراهيم بكه چونكه پاك وراست
 بوو به هيچ جوريك له هاوبه شدانه ران (موشريكان) نه بوو}
 [النحل: ۱۲۳].

پيغه مبهري خودا - صلى الله عليه وسلم - ده فهرمويت:
 «هه مو مندا ليك له سه ر فترهت له دايك ده بيت، باوك ودايكي
 ده يكه نه به جوله كه يان نه سپراني يان مه جوسى، هه روه كو چو ن نازه ليك
 بيچوويه كي ده بيت كه سه لامه ته تايا ده بينن هيچ كه مو كور تيه كي تي دا
 بيت». پاشان نه بو هوره يره - ره زاي خواى لي بيت - ده لي ت: نه م تا يه
 بخويننه وه نه گهر ويستتان: {فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي
 فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
 النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ} واته: {كه واته رووى خو ت ريك بكه ره تاينى ئيسلام
 وپاك وراست بو خوا (شوين تاينى) يه كخوا په رستى بكه وه، نه و تاينه ي
 كه خواى گهوره (له سه ره تاوه) فيت ره تى پاكي مر و قى له سه ر
 دروست كردو وه تاين و دروست كراوه كانى خوا به هيچ جوريك گو راني بو
 نيبه نه و (تاينه ي باسكرا) هه ر نه وه تاينى ريك وراسته به ل م زور به ي
 ئاده مى نازانن} [الروم: ۳۰] [صحيح البخاري: ۴۷۷۵].

ههروهها پیغه مبهری خودا - صلی الله علیه وسلم - ده فرمویت: «په روه دگارم فه رمانی پیکرم ئەوه تان فیڕ بکه م که نایزانن، ولهو شتانهی که له ئەمڕۆ فیڕی کردم: هه ر سامانیک به بهنده که مم به خشیوووه بۆی هه لاله، من بهنده کانم له سه ر فیتره ت دروستکردوووه (له سه ر ته نه ا یه ک خوا په رستن دروستکردوووه)، وشه ی تانه کان بۆیان هاتن له ئاینه که یان دوور یان خسته نه وه، و ئەو شتانه ی له سه ر یان هه رامکرد که من بۆیانم هه لاله کردبوو، و فه رمانی پیمان کرد که هاوبه ش وشه ریک بۆ من به ر یار بده ن له کاتی کدا من هه یچ به لگه یه کم سه باره تی دانه به زاندوووه (سه باره ت به م هاوبه ش به ر یار دانه دانه به زاندوووه)» [رواه مسلم: ۲۸۶۵].

۱۵. هه یچ مرۆفیک به گونا هباری و تاوانباری له دایک نابیت و نابیتته میراتگری تاوانی هه یچ مرۆفیکی تر.

واتا تاوانی هه یچ مرۆفیک ناکه ویتته ئەسته ئۆی مرۆفیکی تر (ئه گه ر مرۆقی یه که م هۆکار نه بوو بیت بۆ ئەوه ی دووه م ئەو تاوانه نه نجام بده ت). خوای گه و ره با سی ئەوه ده کات کاتی ک ئاده م - علیه السلام - وها و سه ره که ی له داره که یان خوار د و سه ریچی فه رمانی خودایان کرد؛ له پاشاندا ته و به یان کرد و داوای لیخۆشبوونیان له خوای گه و ره کرد، بۆیه خوای گه و ره ئیلهامی وتنی هه ندیک وشه ی جوانی پێی به خشین، بۆیه ووتیان و خوای گه و ره ته و به که ی لییان قبول کرد،

خوای گه وره ده فهرمویت: {وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ (۳۵)}
 وه ووتمان: ئەى ئادەم خۆت و هاوسه ره كهت نيشته جى بن له م بهه شته دا وه له هه موو خوارده مه نيه كى تير بخون له هه ر شوينيك كه هه ز ده كه ن وه نزيكى ئەم دره خته مه كه ون تا له سته مكاران نه ژميرد رين - تا نه بنه سته مكار - (۳۵) فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ (۳۶) ئەمجا شه يتان هه ليخه له تان دن له بهه شته دا وله و خوشگوزه رانييه ي كه تيدا بوون ده ريبه ران دن و ووتمان: (به ئادەم وحه وا وشه يتان) بچنه خواره وه (بو سه ر زه وى) هه نديكتان ده بن به دوزمى هه نديكى تر تان و بو تان هه يه جيگير بن له سه ر زه وى و چيژ له ئاره زوه كانى (دونيا) وه ربگرن هه تا ما وه يه ك (۳۶) فَتَلَقَىٰ آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ (۳۷) ئەمجا ئادەم چهن د ووته يه كى (پاران هه وى) له په ره دگار ييه وه وه رگرت (ئه ويش) لى گيرا كرد به راستى هه ر ئەو ته وه به گيرا كارى ميهره بانه (۳۷) قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبَعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ (۳۸) ووتمان: هه موو بچنه خواره وه له بهه شته ئەمجا ئەگه ر له منه وه رينمو نيه كتان بو هات ئەو كه سه ي دواى رينمو نى من بكه و پت نه ترسيان له سه ره و نه خه م ده خون (۳۸) [البقرة: ۳۵-۳۸].

کاتیځ ئادهم - علیه السلام - تهوبه ی کرد ئهوا چیر گونا هه که ی له سر نه ما، پاشان نه وه کانی ئادهم نابن به میراتگری ئه و گونا هه ؛ له کاتیځدا ئه و گونا هه به هوی تهوبه وه خودا لپی خوش بوو، و بنچینه نه وه یه که مروّف تاوانی که سیځی تر له ئه ستو ناگریت (ئه گهر ئه و هوکار نه بوو بیّت بوّ نه وه ی که سی دوو هم تاوانیځی دیاریکراو بکات)، خوی گه وه ده فهرمویت: {وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ} واته: {و هه رکه سیځ هه ر تاوانه و خراپه و گونا هه یځ بکات ته نها له سر خوی ته ی وه یچ که سیځی گونا هه کار گونا هه ی که سیځی تر هه ل ناگریت پاشان گه رانه وه تان هه ر بوّ لای په روه ردگار تانه ئه مجا هه و الّتان پیده دا به وه ی که ئیوه تییدا جیاواز بوون} [الأنعام: ۱۶۴].

په روه ردگار ده فهرمویت: {مَنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا} واته: {هه رکه س رینمونی و هیدایه تی وه رگرت بیّت ئه وا بیگومان رینمونی و هیدایه ته که ی (سوود و قازانجه که ی) هه ر بوّ خوی ده بیّت و هه رکه سیش گومرا بوو بیّت ئه وا بیگومان (زیان و سزا که ی) هه ر بوّ خوی ده بیّت وه یچ که سیځی گونا هه کار گونا هه ی ه یچ که سیځی تر هه ل ناگریت ئیمه هه رگیز سزای (به نده کان) ناده ین هه تا پیغه مبه ر نه یرین (بویان)} [الاسراء: ۱۵].

و - سبحانه وتعالی - ده فهرمویت: {وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِن تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ حِمْلِهَا لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ

يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَمَنْ تَزَكَّى فَإِنَّمَا يَتَزَكَّى لِنَفْسِهِ
وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ} واته: {هیچ گوناهار یك گوناھی كه سیکی تر
هه لئاگر یت وئه گهر بارگرانی (گوناهار یك) بانگی كه سیکی تر بکات بو
هه لئاگر تنی (باره گوناهه کی) هیچ لهو (باره گوناهه) هه لئاگر یت
هه رچه نده (داوا لیکراوه که) خزمیشی بیت به راستی تو (ئه ی پیغه مبه
صلی الله علیه وسلم-) تنها ئه وانه بیدار ده که یته وه که به په نهانی
له پهره وردگار یان ده ترسن ونویژه کانیان به ریکی جیبه جی ده که ن و
هه که سیک خو ی پاک رابکر یت (له تاوان) ئه وا به راستی (سوودی) خو
پاک راگر تنه که ی هه ر بو خو یه تی وگه رانه وهش تنها بو لای خودایه
[فاطر: ۱۸].

۱۶. ومه به ست وئامانچ له دروستکردنی خه لکی: بو په رستنی
خودایه به تنها به بی بریاردانی هیچ شه ریک وهاوبه شیک.

ومه به ست وئامانچ له دروستکردنی بوونه وه ره کان بریتیه له:
په رستنی خودا -الله- به تنها و به بی بریاردانی هیچ شه ریک
وهاوبه شیک له په رستنیدا، خوی گه وره ده فه رمو یت: { وَمَا خَلَقْتُ
الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ } واته: {ومن جنوکه وئاده میزادم تنها بو ئه وه
دروست کردوه که به ندایه تی من بکه ن -من په رستن-} [فاطر: ۱۸].

۱۷. ټاینی ئیسلام ریږی له مروّف گرتووه (به پیاوان وټافره‌تانه‌وه)، وه‌موو مافیځی به مروّف داوه وکړدوو‌یه‌تی به به‌رپرسیار له‌سه‌ر بڅارده‌کانی وکړده‌وه‌کانی وه‌لسوکه‌وته‌کانی، ولیپرسیینه‌وه وبه‌رپرسیاریه‌تی خستووه‌ته ئه‌ستو سه‌باره‌ت به هه‌رکړده‌وه‌یه‌ک که زیان له خو‌ی یان به خه‌لکی بگه‌یه‌نیټ.

ټاینی ئیسلام ریږی له مروّف گرتووه -پیاو یان ټافره‌ت بیټ-، خوی گه‌وره مروّفی خو‌لقاندووه بو ټه‌وی بیټ به جینشین له‌سه‌ر زه‌ویدا، خوی گه‌وره ده‌فرمویت: {وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً} واته: {بیریان بینه‌روهه} کاتیځ که په‌روه‌دگاری تو به فریشته‌کانی ووت: به‌راستی من جینشینیک دروست ده‌کم له‌سه‌ر زه‌وی {البقرة: ۳۰}.

ټم ریږلینانه هه‌موو نه‌وی ټاده‌میځ -هه‌موو مروّفیځ- ده‌گریته‌وه، خوی گه‌وره ده‌فرمویت: {وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا} واته: {سویند به خوا بیگومان ریږمان له نه‌وی ټادم گرت وله ووشکانی وله ده‌ریادا هه‌لمان گرتن (به سواری وبو سه‌فره‌ر کردن) و روژی پاک وخواوینمان پیداون وفه‌لمان داون به‌سه‌ر زوړیځ له‌وانه‌ی که دروستمان کړدوون به فه‌زلیځی گه‌وره} {الإسراء: ۷۰}.

وپه‌روه‌دگار ده‌فرمویت: {لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ} واته: {سویند به خودا به‌راستی مروّفمان له جوانترین شیوه‌دا دروستکرد} {التین: ۴}.

خوای گه وره نه هی له مروّف کردوو ه که خو ی بکات به شوینکه وتوو یه کی زه لیل وسه رشوړ بو په ستر او ویک، یان شوینی که سیّک بکه ویت و بهر هایی گوپراهی لی بکات جگه له خوای گه وره، په وره دگار ده فرمویت: {وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِن دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرُونَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ (۱۶۰)} وکه سانی وا هه یه له خه لکی که هاوبه شی زوړ بو خودا په یدا ده کهن خو شیان ده وین وه ک خو شه ویستی ئیمانداران بو خودا، به لام نه وان هی بر وایان هینا وه زوړ زیاتر خویان خو ش ده ویت نه گهر بینن نه وان هی سته میان کردوه (به هاوبه ش په یدا کردن بو خودا) کاتیک که چایان ده که ویت به سزای خودا ده زانن که هه رچی ده سه لآت هه یه هه مووی بو خودایه و بیگومان سزای خودا زوړ سه خته (۱۶۰) {إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوْا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ (۱۶۱)} کاتیک که نه و که سانی خه لک شوینیان که وتون له دونیادا (واته سه روکه گو مپراکاره کان) په خه هه لئه ته کی نن له وان هی (له دونیادا) دویان که وتوون وه سزای (دوزه خیان به چاوی خو یان) بینی وه هه موو په یوه ندی ه کیان چپراهی وه (۱۶۱) { [البقرة].

شوینکه وتوو ان و نه وان هی خه لکی شوینیان ده که ون (که له سه ر شتی پوچ و به تالین) ؛ خوای گه وره حال یان به به تال و پوچ ل و دوړاو با سده کات له روژی قیامه تدا، ده فرمویت: { قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا أَنَحْنُ صَدَدْنَاكُمْ عَنِ الْهُدَىٰ بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ

مُجْرِمِينَ (۳۲) خوږه گه وره زانه کان ده لئین به ئه وانه ی ژیرده سته و لواز کرابوون ئایا ئیمه ریگریمان کردن له ریښمونی دوی ئه وهی بو تان هات (نه خیر وایه) به لکو خو تان تا و انبار بوون (۳۲) وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَضَعُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُ أَنْدَادًا وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْأَغْلَالَ فِي أَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (۳۳) ژیر ده سته و چه وساهه کان ده لئین به وانه ی خوږه گه وره زان بوون (نه خیر وایه) به لکو پیلانی (ئیوه) به شه و به روژ (چه واشه ی کردین) کاتیک فه رمانتان پی ده کردین بو ئه وهی بی باوه ر بین به خودا وها و به ش و شه ریکی بو دابنئین هه موویان په شیمانی ده شانوه کاتیک که سزای دوزه خ ده بینن و زنجیر و ته و قمان کرده گهر دنی بیباوه ران ئایا تو له یان لی ده سیندریت جگه له سزای ئه وهی ده یانکرد (۳۳) {سبأ: ۳۲ - ۳۳}.

له دادپه روهی خودا - سبحانه و تعالی - ئه وهیه که بانگخواز و پیشه واکه ره کان تاوانی خو یان هه لده گرن، و تاوانی ئه وانه ی شه هه لده گرن که گو مریان کردوون به نه زانینه وه له روژی قیامه تدا، خوای گه وره ده فه رمویت: {لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِلَّا سَاءَ مَا يَرْتَوْنَ} واته: {بو ئه وهی باری گونا هه ی خو یان به ته و او ی هه ل بگرن له روژی دوا یدا له گه ل هه ندیک له باری گونا هه ی ئه وانه ی که ئه مان گو مریان ده کردن به بی زانیاری بی دار بن زور به ده ئه وهی که هه لیده گرن (وله ئه ستوی ده گرن)} [النحل: ۲۵].

ئاینی ئیسلام هه موو مافیځکی به خشووه به مروځهکان و بوئیانی زامن کردووه له دنیا و قیامهتدا، وله مهزنتترین مافهکان که ئاینی ئیسلام به خشوویوه تی وزامنی کردووه بریتیه له: مافی خودا له سه ر بندهکان، و مافی بندهکان له سه ر خودا: «له موعازهوه - پهزای خوای لیبت- ده لیت: له پشتی پیغه مبهروه بووم - صلی الله علیه وسلم - (له سه ر پشتی ئاژه لیک بوون)، پیغه مبه ر - صلی الله علیه وسلم - فهرمووی: «ئهی موعاز»، ئه ویش ووتی: «من لیږم له خزمهتتدام ئهی پیغه مبه ری خودا»، سیچار هه ردوو لا ئه م قسانه یان دووباره کردهوه وپاشان پیغه مبه ر - صلی الله علیه وسلم - فهرمووی: «ئایا دهزانی مافی خودا له سه ر بندهکان چییه؟»، ئه ویش (موعاز) ووتی: «نه خیر»، - صلی الله علیه وسلم - فهرمووی: «مافی خودا له سه ر بندهکان ئه وهیه که بیپه رستن وهیچ هاوه ل وشه ریکځکی بو بریار نه دن له په رستنیدا»، پاش ماوهیه که فهرمووی: «ئهی موعاز»، ووتم: «من لیږم له خزمهتتدام ئهی پیغه مبه ری خودا»، فهرمووی: «ئایا دهزانی مافی بندهکان له سه ر خودا ئه وهیه ئه گه ر ئه وه یان ئه نجامدا (ئه گه ر خودا بیپه رستن به بی بریاردانی هیچ شه ریک وهاوبه شیځ) ؛ سزایان نه دات». [صحیح البخاری: 6۸۴۰].

ئاینی ئیسلام ؛ پاراستنی ئاینی هه ق و نه وه و سامان و نه فس و ناوبانگی (شه ره فی) بو مروځ زامن کردووه، - صلی الله علیه وسلم - ده فهرمویت: «خودا خوینتان و مالتان (سامانتان) و ناوبانگتانی (شه ره ف و ناموستانی) له سه ر یه کتر هه رامکردووه وه کو هه رامی ئه م

رؤژه وئهم مانگه وئهم شارهتان». [صحيح البخاري: 10٠١]، وپیغه مبهه
 -صلى الله عليه وسلم- ئهم په یمانه مه زنه ی ئاشکرا کرد له حه جی
 مائئا واییدا که زیاتر له سه د هزار له هاوه لآن ئاماده ی بوون، وئهم
 واتایانه ی دووباره کرده وه و دووپاتی له سه ر کرده وه له رؤژی قوربانیدا
 له حه جی مائئا وایی.

ئاینی ئیسلام مروؤفی کردووه به بهر پرسیار به رامبهه هه موو بژارده
 وکرده وه وه ل سوکه وته کانی، خوای گه و ره ده فهرمویت: { وَكَلَّ إِنْسَانَ
 أَلْزَمَنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ وَنُخِرْ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنْشُورًا اقْرَأْ
 كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا } واته: { وهه موو مروؤفیک (له
 رؤژی دوااییدا) کرده وه ی خویمان کردووه ته گه ر دنیه وه (چا که یان خراپه
 بیئت) وله رؤژی دوااییدا بو ی دهرده هیئن نامه ی که به کراوه یی
 (وهه موو کرده وه کانی تییدا نووسراوه) وده یینیت { [الإسراء: ١٣].

هه ر کرده وه یه که خیر یان شه ر بیت خوای گه و ره وایلیده کات به
 گه ر دنی خودی که سه که وه بیت، بو یه ه یچ که سیک لیپرسینه وه ی
 لینا کریت سه بارهت به کرده وه ی یه کیکی تر، ویه کیکی تر لیپرسینه وه ی
 لینا کریت سه بارهت به کرده وه ی که سی یه که م، په روه دگار ده فهرمویت:
 { يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدًّا فَمَلَأَیْهِ } واته: { ته ی ئاده میزاد
 تو بیگومان تی کو شه ریت به ره و په روه دگارت به تی کو شان (به
 نه جامدانی چا که و خراپه) ! نه وسا پیی ده گه ییت { [الانشقاق: ٦].

وهه روه ها په روه دگار ده فهرمویت: { مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ
 وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَمٍ لِّلْعَبِيدِ } واته: { هه ر که سیک کاری چا که

بكات (قازانجه كهى) بو خويه تى هر كه سيش خراپه بكات (زيانه كهى) بو خويه تى وپه روه دگارت ستم له بهنده كانى ناكات} [فصلت: ٤٦].

تاينې ئيسلام بهر پرسياريه تى ده خاته ئه ستوى مروّف نه گهر هر كرده وه يه كه نه جامبات كه بيته هوى زيانگه ياندىن به نه فسى خوى يان زيانگه ياندىن به خه لكانى تر، خواى گه وره ده فهرمويت: {وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَى نَفْسِهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا} واته: {وهه كه سيك گونا هيكي (گه وره) بكات بيگومان (زيانى) نهو گونا هه هر بو خويه تى و خودا هه ميشه زاناي كار دروسته} [النساء: ١١١].

وپه روه دگار ده فهرمويت: {مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّهُ مَن قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا} واته: {هه ره له بهر نه وهى (كه لهو داستانه دا باسكرا) پيوستمان كرد له سه ره نه وهى ئيسرائيل كه بيگومان بريار نه مه يه نه وهى ته نها كه سيك بكوژيت (به مه رجيك له توله ي كه سيكي كوژراودا نه بيت يان توله ي خراپه كارى و نازاوه نانه وه نه بيت له سه ره زهويدا) نه وه وه كه نه وه وايه هه موو خه لكى كوشتيبت} [المائدة: ٣٢].

وييغه مبهرى خودا - صلى الله عليه وسلم - ده فهرمويت: «هه رنه فسيك به سته مليكراوى كوژرا بيت؛ نه وا به شيك له خوينه كهى له سه ره يه كيك له كوره كانى ئاده مه، چونكه نهو يه كه م كه س بوو كه تاوانى كوشتنى هي نايه ئاراهه». [صحيح مسلم: ٥١٥٠].

۱۸. وله ئاینی ئیسلامدا ئافرهت وپیاو یه کسانن له روانگهی

بهرپرسیاریهتی وپاداشت وسزادان.

له ئاینی ئیسلامدا ئافرهت وپیاو یه کسانن له روانگهی کردهوه نهجامدان و بهرپرسیاریهتی وپاداشت وسزادان، خوی گهوره دهفهرموئیت: {وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا} واته: {که سییکیش کردهوه چاکه کان جیبه جی دهکات له نیر یان له می له هه مان کاتدا ئه وه که سه بروادار بیته ئه وه ئه وانه ده چنه به هه شته وه و بچوو کترین سته میان لیئا کریت (ئه گهر هینده ی ئه وه درز و چاله بچوو که ییش بیته که له سه ر پشتی ناوکه خورمادایه)} [النساء: ۱۲۴].

وپهروه ردگار دهفهرموئیت: {مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ} واته: {هه ره که سییک له نیر یان له می کرده وه ی چاکی کرد بیته و بیکات و برواداریش بوو بیته ئه وه سویند به خودا به ژیانیکی خووشیان پیده به خشین و سویند بیته پاداشتیان بدهینه وه به چاکتر له وه ی که ئه وان ئه نهجامیانده د} [النحل: ۹۷].

وههروه ها - سبحانه و تعالی - دهفهرموئیت: {مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ} واته: {هه ره که سییک کاری خراپه ی کرد بیته هه ره به ئه ندازه ی خراپه که ی سزا ده دریت هه ره که سیش چاکه ی کرد بیته ئافرهت بیته یان پیاو (به وه مه رجهی) باوه ردار بیته ئا

نه وانه ده چنه به هه شته وه له ویدا به بی ژماره و حیساب رزق و روز بیان
 یی ده دریت { غافر: ۴۰ }.

وخوای گه وه ده فهرمویت: { إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ
 وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ
 وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَّصِدِّقِينَ
 وَالْمُتَّصِدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ
 وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا } واته:
 { به راستی پیاوه موسلمانه کان و ئافرهته موسلمانه کان و پیاوه
 باوه پرداره کان و ئافرهته باوه پرداره کان و پیاوانی هه میسه گو پرایه ل
 و ئافرهتانی هه میسه گو پرایه ل و پیاوه راستگۆ کان و ئافرهته راستگۆ کان
 و پیاوان و ئافرهتانی خوگر و به ئارام و پیاوانی له خودا ترس و ژنانی له
 خودا ترس و پیاوان و ئافرهتانی به خشنده و پیاوان و ئافرهتانی پوژووگر،
 پیاوان و ئافرهتانی داوین پاک، و پیاوانیک که زور یادی خوا ده کهن
 و ئافرهتانییک که زور یادی خوا ده کهن خودا ئاماده ی کردوووه بو
 هه موویان لیخوشبوون و پاداشتی گه وه } [الأحزاب: ۳۵].

۱۹. ثاني نيسلام ريزي له ثافرهت گرتووه و ثافرهتاني به هاوتاي پياوان داناوه (مه گهر له ههنديک حوکمي شهريعهت وئو شتانه نه بيت که په يوه ندي به سروشتي پياو و ثافرهتوه هه يه)؛ واجبي کردووه پياو خهرجي بکات له سهر هاوسره که ي ئه گهر له توانايدا هه بوو، و باوک واجبه خهرجي بکات له سهر کچه کاني، و کوره کان له سهر دايک و خوشکيان ئه گهر بالغ بوون و توانايان هه بوو، و ثافرهت له سهر ميړده که ي.

پيغه مبهري خودا - صلي الله عليه وسلم - ده فهرمويت: «ثافرهتان هاوتاي پياوانن». [رواه الترمذي: ۱۱۳]. (مه گهر له ههنديک حوکمي شهريعهت وئو شتانه نه بيت که په يوه ندي به سروشتي پياو و ثافرهتوه هه يه)، وله ريزلي ناني ثاني نيسلام بو ثافرهت ئه وه يه که واجبه له سهر کور که پيداويستيه کاني دايکي دابين بکات و بو ي جي به جي بکات ئه گهر له توانايدا هه بوو.

پيغه مبهري - صلي الله عليه وسلم - ده فهرمويت: «ئو ده سته ي ده به خشيت به زرتره - سهره تا به خشه به ئه وانهي که خهرجيان له سهرت واجبه - : دايکت و باوکت و خوشکت و برات و پاشان که سه کاني ترت به پي نزيکيان» [رواه: أحمد و النسائي]. باسي پله و پايه ي دايک و باوک ده کريت به ئيزني خودا له پرگهي ژماره (۲۹).

له ريزلي ناني ثاني نيسلام بو ثافرهت ئه وه يه که واجبه له سهر ميړده که ي پيداويستيه کاني بو جي به جي بکات و خهرجي له سهر بکات ئه گهر له توانايدا هه بوو، خوي گوره ده فهرمويت: {لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ

مَنْ سَعَتِهِ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا آتَاهَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا} واته: {با دهوله مند به پیی دهوله مندی خهرجی بکات وهر که سیک کهم دهست وهه ژار بوو با به پیی ته وهی که خوا پیی به خشوووه خهرجی بکات، خوا داوا له کهس ناکات مه گهر به پیی ته وه نه بیئت که پیی به خیشوووه (له توانا) بیگومان خوا دواى تهنگانه ئاسانى ده هیئیئت} [الطلاق: ۷].

پیاویک پرسیاری له پیغه مبهه - صلی الله علیه وسلم - کرد: ئایا مافی خیزانی یه کییک له سهه میرده کهی چییه؟ ته ویش - صلی الله علیه وسلم - فهرمووی: «خوړاکى پېبېه خشیت ته گهر خوټ خوړاکت خوارد، وجلی پېبېه خشیت ته گهر خوټ جلت له بهر کرد، و به لیدان له دهموچاوی نه دهیت، وجوینی پینه دهیت». [رواه أحمد].

و پیغه مبهه - صلی الله علیه وسلم - هه ندیک له مافه کانی ئافره تانی له سهه میرده کانیان روونکرده وه: «تهرکی ته وان له سهه ئیوه ته وهیه که رزق (خوړاک) وجلیان پېبېه خشن به چاکه (به پیی پیویست و دادپه وهی)». [صحیح مسلم].

و - صلی الله علیه وسلم - ده فهرموویت: «به سه بو مروف هینده تاوانبار بیئت؛ ته وانه پشتگوئی بخت (که واجبه له سهه ری خوړاک و پیداو یستیان بو دابین بکات)». [رواه: أحمد و النسائی].

خهتابی - رحمه تهی خواى لی بیئت - ده لیئت: (کاتییک ده فهرموویت: - من یقوت: واتا: ته وانه ی واجبه له سهه ری خوړاک و پیداو یستیان بو دابین بکات -، و به شیوهیه کی تر مانای ته وهیه که به و که سهی خیر

دهکات دهفهرمویت: خیریک مه که هیچ فهزل وپاداشتیکی نییه بههوی
 نهوهی تو نابهخشیت به خیزانه کهت؛ لهوهیه بهم خیرکردنه گونا هبار
 ببیت، چونکه تو هیچ شتیکی نابهخشیت به خیزانه کهت بهلم خیر
 ده کهیت!).

له ریزلینانی ئاینی ئیسلام بو ئافرهت نهوهیه که خهرجی
 ودابینکردنی پیداو یستیهکانی کچ لهسه ر باوکیهتی (پیش نهوهی
 هاوسه رگیری بکات)، واتا نه گه ر ئافره ته که سه ر په رشتیاری (وهلی
 نه مری) هه بیته واجبه لهسه ری پیداو یستی و خه رجییهکانی نه و ئافره ته
 دابین بکات؛ ئینجا برای یان باوکی یان میردی بیته، واجب نییه لهسه ر
 ئافره ته که که خو ی هه و لبات بو دابینکردنی بزوی و پیداو یستیهکانی
 ژیانی که نه میش زور سوودی تری هه یه بو کو مه لگا، خوی گه و ره
 ده فهرمویت: {وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ
 يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ} واته:
 {دایکان شیر بدن به مندالهکانیان دوو سالی ته و او (نه مه) بو که سیکه
 که بیه ویت شیری ته و او بدات لهسه ر باوکه که یه به باشی رۆزی و کاللا
 و پیداو یستی دایکه کان دابین بکات} [البقره: ۲۳۳].

خوی گه و ره روونی کرد و هه ته وه که لهسه ر باوک واجب و نه رکه
 کاتیکی مندالی ده بیته؛ واجبه خو راک و جلی بو دابین بکات به پی
 پیویست و داد په روه ری، خوی گه و ره ده فهرمویت: {فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ
 فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ} واته: {نه گه ر نه و ژنه ته لاقدر اوانه شیر یان به
 منداله کانتان داو گو شیان کردن، نه و هه ق و ماف و کرپی خو یان یان

پیدمن(واته: نه گهر ژنه ته لوق دراوه که داوای کرپی کرد، ده بیت پیاوه که کرپی شیر پیدانه که ی پیدات) { [الطلاق: ۶].

بویه خوای گه وره واجبی کردووه که باوک کرپی شیر پیدانی مندال بدات، وئهمیش به لگه یه له سه ر نه وهی که خه رچی و پیداو یسته کانی مندال له سه ر دایک و باوک واجبه، وئهم فهرمووده یه به لگه یه له سه ر نه وهی که خه رچی و دابینکردنی پیداو یسته کانی دایک و منداله کانیان واجبه له سه ر باوک: له عائیشه وه - رهزای خوای لیبت - ده لیت: هند به پیغه مبه ری ووت - صلی الله علیه وسلم - : نه بو سوفیان پیاویکی رهزله پیویستمه له پاره و سامانه که ی دهر بکه م، پیغه مبه ر - صلی الله علیه وسلم - پی فهرموو: «نه وهنده دهر بهینه که خوت و منداله که ت پیویستتانه به چاکه (به دادپه روه ریبه وه)». [رواه البخاری].

ویغه مبه ر - صلی الله علیه وسلم - فهزل و پاداشتی دابینکردنی پیداو یسته کانی کچ و خوشک و خیزانی روونکردووته وه، که ده فهرمویت: «هه رکه سیک (دوو کچ یان سیان، دوو خوشک یان سیان) به خپو بکات (په روه رده یان بکات و پیداو یسته کانیان دابین بکات)، هه تا نه وان لیی جیا دهنه وه (به هاوسه رگیری کردنیان یان مردنیان) یان خوی بمریت؛ نه وا من وئهو که سه (به خپوکاره) وه کوئهم دووانه ده بین (له به هشتدا)، وئاماژهی بو په نجه ی شایه تمان و په نجه ی ناوه راست کرد». [السلسلة الصحيحة: ۲۹۶].

۲۰. مردن؛ نهمان وتياچوون نبييه بو هه تاهه تايه، به لكو دهرچوونه له شويني كرده وه نه نجامدان بو شويني پاداشت وهرگرتن، ومردن لاشه ورپوچ ده گريته وه، ومردنى روچ ئه و كاته يه كه له لاشه جيا ده بيته وه وپاشان بوى ده گريته وه له پاش زيندوو بوونه وه له روژى قيامه تدا، وله پاش مردن روچ ناچيت بو نيو لاشه يه كي تر ودوو باره ژيانىكى نوى ناژيت له نيو لاشه ي مروفيكى تر دا.

خوای گه و ره ده فهرمويت: {قُلْ يَتَوَفَّاكُمْ مَلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ} واته: {ئه ي پيغه مبه ر - صلى الله عليه وسلم-) بلى فريشته ي گيان كيشان كه گيان كيشانى ئيوه ي پيسپيردراوه ده تان مري ني ت له پاشان بو لاي په روه ردگار تان ده گه ريندرينه وه} [السجدة: ۱۱].

مردن؛ لاشه ورپوچ ده گريته وه، و لاشه ده مريت كاتي ك روچ لى جيا ده بيته وه، وپاشان بو ناو لاشه كه ده گريته وه كاتي ك خوای گه و ره مردوو ه كان زيندوو ده كاته وه له روژى قيامه تدا، هه روه كو خوای گه و ره ده فهرمويت: {اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ} واته: {خودا گيانه كان ده كيشي ت له كاتى مردنياندا وئوه ي نه مردبي ت له كاتى خه وتيندا، ئه مجا ئه و (گيانانه) راده گري ت بريارى مردنى دا وه وئوانى تر رانا گري ت (چونكه ده بى زيندوو بن) تا ما وه يه كي ديار يكراو، به راستى له مه دا چه ند به لگه هه يه بو ئه و كه سانه ي بيرده كه نه وه} [الزمر: ۴۲].

ويځه مبهري خودا - صلى الله عليه وسلم - ده فهرمويت: «رؤح کاتيک دهرده هينريت (له لشه)، چاو سهيري ده کات (کاتيک به ره و ناسمان ده چيت)» [رواه مسلم: ۹۲۰]. وپاش مردن مروث له ژياني کرده وه کردن ده چيت به ره و ژياني پاداشته دانه وه (به چاکه و خراپه)، ههروه کو خوي گه وه ده فهرمويت: {إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا إِنَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ} واته: {گه رانه وهی هه مووتان هر بو لای نه وه به لینی خوا هه ق وراسته بيگومان خوا له سه ره تاهه دروستکراوان دووباره دروست ده کاته وه دواي (مردنيان) بو نه وهی پاداشتي نه وانه بداته وه که بروايان هيناوه وکرده وهی چاکیان کردووه به دادگه رانه و نه وانه ی باوه ريان نه هيناوه بويان هه يه خواردنه وهی کولآ وکولی زور گهرم وسزای سهختی نازاردر له به ره نه وهی له دونيادا کافر وبيباوه ر بوون} [يونس: ۴]. وروچ له پاش مردن ناچيت بو نيو لشه يه کی تر، وبانگه شه ی لشه گورکي پروه کانه (استنساخ الأرواح) هيج به لگه يه کی له سه ر نه هاتووه له لايه ن پيځه مبه رانه وه - عليهم السلام -، وههروه ها هيج به لگه يه کی نه قلی وهه ستيکراو نامة بو نه م بيروباوه ره پوچه له ناکات.

۲۱. ئاينى ئىسلام بانگه شه دهكات بو باوه رهيئان به بنچينه مهز نه كانى ئيمان كه برىتبه له: باوه رهيئان به خودا وفرىشته كان وكتيپه ئاسمانىيه كان وهكو تهورات وئىنجيل وزه بوور -پيش دهستكارى كردنيان وگورنيان- وبه قورئان، وباه رهيئان به هموو پيغه مبه ران -عليهم السلام- وباه رهيئان بو كوتا پيغه مبه ر كه موحه مده -صلى الله عليه وسلم-، وباه رهيئان روژى دوايى -قيامهت-، ودهيئت بزائين كه نه گه ر ئيانى دنيا كوئايى بووايه و ببرايه ته وه و ئيانىكى تر نه بووايه نه وا بوونمان ته نها بو گالته وگه پ وبى هو بوو، وباه رهيئان به قهزا وقه دهر.

ئاينى ئىسلام بانگه شه دهكات به باوه رهيئان به بنچينه مهز نه كانى ئيمان؛ نه وانهى كه هموو پيغه مبه ران بانگه شه يان بو كردوون -عليهم السلام-، نه م بنچينانه ش برىتين له:

يه كه م: باوه رهيئان به وهى كه ته نها الله پهروه ردگار و خولقيئنه ره ورؤز يد ره، نه وه گه ردوونه نه م به روپوهى ده بات و ته نها نه وشايسى تهى په رسته نه، وپه رسته نى جگه له (الله) پوچهل وبه تاله؛ بوپه ته نها نه و زاته مهز نه شايسى تهى په رسته نه به بى بر ياردانى هيچ شهريك وه او به شيك له په رسته نيدا، په رسته ن قبولكراو نييه به دوو مه رج نه بيئت: ده بيئت به دل سو زيبه وه ته نها بو نه و زاته مهز نه نه جم بدر يئت، وبه گوپره ي سونه تى پيغه مبه ر -صلى الله عليه وسلم- بيئت، پيشتر به لگه كانى نه م بابه ته روونكراوه ته وه له برگه ي ژماره (۸) دا. وخواي گه وه -سبحانه وتعالى- نه م بنچينه مهز نانه ي له زور ئايه تى قورئانى پيرو زدا باس كر دووه،

له وانه که ده فهرمویت: {آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ} واته: {پیغمبره - صلی الله علیه وسلم-} بروای هینا بهو په یامه ی که بو ی نیردراوه له په روه ردگاریه وه له گه ل برواداران هه موو بروایان هیناوه به خودا وبه فریشته کانی وبه په یامه کانی وبه پیغمبرانی جیاوازی ناکه ین له نیوان هیچ یه کیک له په یامه بران (برواداران) ووتیان: {پیغمبره ثانی خودای پی گه یاندین} نیمه ش بیستمان فهرانبه رداریمان کرد داوای لیخوش بوونت لیده که ین ته ی په روه ردگارمان وه هر بو لای تو یه گه رانه وه مان} [البقرة: ۲۸۵].

وخوای گه وره ده فهرمویت: {لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قَبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنِينَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ} واته: {چا که نه وه نیبه که روو بکنه به ره و روژ هه لالت و روژ تاوا به لکو چا که نه وه یه که مروث بروای به خوا و به روژی دوا یی و به فریشته کان و به کتیه کان و به پیغمبره بران بییت و سامانی خو ی ببه خشیت له گه ل نه وه ی که - سامانه که یشی- خو ش ده ویت به خرمان و به هه تیوان و به بینه وایان (هه ژاران) و به ریوارانی که م ده ست و به سو الکه ران و له ری نیازاد

کردنی کویله کاند و نوپژي به چاکی نه انجام دایت و زه کاتی دایت و له پیمان به جی گه یه نهران بیست کاتیک که په یمانیان دایت و خوراگران له کاتی ته نگدهستی و نه خوشی و له کاتی جه نگدا نا نه وانن که راستیان کرد و هه رنه وانن پاریزکاران (ته قواداران) [البقرة: ۱۷۷].

په روهردگار بانگه وازی ده کات بو باوه ره پینان به نم بنچینانه، ونه وهی کوفر و بیباوه پیت پینان نهوا گومرا بووه؛ گومرا بوونیکي روون و ناسکرا، خوی گه و ره ده فهرمویت: **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنزَلَ مِن قَبْلُ وَمَن يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا** واته: {تهی که سانیک که باوه رتان هیناوه به ردهوام بن له سه ر باوه ر به خوا و پیغه مبه ره که ی و بهو قورئانهی نار دوو یه تیه خواره وه بو پیغه مبه ره که ی و بهو کتیبانهش که پیشتر نار دوو یه تیه خواره وه، و هه ر که سیک بی باوه ر بیست به خوا و به فریشته کانی و به کتیبه کانی و به پیغه مبه ره کانی و به روژی دواپی نهوا به راستی گومرا بووه به گومرا ییه کی زور دوور (له راستی) [النساء: ۱۳۶].

وله فهرمووده یه که عومهری کوری خهتاب - په زای خوی لیبت - ده یگپرته وه، ده لیت: «کاتیک دانیشته بووین لای پیغه مبه ری خودا - صلی الله علیه وسلم - پیاویک ده رکهوت وهاته لامان، جله که ی زور سپی وقزی زور رهش بوو و به وه ناکات که سیکی موسافیر بیست و که سیش له ئیمه نایناسیست هات دانیشته له بهرامبر پیغه مبه ر - صلی الله علیه وسلم - ودهسته کانی له سه ر قاچه کانی خوی دانا،

و ووتی: ئەوی موحه مه د ئیسلام چییه؟ پیغه مبه ر -صلی الله علیه وسلم- فرمووی: ئەوه یه که شاهیدی به دیت به (لا إله إلا الله ومحمداً رسول الله)، ونویژ ئەنجام به دیت وزه کات به دیت ورپوژووی په مه زان بگریت وحج بکهیت بو مالی خودا ئەگه ر توانیت، ووتی: راست ده کهیت، پیشهوا عومه ر ده لیت: (سهیر بوو به لامانه وه، پرسپاری لیده کرد ودهیووت راست ده کهیت). پاشان پیاوه که ووتی: هه والم پیبده سه بارهت به ئیمان؟ -صلی الله علیه وسلم- فرمووی: ئیمان ئەوه یه باوه ر به ئینیت به خودا وفریشته کانی وکتیبه کانی وپیغه مبه رانی ورپوژی دوایی، و باوه رت هه بیټ به قه ده ر به خیر وشه ری، ووتی: راست ده کهیت، هه والم پیبده سه بارهت به ئیحسان (پله ی چاکه کاری له په رستندا)؟ -صلی الله علیه وسلم- فرمووی: خودا په رستیت وه کو ئەوه بیټ که ببینیت خو ئەگه ر تو ئەو نه بینیت ئەوا ئەو تو ده بینیت، ووتی: هه والم پیبده سه بارهت به کاتی روودانی قیامهت (الساعة)؟ -صلی الله علیه وسلم- فرمووی: ئەوه ی پرسپاری لی کراوه زانتر نیه له و که سه ی پرسپار ده کات، ووتی: هه والم پیبده سه بارهت به نیشانه کانی (نیشانه کانی روودانی قیامهت)؟ -صلی الله علیه وسلم- فرمووی: -که نیزه ک گه وره که ی خو ی لی ده بیټ: أَنْ تَلِدَ الْأَمَةَ رَبَّتْهَا- (ئهم به شه ی فرمووده چهنه راقه یه کی تری بو کراوه له وانه ش: منداله کان ببن گه وره و سه ردار به سه ر به خپوکاره کانیانه وه -دایک و باوکیانه وه-، یان به واتای ئەوه دیت که که نیزه که کان ئەو منداله ی که ده یان بیټ دهن به پادشا)، و ببینیت که که سانی پی په تی ورووتی هه ژار

که شوانيتي ده کهن بيناي بهرز دروست بکهن، پاشان پياوه که چوو، و عومر ده لیت: بۆ ماوه يه که ماینه وه پاشان پیغه مبهه - صلی الله علیه وسلم - فهرمووی: ئەي عومر ده زانیت ئەوه کی بوو پرسیاری ده کرد؟ و وتم: خودا و پیغه مبهه که ی ده زانن، - صلی الله علیه وسلم - فهرمووی: ئەوه جبریل بوو هات بۆ ئەوه ی ئاینه که تان فیڕ بکات». [صحيح مسلم: ۸].

له م فهرمووده یه دا جبریل - علیه السلام - هات بۆ لای پیغه مبهه موحه مه د - صلی الله علیه وسلم - و پرسیاری پله کانی ئاینی لییکرد و ئەوانیش بریتین له: ئیسلام و ئیمان و ئیحسان، و پیغه مبهه - صلی الله علیه وسلم - وه لای دایه وه و پاشان به هاوه لانی فهرموو ئەوه جبریل بوو هاتبوو بۆ ئەوه ی ئاینه که تان فیڕ بکات. ئەم ئیسلامه په یامی خودایه که جبریل هیئاویه ته تی و پیغه مبهه موحه مه دیش - صلی الله علیه وسلم - به خه لکی راگه یاندوو وه هاوه لانیش - رهزای خویان لییت - پاراستوو یانه و له پاش ئەو به خه لکیان گه یاندوو ه.

دووهم: باوه ره ینان به فریشته کان که ئەوان جیهانیکی نه بینراون - غه یبین - و خوی گه وره له سه ره شیوه یه کی دیاریکراو دروستیانی کردوو ه، و ئه رکی مه زنی پیسپاردوو و له مه زنتین ئەو ئه رکانه ش گه یاندنی په یامه کانی خودایه بۆ پیغه مبهه ران - علیهم السلام -، و بهر یزتین فریشته کان جبریله - علیه السلام -، و به لگه ی زور هه یه له سه ره دابه زینی جبریل - علیه السلام - بۆ هیئانی وه چی بۆ پیغه مبهه - صلی الله علیه وسلم - له قورئان و سونه تدا، و له وانه ش

خوای گه وره ده فهرمويت: {يُنزِلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ} واته: {فريشته دهنيرپته خوارهوه به وهى به فهرمانى خوئ بو هر كه سيك له بهنده كانى كه خوئ بيهويت به وهى كه خلكى بترسينن كه بهراستى بيچگه له من هيچ په رستراويكى ههقى تر نييه كه واته هر له من بترسن} [النحل: ۲].
 وپه روهردگار ده فهرمويت: {وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ (۱۹۲) وَبِهِرَاسْتَى ثَم (قورئانه) دابه زينراوى په روهردگارى جيهانيانه (۱۹۲) نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ (۱۹۳) جوبره يلى ئەمين هينايه خوارهوه (۱۹۳) عَلَىٰ قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ (۱۹۴) بو سهر دلى تو بو نه وهى له ترسينه ران بيت (۱۹۴) بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ (۱۹۵) به زمانىكى عه ره بى روون و پاراو (۱۹۵) وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ (۱۹۶) و بهراستى (باسى قورئان) له كتيبي پيغه مبه ره كانى پيشوودا ههيه (۱۹۶)} [الشعراء: ۱۹۲-۱۹۶].

سييم: باوه رهيئان به كتيبانهى كه له لايهن خوداو دابه زيووه وهكو تهورات وئنجيل وزه بور - پيش نه وهى دهستكارى بكرين وبگوردرين - وقورئانى پيروز، خوای گه وره ده فهرمويت: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْأَخِيرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا} واته: {ئهى كه سانيك كه باوه رتان هيناوه به رده وام بن له سهر باوه ر به خوا و پيغه مبه ره كهى و بهو قورئانهى ناردوويه تيه خوارهوه بو پيغه مبه ره كهى و بهو كتيبانهش كه پيشتر ناردوويه تيه خوارهوه، و هر كه سيك بى باوه ر بيت به خوا و به فريشته كانى و به

کتیبه کانی و به پیغمبره کانی و به روژی دواپی ئهوا به راستی گومره
 بووه به گومراییه کی زور دوور (له راستی) { [النساء: ۱۳۶].

وپه روهردگار ده فهرمویت: {نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا
 بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنْزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ (۳) ناردوویه تیه خواره وه بوت قورئان به
 راستی و دروستی به راست دانهری هه موو ئه و (کتیبه نانهیه) له پیشیدا
 بوون و تهورات و ئینجیلی ناره خواره وه (۳) مِنْ قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَأَنْزَلَ
 الْفُرْقَانَ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو
 انْتِقَامٍ (۴) له پیش قورئاندا به پینمونی بو خه لکی ناردیه خواره وه
 و فورقانی دابه زاند (واته: جیا که ره وهی راست و ناراست؛ مه به ست پیی
 قورئانه) بیگومان ئه وانهی که بیباور بوون به ئایهت و به لگه کانی خودا
 سزای سه ختیان بو هه یه له قیامه تدا، و خودا شکو داره و به توانایه
 و خاوه نی تو له و سزایه (۴) { [آل عمران: ۳-۴].

و خوی گه وه ده فهرمویت: {ءَامَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ
 وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَّا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْ
 رُّسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ} واته:
 {پیغمبره - صلی الله علیه وسلم- بر وای هیئا به و په یامهی که بوی
 نیردراوه له په روهردگاریه وه له گه ل بر واداراندا هه موو بر وایان هیئا وه به
 خوا و به فریشته کانی و به کتیبه کانی (په یامه کانی) و به پیغمبره رانی
 جیا وازی ناکه یین له نیوان هیچ یه کیک له په یامبران (بر واداران) ووتیان:
 (پیغمبره ئاینی خوی پیگه یان دین ئیمه ش) بیستمان فه رمان به رداریمان

کرد داوای لیخو شوبوونت لیده کهین نهی په روهردگارمان وه هر بو لای
تویه گهرانه وه مان} [البقرة: ۲۸۵].

وهه روهها الله - سبحانه وتعالى - ده فهرمویت: {قُلْ ءَامَنَّا بِاللَّهِ
وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَيَعْقُوبَ
وَالْإِسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ
مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ} واته: { نهی پیغه مبهه - صلی الله علیه
وسلم - } بلای: ئیمه برومان هیناوه به خوای گه وره، وبه وهی نیردراوته
خواره وه بو مان وبه وهی که نیردراوته خواره وه بو ئیبراهیم وئیسماعیل
وئیسحاق یه عقوب وکورانای یه عقوب وبه وهی که دراوه به موسا
وعیسا وه پیغه مبهه ره کانی تر له په روهردگاریانه وه جیاوازی ناکهین
له نیوان هیچ کامیگ له م پیغه مبهه رانه وئیمه بو خوای گه وره ملکه چین
(گهردن که چین - گوپرایه لاین و مسو لمانین -) { آل عمران: ۸۴}.

چواره م: واجبیئی باوه رهیئان به هه موو پیغه مبهه رانی خودا
-علیهم الصلاة والسلام-، وده بیئت مسو لمان باوه ری واییت که
هه موویان نیردراو وپه یامبه رن له لایه ن خوداوه که په یام وئاین
وشه ریعتی خودا ده گه یه نن به ئومه ته کان، خوای گه وره ده فهرمویت:
{قُولُوا ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ
وَيَعْقُوبَ وَالْإِسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ
رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ} واته: { نهی موسلمانان
بلای: برومان هینا به خوا و به ئه و قورئانهی که بو خو مان نیردراوته
خواره وه، وبه و نامه یه ی که نیردراوه بو ئیبراهیم وئیسماعیل وئیسحاق

ویه عقوب و کوره کانی یه عقوب و بهوهی که دراوه به موسا و عیسا و بهوهی که دراوه به هموو پیغه مبهران له لایه ن پوره دگاریانه وه جیاوازی ناکهین له نیوان هیچ کامی کیاندا وئیمه فرمانبهردار وگوپرایه لی خوداین} [البقرة: ۱۳۶].

وخوای گه وره ده فهرمویت: {ءَامَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّن رُّسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ} واته: {پیغه مبهر - صلی الله علیه وسلم- بروای هیئا به و په یامه ی که بو ی نیردراوه له پوره دگاریه وه له گهل برواداراندا هموو بروایان هیئاوه به خوا و به فریشته کانی و به کتیبه کانی (په یامه کانی) و به پیغه مبهرانی جیاوازی ناکهین له نیوان هیچ یه کیک له په یامبهران (برواداران) ووتیان: {پیغه مبهر ثانی خوی پیگه یان دین ئیمه ش) بیستمان فرمانبهرداریمان کرد داوای لیخوش بوونت لیده کهین ئه ی پوره دگارمان وهر بو لای تو یه گه رانه وه مان} [البقرة: ۲۸۵].

و پوره دگار ده فهرمویت: {قُلْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَاللُّسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَتَحَنُّنًا لَهُ مُسْلِمُونَ} واته: {ئهی پیغه مبهر - صلی الله علیه وسلم-} بلی: ئیمه بروامان هیئاوه به خوی گه وره، و بهوهی نیردراوته خواره وه بو مان وه بهوهی که نیردراوته خواره وه بو ئیبراهیم وئیسماعیل وئیسحاق یه عقوب و کورانی یه عقوب و بهوهی که دراوه به موسا و عیسا و پیغه مبهره کانی

تر له پوره دگاریانه وه جیاوازی ناکهین له نیوان هیچ کامیځ لهم پیغه مبهرا نه وئی مه بو خوی گه و ره ملکه چین (گه ردن که چین وگوپرایه لاین - مسولمانین -) {آل عمران: ۸۴}.

وده بیت مسولمان باوهر بهیئیت به کو تا پیغه مبهر که موحه مه ده - صلی الله علیه وسلم - ودواین په یامبه ر ونپردراوی خودایه - علیهم الصلاة والسلام - ، خوی گه و ره ده فهرمویت: {إِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ} واته: {کاتیځ که خودا په یمانی وهرگرت له پیغه مبهرا ن که هرچیم پیدان له نامه و حکمهت وشه ر یعت له پاشان پیغه مبهریکتان بو هات که پرواهینه ره به و په یامه ی که له لاتانه ده بیت پروای پی بهینن ویارمه تی بده ن، خودا فهرمووی: ئایا دانتان نا به م په یمانه دا؟ و له سه ر نه وه په یمانی منتان وهرگرت پیغه مبهرا ن ووتیان: به لی دانمان پیدانا وپه یمانمان به ست، خودا فهرمووی: که واته ئیوه به شاهید بن ومنیش له گه ل ئیوه په کیځم له شاهیدان} {آل عمران: ۸۱}.

ئاینی ئیسلام باوهره یئان به هه موو پیغه مبهرا ن واجب ده کات به شیوه په کی گشتی، وهر وه ها باوهره یئان به کو تا پیغه مبهر که موحه مه ده - صلی الله علیه وسلم - واجب ده کات، خوی گه و ره ده فهرمویت: {قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ حَتَّىٰ تُقِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ} واته: {ته ی پیغه مبهر - صلی الله

علیه وسلم-) بلّی ئهی خاوهن کتیبه کان -مه به ست گاور و جووه کانه-
 ئیوه له سه ر هیچ شتیځ نین هه تا به ریک و راستی په پرهوی ته ورات
 و ئینجیل نه کهن ههروه ها ئه و قورئانهی که هیئراوه ته خواره وه بو تان له
 لایه ن پهروه ردگار تانه وه} [المائدة: ٦٨].

و پهروه ردگار ده فهرمویت: {قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ
 سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا
 بَعْضًا أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ} واته:
 {ئهی پیغه مبه ر -صلی الله علیه وسلم-) پیمان بلّی: ئهی خاوهن
 په یامه کان وه رن بو لای و ته یه کی راست و (یه کسان) له نیوان ئیمه
 و ئیوه دا که جگه له خوا هیچ نه په رستین و هیچ شتیځ نه که یه به
 ها و به شی (له په رستیندا) و هه ندی کمان هه ندی کمان به پهروه ردگار
 دانه نیین ئه مجا ئه گه ر پشتیان هه لکرد ئیوه ش بلّین: ئیوه شاهید بن که
 ئیمه فهرمان به ردار و گو پرا په ل و ملکه چی خوداین} [آل عمران: ٦٤].

ئوهوی کافر و بیباوه ر بیّت به یه ک پیغه مبه ر وه کو ئه وه وایه
 بیباوه ر بوو بیّت به هه موو پیغه مبه ران -علیهم السلام-، بو یه خوای
 گه وه سه بارهت به حوکم و پر یاری له سه ر قهومی نوح ده فهرمویت:
 {كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ} واته: { گه لی نوح پیغه مبه رانیان به درۆزن
 دانا (پروایان پینه کردن) } [الشعراء: ١٠٥].

و ئاشکرایه که له پیش نوح هیچ په یام به ریک -نیردراو یک: رسول-
 نه ها تو وه، له گه ل ئه مه یشدا کاتیځ که قهومه که ی به درۆیان خسته وه
 ئه م به درۆ خسته وه یه وه کو به درۆ دانان و بیباوه ری بوو به هه موو

پښغه‌مبه‌ران، چونکه بانگ‌هواز و ئامانجی هه‌موو پښغه‌مبه‌ران یه‌ک مه‌به‌سته.

پښنجه‌م: باوه‌په‌ئینان به‌رۆژی دوایی و اتا قیامه‌ت، وله‌ کو‌تایی ئه‌م ژیا‌نه‌دا خودا فه‌رمان ده‌کات به‌ فریشته‌یه‌ک به‌ناوی ئیسه‌رافیل -علیه‌ السلام-، و ئه‌ویش فوو ده‌کات به‌ نیو‌ که‌رنا (صور) دا بو‌یه هه‌موو ئه‌وانه‌ ده‌مرن که‌ خودا ویستی له‌سه‌ر مرده‌نیانه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: {وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ} واته: {کاتیک فوو‌کرا به‌ که‌رنا‌دا (به‌ شه‌پوردا) ده‌کریت یه‌کسه‌ر هه‌موو ئه‌وانه‌ی له‌ ئاسمانه‌کان وزه‌ویدان ده‌مرن مه‌گه‌ر که‌سانیک خودا بیه‌و‌یت (نه‌مرن) پاشان جار‌یکی تر فوو ده‌کریت به‌ که‌رنا‌دا جا له‌ پر هه‌موو راست ده‌بنه‌وه‌ چاوه‌پروان ده‌که‌ن} [الزمر: ۶۸].

کاتیک هه‌موو ئه‌وانه‌ی له‌ ئاسمانه‌کان وزه‌ویدان تیا ده‌چن و ده‌مرن جگه‌ له‌ ئه‌وانه‌ی که‌ خودا بیه‌و‌یت (که‌ نه‌مرن) ؛ خوای گه‌وره ئاسمانه‌کان وزه‌وی ده‌پښچینه‌وه، په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمو‌یت: {يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ تُعِيدُهُ وَعَدًّا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ} واته: {(بیهینه‌وه‌ بیریان) ئه‌و رۆژه‌ی که‌ ئاسمانه‌کان ده‌پښچینه‌وه‌ وه‌ک پښچانه‌وه‌ (لولکردنی) تو‌ماری کتیب و په‌رتو‌کیک وه‌ک یه‌که‌مجار چۆن دروستمان کرد (به‌ رووت و قووتی)، پاش مرده‌نیش ئه‌و (دروسته‌کردنه) دوو‌باره ده‌که‌ینه‌وه‌ ئه‌وه‌ به‌لینه‌یکه‌ (جیبه‌جی کردنی)

له سه ر ئیمه یه بیگومان ئیمه (ئهو به لینه) به دی دهینین {
[الأنبياء: ١٠٤]}.

وپه وره دگار ده فهرمویت: {وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ
جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَانَهُ
وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ} واته: {کافران} خویان نه ناسیوو (به گه وره میان
نه زانی) به و جوړه شیاوویه تی له روژی دوایدا هه موو زهوی له چنگی
ئهو دایه (به ده ست خویه) و ئاسمانه کانیش به ده ستی راستی ئهو
پیچراونه ته وه (له م ئایه ته دا جیگیر کردن سیفه تی ده ستی راست بو خودا
هاتوو ئیمه باوهرمان پییه تی، به بی هیچ پیچواندن و به بی لیکنده وه
وشیوه که ی نازانین، ته نها خودا دهیزانیت) خودا پاک و بلندرته له و
شهریک و هاو به شانیه که ئه وان بو خودا بریاری ده دن { [الزمر: ٦٧]}.

و پیغه مبه ری خودا - صلی الله علیه وسلم - ده فهرمویت: «الله له
روژی قیامه تدا ئاسمانه کان به ده ستی راستی ده پیچیته وه
وده فهرمویت: «من پادشام له کوپن سه رکوتکه ره کان - مله پوره کان -
له کوپن خوبه گه وره زانه کان؟ پاشان زهوییه کان به ده ستی چه پی
ده پیچیته وه و ده فهرمویت: من پادشام له کوپن سه رکوتکه ره کان؟ له
کوپن خوبه گه وره زانه کان؟». [رواه مسلم].

پاشان خوی گه وره فه رمانده کات به فریشته که بویه جار یکی تر
فوو ده کات به که ره نا که دا و خه لکی هه مووی زیندوو دهنه وه، خوی
گه وره ده فهرمویت: {ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ} واته:

{پاشان جاريكي تر فوو ده كريت به كه رنادا جا له پر هه موو راست
دېنه وه وچاوه پروان ده كهن} [الزمر: ٦٨].

ته گهر خوي گه وره خه لكی زيندوو بكاته وه؛ كويان ده كاته وه
(حه شريان ده كات) به ره و لپرسينه وه، خوي گه وره ده فهرمويت: {يَوْمَ
تَشَقُّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ذَلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ} واته: {رُوژيک ديت
زه وي له ئاست نه وانه ي (مردوون) قليش ده بات به په له (دينه دهره وه)
نه و كو كرنه وه به لاي ئيمه وه ئاسانه} [ق: ٤٤].

وپه روه ردگار ده فهرمويت: {يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ لَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ
مِنْهُمْ شَيْءٌ لِّمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ} واته: {رُوژيک كه
هه موو (له گوړه كانيان دينه دهره وه) ئاشكرا دهن هېچ شتيكيان له
خودا په نهان ناييت (خوا ده فهرموويت) نه مړو پادشايه تي وده سه لات
بو كييه (وه لام نادرپته وه)، (خوي وه لام ده داته وه و ده فهرموويت):
هه ر بو خوي تاك وته نهايه كه به سه ر هه موو شتيكدا زاله} [غافر: ١٦].

له م روژده دا خوي گه وره لپرسينه وه له هه موو خه لكی ده كات،
وماف بو سته مليكراوان ده گه رپنډرپته وه له كه سي سته مكار،
وپاداشتي هه موو مروفيك ده داته وه به نه دازه ي كرده وه كاني، خوي
گه وره ده فهرمويت: {الْيَوْمَ تُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ
إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ} واته: {نه مړو هه موو كه س پاداشت يان سزا
ده درپته وه به گوړه ي نه وه ي نه انجاميد او نه مړو سته م كردن نييه له
كه س، به راستي لپرسينه وه ي خودا به په له وخپرايه} [غافر: ١٧].

وپه روهردگار ده فهرمویت: {إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِن تَكُ حَسَنَةً يُضَاعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا} واته: {به راستی خودا به نه اندازهی گهر دیلهیهک ستهم ناکات و نه گهر چاکهیهک هه بیته (خودا) پاداشته که ی چه ند جاره ده کاته وه و دهیبه خشیته له لایهن خو یه وه پاداشتیکی گه وره} [النساء: ۴۰].

و خوای گه وره ده فهرمویت: {فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ (۷) ئەمجا هه رکه سیکی به نه اندازهی هه ره و وردیلهیهک چاکه ی کرد بیته دهی بینیته وه (۷) وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ (۸) و هه رکه سیکی به نه اندازهی هه ره و وردیلهیهک خراپه ی کرد بیته دهی بینیته وه (۸) [الزلزلة: ۷-۸].

و ده فهرمویت: {وَتَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِن كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ} واته: {وئیمه داده نیین ته راز و وه کانی داد په روه ری (که کرده وه ی پی ده کیش ریته) له رۆژی قیامه تدا ئەمجا هه یچ که س که مترین سته می لیتا کریت با کیشی (کرده وه که ی) هینده ی تۆوی خه رته له یه کیش بیته ئیمه ده یهینین و به سه که ئیمه ژمیریاری (کرده وه ی به نده کان) بین} [الانبیاء: ۴۷].

پاش زیند و بوونه وه و لپیرسینه وه پاداشته هه یه، بۆیه نه وه ی ئیمانی هینا بیته و خیر و کرده وه ی چاکه ی نه جامد بیته ؛ ئەوا نیعمهت و خیری به رده و امی بۆ هه یه که هه رگیز لی دانا بریت بۆ هه تاهه تابه له به هه شته، و نه وه ی کافر و بیباوه ر بیت و شه ر و خراپه ی کرد بیته ئەوا

سزای ههتا هتايى بو هيه له دوزه خدا، خواى گه وره ده فهرمويت:
 {الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي
 حَيَاتِهِمُ السَّعِيدُونَ} (٥٦) ده سه لالت و پاشايه تى له و روزه دا تنها بو خودايه له
 نيوانياندا دادوهرى ده كات نه مجا نه و كه سانه ي باوه ريان هي ناوه
 و كرده وه چا كه كانيان نه نجام داوه له به هه شتاني پر له ناز و نيعمه تان
 (٥٦) وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ (٥٧) و نه و
 كه سانه ي بي باوه ر بوون و نايه ته كاني ئيمه يان به درو دوزاني بو نه وانه
 سزاي ريسوا كه ر و سه رشو پر كه ر هيه (٥٧) {الحج: ٥٦-٥٧}.

ده بيت بزاني نه گه ر نه م ژيانه كو تايى بو وايه، نه و نه م ژيان
 و بوونه تنها بو گالته و گه پ و بى هو بوو، خواى گه وره ده فهرمويت:
 {أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَتَّكُمُ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ} واته: {تاي ايوه
 گومان تان وا بووه كه بي گومان ئيوه مان به بى هو ي (بو يارى و گالته
 و گه پ) دروست كردووه، و (وا گومان تان دهرد) بي گومان ئيوه نا گه ر پينه وه
 بو لاي ئيمه ؟} [المؤمنون: ١١٥].

شه شه م: باوه ره يان به قه زا و قه دهر، نه ميش بري تيه له وه ي
 و اجبه مرو ف باوه رى و ابيت كه خودا هه موو شتيك كه روويداوه
 و روودهدات له داهاتوودا له م گه ردوونه دا ؛ پي دوزانيت و زانستي
 سه باره تى هيه، و خواى گه وره هه موو نه م روودا وانه ي نووسيووه
 پيش دروست كر دنى ناسمانه كان و زه وى، خواى گه وره ده فهرمويت:
 {وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبُرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا
 تَسْقُطُ مِنَ رِزْقٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظِلْمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا

يَابِسِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ} واته: {وکلیلی هه موو نهئینه کان هه ر لای خودایه کهس نایانزانیټ جگه له (خودا) و(خودا) ده زانیټ چی له وشکانی وده ریادا هه یه وهه رگه لایه ک بکه وټته خواره وه خودا پیټی ده زانیټ وهه ر دانه وټله یه ک له تاریکیه کانی زه ویدا بیټ وهه رته ر و وشکیک هه بیټ هه ر هه موویان له کتیبی ئاشکران له (لوح المحفوظ) دان} [الأنعام: ٥٩].

زانستی خودا ده وری هه موو شتیکی داوه وزانستی به هه موو شتیکی هه یه، خوای گه وره ده فه رموټت: {اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا} واته: {خودا زانیکه که هه وت ئاسمانی دروستکردووه و به وینه ی ئه وان زه ویشی دروستکردووه، فه رمانی خودا له نیوانیاندا داده به زیټ تا چاک بزنان که خودا به سه ر هه موو شتیکیدا به ده سه لات و به توانایه و بیگومان خودا (به زانست وزانیاری) ده وری هه موو شتیکی داوه (واته: ئاگاداری هه موو بوونه وه ره کانه)} [الطلاق: ١٢].

هه رشتیکی یان رووداوټیک روو بدات له م گه ردوونه دا؛ ئه وا له پاش ویست و خواست (ئیراده ت) و ده سه لاتی خودا بووه، وهه روه ها له پاش دروستکردن و به دیه ئنان و ئاسان کردنی هۆکاره کان بووه له لایه ن خوای گه وروه وه، په روه ر دگار ده فه رموټت: {الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا} واته: {ئه و زاته ی که ده سه لاتی به سه ر ئاسمانه کان وزه ویدا

ههیه وهه موو مولکی نهون وهیچ مندالی بو خوئی بریار نه داوه وکس شه ریک وهاوبه شی نییه له فه زمانه وایی وحوکم ومولکدا وهه موو شتیکی دروست کردوه وئهنده ی بو دیاری کردوه (به چاکی له هه موو روویه که وه) { [الفرقان: ۲].

هه موو کرده وه کانی په روه ردگار نه وپه ری حکمه تی تیدا یه که خه لکی هه رگیز ناتوان درکی پیبکه ن ولیی تیبگه ن، خوی گه وه ده فه رمویت: {حِكْمَةٌ بِاللِّغَةِ فَمَا تُغْنِ التُّذْرُ} واته: {قورئان} هه مووی حکمه تیکی ته واوه به لام ترساندنی ترسینه ران (بو قه ومیکی بیباوه ر) سوودی نییه { [القمر: ۵]. وپه روه ردگار ده فه رمویت: {وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ} واته: {نهو} (خودا) زاتیکه به دیهینانی ده ستیپ کردوه له پاشان (دوا مردنی) دووباره دروستی ده کاته وه ئه م (دروست کردنه وهی دووه م) له لای خودا ئاسانتره وهه ر تنها بو ئه وه (هه موو) سیفه تیکی به رز وبلند له ئاسمانه کان وزه ویدا وهه ر نهو شکو دار ودانایه { [الروم: ۲۷].

خوی گه وه خوئی به دانا وبه حکمه ت وه سفکردوه، وناوی (الحکیم) واتا - دانا- ی له خوئی ناوه، خوی گه وه ده فه رمویت: {شَهَدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ} واته: {خودا شاهیدی ده دات} (واته رایده گه یه نیی و به به لگه ده یچه سپینیی) که به راستی هیچ په رستراویکی به هق وراست نییه که شایسته ی په رستن بیی جگه له نهو زاته مه زنه نه بیی

و فریشته کانش شاهیدی دده من (واته: دانپیدا دهنین) و خاوه ن زانسته کان (زانایان) یش شاهیدی دده من (واته: باوهری چه سپاویان ههیه)، خودا هه میسه دادپهروه ری راگرتووه، هیچ په رستراوئکی هه ق وراست نییه که شایسته ی په رستن بیت جگه له ئه و خودا شکو دار ودانایه} [آل عمران: ۱۸].

خوای گه و ره له قورئانی پیرو زدا سه بارهت به گفتوگو ی عیسا - علیه السلام- له گه ل پهروه ردگاری له روژی قیامه تدا ده فهرمویت: که عیسا - علیه السلام- ده فهرمویت: {إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عَبْدُكَ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ} واته: {ئه گهر سزایان بدهیت، ئه وه بیگومان بهنده ی خوئن وئه گهر لییشان خو ش بیت ئه وه بیگومان ته نها خو ت شکو دار ودانایت} [المائدة: ۱۱۸]. کاتی که موسا - علیه السلام- له شوینئیکی ته نیشتی کیور (تور - الطور -) بوو؛ خوای گه و ره - سبحانه و تعالی - بانگی کرد و فهرمووی: {يَا مُوسَى إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ} واته: {ئه ی موسا به راستی ئه وه ی (بانگی کردی) منم خودای شکو دار ودانا} [النمل: ۹].

خوای گه و ره قورئانی پیروزی به حی کمهت - دانایی - وه سفر دوه وه، ههروه کو - سبحانه و تعالی - ده فهرمویت: {الر كِتَابُ أُحْكِمَتْ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ} واته: {به (ئه لیف، لام، را) ده خویندریته وه خودا زاناره به مانا که ی، ئه مه کتیبیکه پته و دارپژراوه ئایه ته کانی پاشان روون کراونه ته وه له لایهن (خودای) دانا وزاناوه} [هود: ۱]. و خوای گه و ره ده فهرمویت: {ذَلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ

إِلَّهَا آخَرَ فَتَلْقَى فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا} واته: {تهوهي (كه باسكرا) ههنديكه لهو دانايي وحيكمهتهي كه پهروهردگارت نيگاي كردووه بوټ وهيچ په رستراويكي تر له گهل خوادا مه په رسته ته گينا فرئ ده دريپته نيو دوزه خواهه به لومه كراوي ودوورخراوهيي له بهزهيي ورهحمهتي خودا} [اليسراء: ٣٩].

٢٢. پيغه مبهران - عليهم السلام - پاريزراون (معسومن) لهو په يامانهي كه دهيگه يهن له لايهن خواوه، وههروهها پاريزراون له توشبوون به ههرشتيكي كه نه قلئ ته ندروست ورهوشتي جوان په تي بكا ته وه، وپيغه مبهران گه ياندني په يامه كاني خودايان پيسپيردراوه بوټ بهنده كاني، وپيغه مبهران هيچ تايبه تمه نديبهي كه پهروهردگار يتي يان خودايه تي (تولوهيهت: په رستن) يان نيبه، بهلكو نه وان مرؤفئكن وهكو هه موو مرؤفه كان به لام جياوازي بيان له وه دايه كه خودا وه حيبان (سروشيان) بوټ ده نيړيټ كه په يامه كاني خوداي تي دايه.

پيغه مبهران - عليهم السلام - پاريزراون (معسومن) لهو په يامانهي كه دهيگه يهن له لايهن خواوه، چونكه خواي گه وره باشتري وچاكتري ناده ميزاد هه لده بزيړيټ بوټ ته وهي په يامه كاني خودا بگه يه نيټ، خواي گه وره ده فهرمويټ: {اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ} واته: {خودا له فريشته كاندا نيړدراو هه لده بزيړيټ ههروهها له خه لكيشدا به راستي خودا بيسهر ويينايه}

[الحج: ۷۵]. وههروهها پهروهردگار دهفهرمویت: {إِنَّ اللَّهَ أَصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ} واته: {بیگومان خودا ههلیبژاردوه ئادهم ونوح وخانهوادهی ئیبراهیم وخانهوادهی عیمران بهسهر ههموو جیهانیاندا} [آل عمران: ۳۳].

ههروهها خوای گهوره دهفهرمویت: {قَالَ يٰمُوسَىٰ اِنِّي اصْطَفَيْتَكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسْلَتِي وَبِكَلِمِي فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُن مِّنَ الشَّاكِرِينَ} واته: {(پهروهردگار) فهرمووی: ئهی موسا بیگومان من توهم ههلیبژاردوه بهسهر ههموو خه لکیدا به په پیامه کانم وقسه کردنم (له گه لټ راسته وخو) که واته ئه وهی پیم به خشیوویت توند دهستی پپوه بگره وله سوپاسگوزاران به} [الأعراف: ۱۴۴]. وپیغه مبه ران - علیهم السلام - ده زانن که ئه وهی بویان داده به زیت وه حیه له لایه ن خودا وه، وئهو فریشتانه ده بینن که وهی ده هی ننن، خوای گهوره ده فهرمویت: {عَالِمِ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا} (۲۶) ههر خودا زانا به نهیینه کان وکس ئاگادار ناکات به سهر نهی نی خویدا (۲۶) إِلَّا مَن ارْتَضَىٰ مِن رَّسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِن بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا (۲۷) مه گهر بو پیغه مبه ریک که خو ی رازی بیټ، جا بیگومان خودا له پیشه وه وپشته وه پاسه وان (له فریشته) ده نی ریت (۲۷) لِّيَعْلَمَ أَن قَدِ ابْلَغُوا رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَخْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا (۲۸) تا بزانیټ که په یامی خودای خو یان گه یاندوه و خودا ئاگاداره به وهی که لایانه وهه موو شتیکی (له سهریان) ژماردوه به هه لژماردن (۲۸) [الجن: ۲۶-۲۸].

وخوای گه وره فه رمانی پیا نکرد به وهی که په یامه کانی خودا بگه یه نن و بانگه وازی بو بکه ن، خوا ی گه وره ده فه رمو یت: {يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ} واته: {تهی (پیغه مبه ر - صلی الله علیه وسلم-) رایبگه یه نه (به خه لک) ته وهی هینرا وه ته خوار وه بو ت له لایه ن په روه ردگار ته وه، وئه گه ر وانه که یه ت نه وا په یامه که ی خودا ت رانه گه یان دو وه و به جیت نه هینا وه، و خودا تو دپار یزیت له خه لکی (که بتکوژن) بیگومان خودا ر پینمونی بیبا وه ران ناکات (هیدایه تیان نادا ت)} [المائدة: 67]. وهه روه ها ده فه رمو یت: {رُسُلًا مُّبْتَلِينَ وَمُنذِرِينَ لِيَلْتَأْتِيَ النَّاسُ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا} واته: {پیغه مبه رانمان نار دو وه بو ته وهی که موژده ر و ترسی نه ر بن بو ته وهی بو خه لکی نه بی ت به لگه به سه ر خودا وه به یین دوای (نار دنی) پیغه مبه ران و خودا هه می شه شکو دار ودانایه} [النساء: 160].

پیغه مبه ران - علیهم الصلاة والسلام- ته قواد ار ترین وله خودا تر سترین مرو ف بوون ؛ بو یه ه یچ شتیک بو سه ر په یامه که ی خودا له لایه ن خو یانه وه زیاد ناکه ن وه یچی شی لی که م ناکه نه وه، خوا ی گه وره ده فه رمو یت: {وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقَاوِيلِ (٤٤) ته گه ر (پیغه مبه ر - صلی الله علیه وسلم-) به ناوی ئی مه وه هه ندیک (وتهی) هه لببه ستایه (٤٤) لَأَحْذَنَّا مِنْهُ بِالْيَمِينِ (٤٥) بیگومان ئی مه به ده ستی خو مان تو له مان لی ده سه ند (٤٥) ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ (٤٦) له پاشان ره گی دلیمان

دهبری (٤٦) فَمَا مِنْكُمْ مِّنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ (٤٧) وهیچ که‌سیک له نیوه نه‌یده‌توانی به‌رگری لیبکات (٤٧) [الحاقه: ٤٤-٤٧].

ئیبین که‌ثیر -رحمه‌تی خوی لیبیت- ده‌لیت: خوی گه‌وره ده‌فرمویت: {وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا} واته: {خُوْ ئه‌گه‌ر پیغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- هه‌ندیک قسه و گوفتاری به‌ ناوی ئیمه‌وه هه‌لبه‌ستایه؛ واتا ئه‌گه‌ر به‌و شیوه‌یه بووایه که موشریک و بیباوه‌ره‌کان بانگه‌شه ده‌کن، به‌شیوه‌یه‌ک شتیکی زیاد بکر دایه بو په‌یامه‌که‌ی خودا یان لیی کم بکر دایه‌ته‌وه له لایهن خودی خو‌یه‌وه، و بانگه‌شه‌ی ئه‌وه‌ی بکر دایه که خودا ئه‌مه‌ی فهرمووه -له کاتیکیشدا ئه‌وه راست نه‌بیت-؛ ئه‌وا به‌په‌له‌س‌زامان د‌دا، بو‌یه خوی گه‌وره فهرمووی: {لَا حُدْنَآ مِنْهُ بِالْیَمِیْنِ} واته: {ئه‌وا به‌ ده‌ستی راست ده‌یبه‌ینه‌وه (تۆله‌ی لیده‌سینین و سزای ده‌ده‌ین)}، ووتراوه: مه‌به‌ست له باسکردنی ده‌ستی راست ئه‌وه‌یه چونکه به‌هیزتره له کاتی تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌دا، ووتراوه: ئیمه تۆله له ئه‌وه‌سینین سه‌ره‌تا به‌ لای راستی (لالشه‌ی) ده‌ستپیده‌که‌ین.

هه‌روه‌ها په‌روه‌ردگار ده‌فرمویت: {وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يُعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّيَ إِلَهَيْنِ مِن دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحٰنَكَ مَا يَكُونُ لِي أَن أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعَلَّمَ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ الْغُيُوبِ (١١٦) مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَن أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ (١١٧)} واته: {خودا (له رۆژی قیامه‌تا) ده‌فرمویت: ئه‌ی عیسی‌ای

کوری مه ریه م ئایا تو ووتووته به خه لکی که من ودا یکم به دوو په رستراو دابنن (وبمان په رستن) له جیاتی خودا؟ (عیسا) ووتی پاک و بیگه ردی بو تو ئهی خودایه نابیت و ناگونجیت بو من شتیک بلیم که به هیچ شیوهیه که مافی من نییه نه گهر من نهو قسه یه م کرد بیت نهو به راستی تو ئاگات لیه چونکه تو نهوی له نه فسم دایه دهیزانی به لام من نازانم و بی ئاگام له وهی که له نه فسی تو دایه به راستی تنها تو زانای ته ووی به هه موو نه ییه ک (۱۱۶) هیچ پی نه و توون بیجگه له وه نه بیت که تو فرمانت پیکردووم که تنها خودا به رستن که په روه ردگاری من وئیوهیشه و من شایهت و چاودیر بووم به سه ریانه وه تا له ناویاندا بووم نه مجا کاتیک تو منت برده وه (و به رزت کردمه وه بو ئاسمان) هر خوت چاودیر بووی به سه ریانه وه، و خوت ئاگادار و شاهیدی به سه ر هه موو شتیکه وه (۱۱۷) [المائدة: ۱۱۶-۱۱۷].

له فه زلی خودا به سه ر پیغه مبه رانه وه - علیهم الصلاة والسلام - نه وه یه که خوی گه وره جیگریان ده کات له سه ر رپبازی و راست و گه یاندنی په یامی هه ق، خوی گه وره ده فه رمویت: { قَالَ إِنِّي أَنشَدُ اللَّهَ وَاشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ (۵۴) (پیغه مبه ر هود - علیه السلام) } ووتی: به راستی من خودا ده که م به شاهید وئیوهش شاهید بن که به راستی من به ریتم و دوورم له وهی که ئیوه ده یکه نه ها و بهش و شه ریک بو خودا (۵۴) مِنْ دُونِهِ فَكَيْدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنظِرُونِ (۵۵) جگه له خودا جا هه مووتان پیلانم لیبگیرن له پاشان مؤله تیشم مه دن ولیم مه وه ستن) (۵۵) إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبَّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا

هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ (٥٦) به‌راستی من پشتم به خودا به‌ستووه که په‌روه‌دگاری من و په‌روه‌دگاری ئیوه‌یشه گیانله‌به‌ریک نییه له ژیر رکیفی خوای گه‌وره‌دا نه‌بیټ (بگری پیشه سه‌ریه‌تی) به‌راستی په‌روه‌دگارم له‌سه‌ر رپڼگه‌یه‌کی راسته (٥٦) {هود ٥٤-٥٦}.

وخوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: {وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَهُ وَإِذَا لَا تَلْتَخَذُوكَ خَلِيلًا (٧٣) و به‌راستی نریک بوو ئه‌وانه لاتدهن و وه‌رتگپڼ له ئه‌وه‌ی که نیگامان کرد بوټ بوټه‌وه‌ی جگه له قورئان شتیټک به ناوی ئیمه‌وه هه‌لبه‌ستیت (ئه‌گه‌ر گوپړاپه‌لیان بوویتایه) ئه‌وه له و کاته‌دا ده‌یان کردیت به دؤست و خووشه‌ویستی خو‌یان و (گو‌م‌رایان ده‌کردیت) (٧٣) وَلَوْلَا أَنْ ثَبَّتْنَاكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا (٧٤) خوټه‌گه‌ر ئیمه تو‌مان دامه‌زراو نه‌کردایه به‌راستی نریک بوو له‌وه‌ی که میټک به لایاندا بجیت (٧٤) إِذَا لَأَذَقْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا (٧٥) جا بی‌گومان ئه‌و کاته پیمان ده‌چه‌شتی دوو به‌رامبه‌ر (سزای) ژیان دوو به‌رامبه‌ر (سزای) مردن پاشان ده‌ستت نه‌ده‌که‌وت یارمه‌تیده‌ریک به‌رامبه‌ر به ئیمه (که به‌رگری ئه‌و سزایه‌ت لی بکات) (٧٥) {ال‌اسراء: ٧٣-٧٥}.

ئهم ئایه‌تانه وئه‌وانه‌ی پیشووتر به‌لگه و شاه‌یدن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که قورئان له لایهن خوای گه‌وره دابه‌زیووه؛ چونکه ئه‌گه‌ر له لایهن پیغه‌مبه‌ر موحه‌مه‌د بووایه -صلی الله علیه وسلم- ئه‌وا هاوشی‌وه‌ی ئهم قسانه‌ی تیدا نه‌ده‌بوو که ئاراسته‌ی ئه‌و کراوه. و خوای گه‌وره

-سبحانه و تعالی- پیغهمبه رانی ده پاریزیت له خه لکی، په روهردگار ده فهرمویت: {يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ} واته: {ئهی (پیغهمبه ر -صلی الله علیه وسلم-) راییگه یه نه (به خه لک) ئه وهی هینراوه ته خواره وه بو ت له لایه ن په روهردگار ته وه، وئه گهر وانه که یه ت ئه وا په یامه که ی خودات رانه گه یاندوو ه و به جیت نه هیناوه، و خودا تو ده پاریزیت له خه لکی (که بتکوژن) بیگومان خودا ریمنونی بیباوه ران ناکات (هیدایه تیان نادات)} [المائدة: ۶۷].

و په روهردگار ده فهرمویت: {وَأْتِلْ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذِكْرِي بآيَاتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنظِرُونِ} واته: {ئهی پیغهمبه ر -صلی الله علیه وسلم-) ده نگوباس وهه والی نوح -علیه السلام- یان بو بخوینه روهه کاتیک به گه له که ی ووت: ئهی گه له که م ئه گهر به لاتانه وه قورس وگرانه مانه وه مه له ناوتاندا وئاموژگاری کردنم بو تان به ئایه ته کانی خودا ئه وا من پشتم به خودا به ستوو ه ئیوه ش کار و بریاری خو تان کو بکه نه وه له گه ل هاو به شه کانتاندا ئه مجا با کار و بریاره کانتان شاراو ه نه بی ت به لاتانه وه (به لکو با ئاشکرا بی ت) پاشان په لامارم بدن و ماوهم مه دن} [یونس: ۷۱].

خوای گه وره سه بارهت به وته ی موسا وهارون -علیهما السلام- له قورئانی پیروژدا ده فهرمویت: که موسا وهارون -علیهما السلام-

فهرموویانه، وپاشان خودا وهلامیان دمه داته وه: {قَالَ رَبَّنَا إِنَّا نَخَافُ أَنْ
يَفْرُطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطْغَىٰ (٤٥) ههردووکیان ووتیان ئه ی پورهردگارمان
به راستی ئیمه دهرسین دستدریژی بکاته سه رمان پیش ئه وهی ئیمه
هیچ بلین یان زیاتر یاخی وسهرکesh بییت (٤٥) قَالَ لَا تَخَافَا إِنِّي
مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَأَرَىٰ (٤٦) (خودا) فهرمووی: مهترسن به راستی من
له گه لئانم ده بیستم وده بینم (٤٦)} [طه].

په رورهردگار ئه وهی روونکردووه ته وه که پیغه مبه رانی ده پاریزیت
-علیهم السلام- له دوژمنانیا بویه ناتوان زینانیا پیبگه یهن، وخوای
گه وره باسی ئه وهی کردووه که کوئا وهی (قورئان وسونهت)
ده پاریزیت بویه که س ناتوانی بویان زیاد بکات یان لیان کم بکاته وه
یان ده ستکاریان بکات و بیانگوریت، خوای گه وره ده فهرموویت: {إِنَّا نَحْنُ
نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ} واته: {بیگومان هه ر ئیمه قورئانمان
ناردوته خواره وه و به راستی هه ر ئیمه ش ده پیاریزین} [الحجر : ٩].

پیغه مبه ران -علیهم السلام- پاریزراون (مه عسومن) له
تووشبوون به هه رشتیک که پیچه وانهی ئه قلی ته ندروست وره وشتی
جوان بییت؛ خوای گه وره وه سف وستایشی پیغه مبه ر -صلی الله علیه
وسلم- ده کات وده فهرموویت: {وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ} واته: {وبه
راستی تو له سه ر ره وشت وئاکار وخواویه کی ئیجگار بهرز وگه وره بیت}
[القلم: ٤].

هه روه ها سه باره تی ده فهرموویت: {وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ} واته:
{وهو ورپکه تان (که موحه ممه ده -صلی الله علیه وسلم-) شیت نییه

(وهكو ئهوهی ئیوه دهیلین) {التکویر: ۲۲}؛ وئهمیش بو ئهوهی په یامه کی خودا به جوانترین شیوه بگه یهن وپیغه مبه ران - علیهم السلام - سپی دراون به گه یاندنی فه رمانه کانی خودا بو بهنده کان وهیچ تایبه تمه ندیه کی په روه ردگار یتی یان خودایه تیان نیبه به لکو ئه وان مروشن وهکو هه موو مروقه کانی تر، وتهنها جیاوازییان له وه دایه که خودا په یامیان بو دهنیریت له ریگه ی وهی، خوی گه وره ده فه رمو یت: {قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ} واته: {پیغه مبه ره کانیان پی یان ووتن ئیمه هه ر مروشین وهکو ئیوه به لام خودا منهت دهنیت به سه ر هه رکه سیک له بهنده کانیدا که بیه ویت (دهیکاته پیغه مبه ر) وئیمه هه رگیز ناتوانین موعجزه و به لگه یه کتان بو بهینین مه گه ر پاش ئیزن ومو له تی خودا نه یت وبا برواداران پشت هه ر به خودا بیه ستن} [إبراهیم: ۱۱].

خوی گه وره فه رمانی کردوو به پیغه مبه ره که ی موحه مه د - صلی الله علیه وسلم - که به ئومه ته که ی بفه رموو یت: {قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا} واته: {بلی: من تهنها مروقیکم وهکو ئیوه به لام من وهحیم (سروشم) بو دیت سه بارهت به ئه وهی به راستی په روه ردگاری ئیوه په روه ردگار یکی تاک وته نه یه جا هه رکه سیک به ته مایه بگه ریته وه بو لای په روه ردگاری (له قیامه تدا) ئه وا

با کردهوهی چاک بکات وکەس نه کاته هاوبهش وشهریکی پهروهردگار
له پرستنیدا} [الکھف: ۱۱۰].

۲۳. وئاینی ئیسلام بانگهوازی دهکات بو تهنها پرستنی خودا
تهویش به بنچینهی پرستنه مهزنهکان که بریتین له: ۱/ نوپژ کردن: که
پیکهاتوه له وهستان -قیام- ورکوع وسوجه بردن ویادی خودا
وستایشکردنی ونزاکردن، مسولمان له رپژیکدا دهبیت پینج جار نوپژ
بکات، وهموو جیاوازییهکان نامینیت له نوپژدا کاتیک ههژار
ودهوله مهند وسهرۆک وخه لکی هه مووی پیکهوه له یهک ریزدا
راده وهستن بو نهجامدانی نوپژ. ۲/ وزه کاتدان: ته مپش رپژهیهکی که مه
له سامان -به پپی چند مهرج ورپژهیهک که خوی گه وره بریاری له سهر
داوه- که واجبه له ساماندارهکان دهر بهیندرپت و بدرپت به هه ژارهکان
وتهو چینانهی که دیاریکراوه ؛ له شه ریعتدا له سالی کدا یهک جار. ۳/
رپژووگرتن: بریتیه له خوگرتنهوه له نهو شتانهی رپژووو دهشکینن به
درپژایی رپژهکانی مانگی رهمهزان، که مرۆف خوئی پهروه رده دهکات
له سهر ئیرادهت و به هیژی وئارامگرتن. ۴/حهج کردن: ته مپش بریتیه له
مه بهستی سهردانیکردنی مالی خوی گه وره بو جیبه جیکردنی هه ندیک
دروشم و په رستنی دیاریکراو له شاری مه ککهی پپروژ، له سهر نهو
که سانه واجبه که له توانایاندا ههیه (توانایی دارایی وجهستهیی)،
یه کیک له جوانییهکانی هه جکردن نهوهیه که هه مووی به یهک ئاراسته

داوا له خودا دهکهن وهیچ جیاوازییهک نامینیت له نیوان مرؤفهکاندا
وبه یهک شیوه پرستنهکان نهجامدهدن.

ئاینی ئیسلام بانگی مرؤف دهکات بو پرستنی خودا به
نهجامدانی پرستنه مهزنهکان وجگه لهم پرستنه، ئهم پرستنه
مهزنانه خوای گهوره واجبی کردبوو لهسه ره موو پیغه مبهران - علیهم
الصلاة والسلام - وئومه تهکانیان، ومهزنترین پرستنهکان بریتین له:
یهکه م: نوێژکردن، خوای گهوره لهسه ره مسوولمانان فهرزی
کردوو ههروه کو چوون لهسه ره پیغه مبهران - علیهم السلام -
وئومه تهکانی پیشوو فهرزی کرد، وفهرمانی کرد به پیغه مبهر ئیبراهیمی
خهلیل - علیه السلام - که ماله کهی (مسجد الحرام) پاک بکاته وه بو
ته و افکاران ونوێژخوینان نهوانه ی له رکوع وسوجه دان، خوای گهوره
ده فهرمویت: {وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنَا وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ
إِبْرَاهِيمَ مُصَلِّينَ وَعَهْدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَن طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ
وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ} واته: {کاتی که که عبه مان گپرا به په ناگه ی
خه لکی وجپی ئارامی وئاسایش (پیمان ووتن) شوینی نهو بهرده ی
ئیبراهیم - علیه سلام - له سه ری راده وهستا - له کاتی دروست کردنی
که عبه - بکه نه جیگای نوێژ و سپاردمان به ئیبراهیم وئیسماعیل که
ماله که م پاک بکه نه وه بو نهوانه ی که به دهوری که عبه دا ده سورینه وه،
وبو نهوانه ی که تییدا ده میننه وه، ههروه ها بو رکوع بهران وسوجه
بهران} [البقرة: ۱۲۵].

الله له سهه موسا - علیه السلام - واجبی کرد هر له و کاتهی
 یه که مجار بانگی موسای کرد، که ده فهرمویت: { إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ
 تَعْلِيكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى (۱۲) به راستی من په روه ردگاری توّم
 دهی پیلاوه کانت دابکه نه (له بهر ریژی شوینه که) چونکه بیگومان تو له
 شیوی پیروزی (تووا - طووا) دایت (۱۲) وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ
 (۱۳) من توّم هه لېزاردووه (بو پیغه مبه رایه تی) که واته گوئ بگره بو
 نه وهی نیگا ده کریت (بو ت) (۱۳) إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ
 الصَّلَاةَ لِذِكْرِي (۱۴) به راستی هر من خوام هیچ په رستراویک شایسته ی
 په رستن نیبه به هه ق وراست جگه له من که واته من په رسته به چاکی
 نو یژ نه انجامده بو نه وهی یادی من بکه یته وه (۱۴) [طه].

په روه ردگار سه بارهت به وته کانی عیسا - علیه السلام - سه بارهت
 به وهی که خودا فه رمانی پیگردووه به نه جامدانی نو یژ وزه کات له
 قورئانی پیروژدا ده فهرمویت: که عیسا - علیه السلام - فه رموویه تی:
 {وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا}
 واته: {وپیروژ و فه رداری کردووم له هه رجیگایه کدا بم و فه رمانی پیداوم
 به نو یژ کردن و به زه کاتدان هه تا له ژیاندام وزیندووم} [مریم: ۳۱].

نو یژ کردن له ئاینی ئیسلامدا بریتیه له وه ستان - قیام - وړکوع
 بردن و سوجه بردن و یادی خوی گه و ره وستایش کردن و نزا و پارانه وه،
 مسو لمان له روژیکدا ده بیت پینج جار نو یژ نه جامدات، خوی گه و ره
 ده فهرمویت: {حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ وَقُومُوا لِلَّهِ
 قَانِتِينَ} واته: {تاگاداری نو یژه کانتان بن و بیانپاریزن و (به تابه تی) نو یژی

ناوه‌راست (که نوپژئی عه‌سره) وله نوپژدا بوه‌ستن بوّ خودا به ئه‌وپه‌ری
ملکه‌چیه‌وه (به بی‌ قسه‌کردن) {البقرة: ۲۳۸}.

وخوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: {أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى
غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا} واته: {ئهی
پیغه‌مبه‌ر - صلی الله علیه وسلم -} نوپژ ئه‌نجام‌بده له کاتی لادانی خۆر
(له ناهه‌راستی ئاسمان) هه‌تا (هاتنی) تاریکی شه‌وه هه‌روه‌ها نوپژئی
به‌یانی (ئه‌نجام‌بده) به‌راستی قورئان خویندنی نوپژئی به‌یانی هه‌میشه
ده‌بینریت - ئاماده‌ی ده‌بن وشاه‌یدی له‌سه‌ر ده‌دریت - (له‌لایه‌ن
فریشته‌کانی شه‌وه و رۆژه‌وه) {الاسراء: ۷۸}.

وپیغه‌مبه‌ر - صلی الله علیه وسلم - ده‌فه‌رمویت: «له‌رکوع بردندا
خودا به‌مه‌زن وشکو‌دار دابنن*، وله سوجه‌ بردندا** هه‌ول وکو‌وششی
زۆر بده‌ن بوّ نزا کردن چونکه پیده‌چیت زیاتر وه‌لامتان بدریته‌وه»
*(مه‌زندنانان: (واتا بلین: زیکری به‌مه‌زندنانانی خودا بخوینن: "سبحان
ربي العظيم" وله‌گه‌ل ئه‌م زیکره ده‌کریت زیکری تریش بخویندریت
به‌لام خویندنی ئه‌م زیکره واجبه)، ** (سوجه‌ بردندا: ده‌بیت له‌سوجه
بردنیشدا زیکری به‌بلند ومه‌زندنانان بخویندریت ئه‌ویش ووتنی:
"سبحان ربي الأعلى" یه‌وله‌گه‌ل ئه‌م زیکره ده‌کریت زیکری تریش
بخویندریت به‌لام خویندنی ئه‌م زیکره واجبه، وه‌روه‌ها سونه‌تیشه
نزای زۆر بکریت له‌سوجه‌ بردندا) [صحيح مسلم].

دووهم: وزه‌کاتدان خودا فه‌رزی کردوو هه‌سه‌ر مسو‌لمانان
هه‌روه‌کو چۆن فه‌رزی کردوو هه‌سه‌ر پیغه‌مبه‌رانی پی‌شو و - علیهم

السلام- وئومه ته کانیان، ئه مېش ریژه یه کی که مه له سامان- به پئی چند مه رج ورپژه یه ک که خوی گه وره برپاری له سهر داوه- که واجبه له سامانه کان ده ربه پندرپت و بدرپت به هه ژاره کان وئو و چینه نه ی که دیار یکه راه له شه ریعه تدا له سالی کدا یه ک جار، خوی گه وره ده فهرمویت: {خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ} واته: {وه ر بگره له مال و داراییان (زه کات و خپرکردن- سه ده قه-) تا به هو یه وه پاکیان بکه یته وه (له گونا ه و تاوان) و (دلایان) پوخت و خاوین ده که یته به و مال به خشینه و دوعا و نزای خپریان بو بکه به راستی دوعای تو ئارامی و دلخوشییه بو ئه وان و خودا بیسه ر زانایه} [التوبة: ۱۰۳].

وکاتی که پیغه مبه ر- صلی الله علیه وسلم- موعازی بو یه مهن نارد- ره زای خوی لیبت- پئی فهرموو: «تو ده چیت بو لای که سانیک له ئه هلی کتیب (جوله که ونه سپرانیه کان) با یه که م شت که بانگه وازی بو ده که یته بریتی بیت له شاهیدی دان به (لا إله إلا الله)* و شاهیدی دان به وه ی من پیغه مبه ری خودام، ئه گهر له وه دا گوپرایه ل بوون پپیان رابگه یه نه که خودا پینج فهرزی له سه ریان داناوه له هه موو رپوژ و شه ویکدا، ئه گهر له وه دا گوپرایه ل بوون پپیان رابگه یه نه که خوی گه وره خپرکردن (زه کات) ی له سه ریان فهرز کردووه له ده وله مهنده کانیان وه رده گیرپت و ده درپت به هه ژاره کان، ئه گهر له وه دا گوپرایه ل بوون ئاگادار به له باشترین و چاکترینی پاره و مال کانیان نه به یته، و ئاگاداری نزای سته ملیکراو به چونکه له نیوان ئه و و خوادا هیچ په رده یه ک نیبه».

* (واته: هیچ په رستراویک شایستهی په رستن نییه به هق وراست جگه له الله) [رواه الترمذي: ۶۲۵].

سییه م: خوای گه وړه پوژوو گرتنی فهرز کردووه له سه ر مسو لمانان هه وړه کو چو ن فهرزی کردبو و له سه ر پیغه مبه ران ونی ردا و نی پی شو و - علیهم الصلاة والسلام - وئومه ته کانیان، خوای گه وړه ده فهرمویت: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ} واته: {ئهی ئه وانهی که پرواتان هی ناوه پوژووتان له سه ر نووسراوه و فهرز کراوه هه وړه کو چو ن له سه ر ئومه ته کانی پی ش ئیوه فهرز کرابوو؛ بو ئه وهی خو تان پیاریزن وله خودا بترسن} [البقرة: ۱۸۳].

پوژوو گرتن بریتیه له: خو گرتنه وه له و شتانهی که ده بنه هو ی پوژوو شکاندن له ماوهی پوژه کانی مانگی په مه زان، و پوژوو گرتن نه فس وده روونی مرو ف په وړه ده کات له سه ر توانا و به هیزی و ئارا مگرتن. - صلی الله علیه وسلم - ده فهرمویت: «خوای گه وړه ده فهرمویت: «پوژوو گرتن به دلنیا ییوه بو منه ومن پاداشتی له سه ر ده ده مه وه؛ له به ر من واز له شه وه ته که ی (تاره زو وه که ی) و خواردن و خوار د نه وه که ی ده هی نی ت، و پوژوو گرتن قه لغانه (پاریزه ره)، پوژوو گر دوو خو شی بو هه یه که پیان دلخو ش و ئاسو وده ده بی ت: ئه گه ر پوژوو بشکینیت (ئه وا دلخو ش ده بی ت به پوژوو شکاندن ی)، و ئه گه ر بگاته لای په وړه رد گاری (ئه وا دلخو شه به پاداشتی پوژوو گرتنی)» [صحيح البخاري: ۷۴۹۲].

چوارهم: حهج کردن، خوای گه‌وره فهرزی کردوو له‌سه‌ر مسوُلمانان هه‌روه‌کو فهرز کردنی له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌رانی پیشوو - علیهم السلام- وئومه‌ته‌کانیان، وخوای گه‌وره فهرمانی به پیغه‌مبه‌ر ئیبراهیمی خلیل کردوو - علیه السلام- که خه‌لکی بانگ بکات بو ئه‌نجامدانی حهج، خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: {وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ} واته: {وچار بده به‌ناو خه‌لکیدا بو حهج کردن دین بو لات (بو حهج) به پیاده و به سواری هه‌موو وشتریکی لاواز (له‌به‌ر ئه‌وه‌ی) که له هه‌موو ریگیاهه‌کی دووره‌وه دین} [الحج : ۲۷].

خوای گه‌وره فهرمانی به پیغه‌مبه‌ر ئیبراهیم کردوو - علیه السلام- که ماله پاریزراو و به‌نرخه‌که‌ی (مسجد الحرام) پاک بکاته‌وه، خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: {وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكْ بِي شَيْئًا وَطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ} واته: {بیریان بخه‌روه‌ه} کاتیکی دیاریمان کرد بو ئیبراهیم (علیه السلام) جیگی که‌عه‌ه (پیمانووت) هیچ شتیکی مه‌که‌ره ها‌وبه‌شم، و ماله‌که‌م (مزگه‌وتی حرام) پاک بکه‌روه‌ه بو ته‌وافکاران و بو نوئیزخوینان (به پیوه) و رکوعه‌ران و سوجه‌به‌ران} [الحج: ۲۶].

حهج کردن بریتیه له: مه‌به‌ست له سه‌ردانیکردنی مالی خودا (مسجد الحرام) له شاری مه‌که‌ه بو ئه‌نجامدانی هه‌ندیک کرده‌وه دروشم و په‌رستنی دیاریکراو له‌و شاره‌ه پیرۆزه‌دا یه‌کجار له ته‌مه‌ندا؛ ئه‌میش له‌سه‌ر که‌سه‌یک فهرزه که توانای دارایی و ته‌ندروستی هه‌بیته،

خوای گه وره ده فهرمویت: {وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ} واته: {خوای گه وره ش بریاریداوه له سهر خه لکی حه ج وسهردانی (بیت الحرام) بکهن تهنها له سهر ئه وانه فه رزه که توانای (دارایی وتهندروستیان) هه یه، جا ئه وهی که باوه ری نه هیناوه، ئه وه با بزانیټ به راستی خودا بی نیازه له هه موو خه لکی (پیویستی به چاکه وپهرستنی که س نییه)} [آل عمران: ۹۷].

له حه جدا هه موو حاجیه مسوولمانه کان کوّ ده بنه وه له یه ک شویندا به دل سو زیه وه په رستن بوّ په روه ردگار - سبحانه و تعالی - ئه نجامده دهن، وهه موو حاجیه کان دروشمه کانی حه ج جیبه جی ده کهن به هه مان شیوه ویه ک چو نیه تی بوّ یه له م شوینه پیررؤزه دا هیچ جیاوازیه کی ژینگه یی وره چه له کی ورؤشنبیری وئاستی بزئوی ژیان نامینټ.

۲۴. مهزنترين تايبه تمه ندى په رسته نه كان له ئىسلامدا نهويه كه

چونيه تى و كاتى نه نجامدان ومهرجه كانيان ؛ خواى گه و ره له شه ريعه تدا
 فه رمانى پيكر دووه و پيغهمبه ريش - صلى الله عليه وسلم -
 گه ياندوويه تى، ومروث به هيچ شيويه كه ده ستكارى و گوړانكارى تيدا
 نه كړدووه نه به زياد كړدن ونه به كه مكردن هه تاوه كو نه مروث، ونه م
 په رسته مه زنه نه هه موو پيغهمبه ران - عليهم السلام - بانگه وازيبان بو
 كړدووه.

مهزنترين تايبه تمه ندى په رسته نه كان له ئىسلامدا نهويه كه

چونيه تى و كاتى نه نجامدان ومهرجه كانيان خواى گه و ره له شه ريعه تدا
 فه رمانى پيكر دووه و پيغهمبه ريش - صلى الله عليه وسلم -
 گه ياندوويه تى، ومروث به هيچ شيويه كه ده ستكارى و گوړانكارى تيدا
 نه كړدووه نه به زياد كړدن ونه به كه مكردن هه تاوه كو نه مروث، خواى
 گه و ره ده فه رمويث: {الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي
 وَرَضِيْتُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا} واته: {نه مروث ئاينه كه تانم بو ته واو (كامل)
 كړدووه و چا كه و نيعمه تى خو م به ته واوى رشتووه به سه رتاند ا و رازى
 بووم كه ئىسلام ئاينتان بيت} [المائدة: ۳]. و خواى گه و ره ده فه رمويث:
 {فَأَسْتَمِسِكُ بِالَّذِي أُوجِي إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَيَّ صِرْطٌ مُسْتَقِيمٌ} واته: {كه و اته
 ده ست بگره به و قورئانه وهى بوث نيږدراوه به راستى تو له سه ر ريبازيكي
 راستيت} [الزخرف: ۴۳].

و په و ره دگار سه بارهت به نوپژ كړدن ده فه رمويث: {فَإِذَا قَضَيْتُمْ

الصَّلَاةَ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ

فَأَقِمْوَا الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوْقُوتًا {واته: }
 ئینجا کاتیځ نوپژه کانتان نه جامدا یادی خوا بکهن به وه ستانه وه و به
 دانیشتنه وه و له سهر ته نیشتتان (به پالکه وتنه وه) جا هر کاتیځ دل
 نارام بوون (و ترستان نه ما) نه و کاته نوپژه کانتان به ریځ و پیځی بکهن
 به راستی نوپژه همیشه له سهر باوه دراران فهرز کراویځی کات بو
 دیار یکراوه { [النساء: ۱۰۳].

سه بارهت به نه و چینه ی که زه کاتیان پیده دریت، خوی گه وه
 ده فهرمویت: { إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعُمِلِينَ عَلَيْهَا
 وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغُرْمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ
 فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ } واته: { به راستی زه کاتدان ته نها (بو
 نه م کومه لانه یه که خوی گه وه باسی کردوون) نه وانیش بو بی نه وایان
 نه وانه ی هیچ شتیکیان ده ستناکه ویت- و بو هه ژاران- نه وانه ی هه یانه
 به لام به پی پیو یستی نییه- و بو کریکارانیځ که زه کات کو ده که نه وه و
 نه وانه ی دلیان داده یی ریټ (بو خو شو یستی ئیسلام) و بو نازاد کردنی
 بهنده و کو یله کان و بو قهر زاران و بو موا هیدان و تی کو شه ران له پی ناوی
 خودا و بو ریوارانی په که وه ته نه مه پیو یست کراوه و فهرز کراوه له لایه ن
 خواوه، و خوا زانا و کار دروسته { [التوبة: ۶۰].

خوی گه وه سه بارهت به روژوو گرتن ده فهرمویت: { شَهْرُ رَمَضَانَ
 الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ
 شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ
 أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا

اللَّهِ عَلَىٰ مَا هَدَيْتُكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ} واته: {مانگی په مهزان مانگیکه قورئانی تیدا نیردراوته خوارهوه به رینما بوخه لکی وبه لگه گه لیکی روښن بو رینموونی و جیا کردنه وهی (دروسه و نادرسته) ئینجا هرکه سیک له ئیوه مانگی په مهزانی بینی (بالغ بوو و ته ندروستی باش بوو و موسافیر نه بوو) با به روژوو بیت و هرکه سیک نه خوښ بوو یا نه سه فهدا بوو با به نه دازه ی ئه و روژانه قهزای بکاته وه له چند روژیکي تر دا خوا ئاسانی بو ئیوه ده ویت، و گرانی ناویت بو تان (قهزای په مهزانتان له سه ر دانرا) تا مانگه که (بگرن) به ته واوی و به گوره ناوی خوا بهرن له سه ر ئه و رینمونی هی که کردوونی و تا سوپاسی (خوا) بکنه} [البقرة: ۱۸۵].

وپه روه ردگار سه بارهت به حج ده فهرمویت: {الْحَجَّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٍ مِّنْ فَرَضٍ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَتَرَوُودُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ وَاتَّقُونَ يٰٓأُولِي الْأَلْبَابِ} واته: {کاتی} حج له چند مانگیکی دیاری کراودایه ئه مجا هرکه سیک له مانگانه دا حجی له سه ر خو ی پیویست کرد با ئیتر نه چیتته لای خیزانی و به دکاری نه کات و ده مه قالی نه کات له حجدا و هرچی بکنه له چاکه خوا پیی ده زانیت و تویشووی (پاریزکاری) وله خوا ترسان هه لېبگرن که باشترین تویشوو له خوا ترسانه وله من بترسن ئه ی هوشمه ندان} [البقرة: ۱۹۷]. وهه موو ئه م په رسته مه زانه سه رجه م پیغه مبه ران بانگه شه یان بو ئه نجامدانیان کردووه - علیهم الصلوة والسلام -.

۲۵. پیغمبهری ئیسلام ناوی موحه مدهی کوری عبداللهیه له نهوهی ئیسماعیل کوری ئیبراهیمه - علیهم السلام - له شاری مهککه له سالی ۵۷۱ز له دایکبووه، وله مهککه وهی بو نیردرا و بوو به پیغمبهر، و پاشان کوچی کرد بو مه دینه و به هیچ شیوهیهک له شیوهکان به شداری قه و مه کهی نه بوو له بت په رستی و کارهکانی سه رده می جاهیلیهت، تنها له کرده وه باشه کان به شداریان بوو، وهر له سه ر رهوشتی مه زن بوو پیش نه وهی ببیت به پیغمبهر، و قه و مه کهی به (صادق الامین) واته (راستگۆی ده ستپاک) ناویان ده برد، و خوای گه و ره له ته مه نی چل سالییدا وهی بوی نارد و بوو به پیغمبهر و پش تیوانی لی کرد و یارمه تی دا نه ویش به به خشی نی چنده ها ئایهت و نیشه انه و موعجیزه ؛ له مه زنترینیان قورئانی پیروژه که مه زنترین ئایهت و موعجیزه ی پیغمبهرمانه و موعجیزه یه که هه تا وه کو ئه مرؤ ما وه ته وه، و کاتیکی خوای گه و ره ئاینه که ی بو کامل کرد و پیغمبهر - صلی الله علیه و سلم - ئاینه که ی وه کو خو ی به کاملی و جوانی گه یاند ؛ له ته مه نی شه ست و سی سالییدا کوچی دوایی کرد وله شاری مه دینه له گوړ دانرا، و پیغمبهر موحه مه د - صلی الله علیه و سلم - کو تا پیغمبهره که خوای گه و ره ناردی به هیدایهت و رو شنایی و ئاینی هه ق بو نه وهی خه لکی ده ر به ئینیت له تاریکایی کوفر و بت په رستی و نه زانین بو رو شنایی و نوری ته و حید (یه کخو ا په رستی) و ئیمان، و خوای گه و ره شاهیدی بو دا وه که

ناردوویه تی بو بانگهوازی کردن بو لای خوای گهوره به ئیزنی ئه و زاته مهزنه.

خوای گهوره به خاوهن رهوشتی مهزن وهسفی پیغه مبهری کردووه -صلی الله علیه وسلم-، خوای گهوره سه بارهتی ده فهرمویت: {وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ} واته: {و به راستی تو له سه رهوشت وخویه کی ئیجگار بهرز وگهورهیت} [القلم: ٤]. وکاتیک گهیشت به ته مهنی چل سالی خوای گهوره پشتیوانی کرد وسه ری خسث ئه میش به پیبه خشینی ئایهت وبه لگه ونیشانه وموعجیزه مهزنه کان، ومهزنترین موعجیزه ی قورئانی پیروژه، پیغه مبهر -صلی الله علیه وسلم- ده فهرمویت: «هه موو پیغه مبهر یک موعجیزه ی پی به خشراوه بو ئه وهی خه لکی باوه ری پی بهینیت، به لام ئه وهی به من به خشراوه* وه حیه له لایه ن خودا وه بو یه هیوام ئه وه یه که زورترین شوینکه وتووم هه بیث له روژی قیامه تدا»* (مه به ست قورئانی پیروژه که گه وره ترین موعجیزه یه) [صحيح البخاري].

قورئانی پیروژ بریتیه له وهی (سروشی) خودا بو پیغه مبهره که ی -صلی الله علیه وسلم-، خوای گهوره سه بارهت به قورئانی پیروژ ده فهرمویت: {ذٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيْهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِيْنَ} واته: {ئه م قورئانه هیه چ گومانیکه تی دا نیبه (که له لایه ن خوای گهوره وه نیردراوه) رینیشانه هری پاریزکار و له خوا ترسانه (پاریزکاران وله خوا ترسان به زانست وزانیاری به سوود وکار وکرده وهی چاکه پیده که ن وسوودی لیوه رده گرن، چونکه ئه وانن له په روه ردگاریان ده ترسن وشوین فه رمان

ورپنمایه کانی ده کهون)) {البقرة: ۲}. وههروهها خوی گهوره سه بارهت به قورئانی پیروژ له ئایه تیکی ترده ده فهرمویت: {أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا} واته: {ئهوه بو بیر ناکه نه وه له قورئان؟ خو ئه گهر له لایهن که سیکی تره وه بو وایه جگه له خوا بیگومان ده یانینی تیایدا جیاوازی زور} {النساء: ۸۲}.

خوی گهوره به رهنگاری مرؤف و جنوکه بووه به وهی که ئه گهر ده توانن با کتیبیک وه کو قورئانی پیروژ بهینن، خوی گهوره ده فهرمویت: {قُلْ لئنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَيَّ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا} واته: {ئهی پیغه مبهه - صلی الله علیه وسلم - بلی سویند به خوا ئه گهر ئاده می و جنوکه هه موو کو ببنه وه بو ئه وهی وینهی ئه م قورئانه بهینن ناتوانن وینهی بهینن هه رچه نده پشتیوانی یه کتریش بن} {اليسراء: ۸۸}.

په روه ردگار به رهنگاریان بووه به وهی که ئه گهر ده توانن با ده سورهت وه کو سوره ته کانی قورئانی پیروژ بهینن، خوی گهوره ده فهرمویت: {أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِثْلِهِ مُفْتَرِيَاتٍ وَادْعُوا مَنْ اسْتَطَعْتُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ} واته: {یان ئه وانه ده لاین پیغه مبهه - صلی الله علیه وسلم - ئه و (قورئانه) ی هه لبه ستووه بلی دهی ئیوهش ده سوره تی وه کو ئه و (قورئانه) بهینن هه لبه ستراو بن و بانگ بکه ن (له پشتیوانیتان) هه رکهس ده توانن بیجگه له خوا ئه گهر ئیوه راست ده که ن} {هود: ۱۳}. به لکو خوی گهوره به رهنگاریان بووه وه به وهی که ئه گهر ده توانن با ته نانهت یه ک سوره تیش بیته وه کو

سوره ته کانی قورئانی پیروژ بیهینن، خوای گه و ره ده فهرمویت: {وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّن مِّثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ} واته: {وئه گهر ئیوه له گو مان دان له م (قورئانهی) که نار دومان ته خواره وه بو بهندهی خو مان (موحه ممه د) دهی سوره تیک بیهینن به وینهی ئه و و بانگی ها و کاره کانتان بکه ن (له ره و انبیژان و شاعیران) بیجگه له خوا ئه گهر راست ده که ن (وبه فهرموودهی خوای نازانن)} [البقرة: ۲۳].

قورئانی پیروژ تا که ئایهت و نیشانه و موعجزیه که ما و ته وه له موعجزیه و ئایه ته کانی پیغه مبه ران هه تا وه کو ئه مړو، و کاتیک خوای گه و ره ئه م ئاینه ی کامل کرد بو پیغه مبه ر -صلی الله علیه و سلم- و به ئه و پهری جوانی و کاملی ئاینه که ی گه یان د؛ پیغه مبه ر -صلی الله علیه و سلم- له ته مهنی شه ست و سی سالی دا کوچی دوایی کرد وله شاری مه دینه له گوړ دانرا. و پیغه مبه ر موحه مه د -صلی الله علیه و سلم- کو تا پیغه مبه ر -نبی- و کو تا نیژدرا وه -رسول-ه، خوای گه و ره ده فهرمویت: {مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا} واته: {موحه ممه د -صلی الله علیه و سلم- باوکی هیچ یه که له پیا و انتان نییه (نه زهیدی کوری حاریته و نه هیچ که سیکی تر) به لکو ئه و نیژدراوی خوا و کو تا هه مینه ی پیغه مبه رانه و خوا به هه مو و شتیک زانایه} [الأحزاب: ۴۰].

وله ئه بی هورهیره وه -ره زای خوای لیبت- که پیغه مبه ری خودا -صلی الله علیه و سلم- ده فهرمویت: «نمونه ی من و پیغه مبه رانی

پیش من وهکو نمونهی پیاوځکه خانوویهکی به جوانی دروستکرد بیټ تنها شوینی خشتیځی مایټ له گوښهیه کدا، وخه لکی به ده ورپوشتی خانووه که دا بسورپښه وه وبه لایانه وه جوان بیټ وده لښ: خوژگایه ئه و خسته دا بڼریت؟ - صلی الله علیه وسلم - فهرمووی: «من ئه و خسته م ومن کوټا پیغه مبهرم». [صحيح البخاري].

وله ئینجیلدا مه سیح (عیسا) - علیه السلام - موژدهی داوه به هاتنی پیغه مبهرم موحه مه د - صلی الله علیه وسلم - (ئایا هرگیز نه تاخویند ووه ته وه له پوره تو مارکراوه کانا - کتیبه کانی پیشوودا - : ئه و به ردهی که هه موو بنیاتکه ره کان ره تیان کرده وه؛ ئیستا بووه به به ردی سه ره کی له گوښه که دا، ئه مه کرده وهی پوره ردگار وه سهیره له چاوی ئیمه وه - به لای ئیمه وه -).

له و تهوراتهی که له ئه مپوځا هه یه وتهیه کی تیدایه که خدا به موسا - علیه السلام - ده فهرمویت: (پیغه مبهر پک به رز ده که مه وه له نیو براکانیان، وه کو تو یه و وتهی خو م ده که مه نیو ده می، بو یه هه موو شتیک ده گه یه نیټ که من بو ی ده نیرم - به وه حی -). و پیغه مبهرم موحه مه د - صلی الله علیه وسلم - خوای گه وره ناردی به هیدایهت وئاینی هه ق وشاهیځی بو ی داوه که له سه ر هه قه وبه ئیزنی خودا وه کو پیغه مبهرم وبانگخواز نیردراوه بو ئه وهی خه لکی بانگ بکات بو لای الله ، خوای گه وره ده فهرمویت: {لَکِنِ اللّٰهُ یَشْهَدُ بِمَا اَنْزَلَ اِلَیْکَ اَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ وَالْمَلٰئِکَةُ یَشْهَدُوْنَ وَکَفٰی بِاللّٰهِ شَهِیْدًا} واته: {به لیم خوا شاهیدی ده دات له سه ر ئه وهی ئه و قورئانهی نار دوویه تیه خواره وه

بوت به زانینی خوئی ناردوو په تیه خواروه و فریشته کانیس شاهیدی دده من خوا به سه که شاهید بیت} [النساء: ۱۶۶].

وپه روه ردگار ده فهرمویت: {هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَىٰ الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا} واته: {خوا ئه و زاته په که پیغه مبهری خوئی ناردوو به ریڼموونیی و ئاینیځی راست و دروسته وه، هه تا به سهر هه موو ئاینیځدا سهری بخات هه رچهنده هاوبه ش په یدا که رانیس (موشریکانیس) پیان ناخوش بیت} [الفتح: ۲۸]. خوای گه وره به هیدایهت ناردی بو ئه وهی خه لکی دهر بهیڼیت له تاریکایی بت په رستی و کوفر ونه زانین وجه هالهت و خورافیات بو نور ورپوشنایی ته وحید و ئیمان (باوهر)، خوای گه وره ده فهرمویت: {يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ} واته: {خوا ریڼمونی که سیځی پیده کات شوین په زامه ندی ئه و بکه ویت بو ریڼگه کانی ئارامی و ناشتی و دهریان ده هیڼیت له تاریکیه کانی (کوفر و بیباوهر په وه) بو ناو رووناکي (ئیمان و ئیسلام) به فهرمانی خوئی ورپڼمونیان ده کات بو ریڼگای راست} [المائدة: ۱۶].

و خوای گه وره ده فهرمویت: {الر كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ} واته: {په (ته لیف لام را) ده خویریتته وه خوا زاناره به ماناکه ی، ته مه کتیبکه ناردومانه ته خواروه بو تو (ته ی پیغه مبهر - صلی الله علیه وسلم-) بو ئه وهی خه لکی رزگار بکه یت له تاریکیه کانه وه بو رووناکي (له تاریکی

بیباهوهریهوه بو رووناکی باوهر وئیمان) به ئیزنی پهروهردگاریان (رینمونیان بکهیت) بو ریگای (خوای) به دهسهآلت وشکوآدار و سوپاس کراو} [ابراهیم:۱].

۲۶. وشهریعتی ئیسلام که موحهمد -صلی الله علیه وسلم- پی هاتووه کوآتا په یام وشهریعتی خودایه، وشهریعتیکه له ئهوپه ری کاملیدایه له هموو روانگه یه که وه، وهوکاری چاکبوونی دینداری ودونیای خه لکیه، وبه پله ی یه که م پاریزگاری ده کات له: ئاینی خه لکی، وخوینیان (نهفسیان)، وسامانیان، وئهقلیان ونه وه کانیان، وئاین وشهریعتی ئیسلام هه لوه شینره وه ی هموو ئاین وشهریعته تکانی پیشووه (واته: نابیت چیتر شهریعت وئاینه کانی پیشووتر پهیره و کرده وه یان پیبرکیت)؛ ههروه کو چون شهریعت وئاینه کانی پیشووتر یه کتریان هه لوه شانده وه له روانگه ی پهیره و کرده وه پیگردن.

شهریعتی ئیسلام که پیغه مبر موحهمد -صلی الله علیه وسلم- پی هاتووه؛ دواين په یام وشهریعتی خودایه، وخوای گه وره به م په یامه ئاینی کامل کرد ونیعمه تی خو ی رژاند به سه ر خه لکیدا ئه میش به ناردنی پیغه مبر موحهمد -صلی الله علیه وسلم-، خوای گه وره ده فهرمویت: {الْيَوْمَ اكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَاتَّمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا} واته: {ئه مرؤ ئاینه که تانم ته واو (کامل)

کردووو بوټان و چاکه و به هره و نیعمه تی خوّم به تهواوی رشتووو به سهرتاندا و رازی بووم که ئیسلام ئاینتان بیټ} [المائدة: ۳].

شهریعه تی ئیسلام له ئه و پهری کاملیدایه وهوکاری چاکبوونی دینداری خه لکی ودونیا یانه، چونکه هه موو ئه و شتانه ی تیدایه که له شهریه ته کانی پیشوودا هه بوو و تهواو و کاملی کردن، خوای گه و ره ده فهرمویت: {إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا} واته: {به راستی ئه م قورئانه رینمونی ده کات بو ریباز و به رنامه یه ک که راسترینه و موژدهش ده دات به و باوه ردارانه ی که کرده وه چاکه کان ده که ن که به راستی پاداشتی گه و ره یان بو هه یه} [الاسراء: ۹].

شهریعه تی ئیسلام هات به لبردن وهه لوه شانده وهی ئه و قورسی و ناره حه تیانه ی که له سه ر ئومه تانی پیشوو هه بوو، خوای گه و ره ده فهرمویت: {الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ} فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ} واته: {ئهم ره حمه ته ی په روه ردگار} بو ئه وانه یه که شوین (پیغه مبه ر - صلی الله علیه وسلم -) ده که ون که پیغه مبه ریکی نه خوینده واره و (له لایه ن په روه ردگار وه هاتوو) ئه و که سه (پیغه مبه ری که ئه هلی کتیب سیفه ته کانی ده زانن و ده یناسن) چونکه به نووسراوی لایانه له ته ورات و ئینجیلدا که

فهرمانیان پې دهکات به چاکه و ریگریان لې دهکات له خراپه وشته پاکه کانیان بؤ هل ل دهکات وشته پیسه کانیان لې حرام (قهدهغه) دهکات و باره قورس وگرانه کان وئو کوټ و زنجیرانهش که به سهریانه وه بوون له سهریان لای دهبات ئه مچا ئه و که سانهی که باوهریان به و (پیغه مبهره) هینابیت و ریزو قهدریان بؤ دانابیت یارمه تیان دابیت و پشتیوانیان لې کردبیت و پهیره وی ئه و نوره یان کردبیت (که قورئانه) که له گه لیدا نیردراوته خواره وه ئه وان هه موو (که باسکران) له رزگار بووانن {الأعراف: ۱۵۷}.

شهریعه تی ئیسلام هه لوه شینه ره وهی شهریعه ته کانی پیشووی ئاینی پیغه مبه رانی پیشووه (واتا: نابیت چتر کرده هیان پیبکریت)، خوی گه و ره ده فهرمویت: {وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ} واته: {وئمه قورئانه مان نارده خواره وه بؤ تو به هق وراستی وکتیبه کانی پیش خوئی به راست دهرانیت وپشتیوانیان لیده کات (پیش دهست تیخستن وگورینیان له لایه ن جوله که وگاوره کانه وه) وچاودیریانه که واته حوکم وبریار بده له ناو نامه داره کانداه وهی خودا ناردوو په تیه خواره وه، وشوین هه وا وئاره زووی ئه وان مه که وه لانه دهیت له و حوکم و بریاره هق وراسته ی که بؤت هاتوو ه دامان ناوه بؤ هر ئوممه تیځ له ئیوه

شهریعت وړیگه یه کی روون و نه گهر خودا بیویستایه ئیوهی ته کرد به یه ک ئومممت و کو مه ل به لام (نه یکردوون) بو ئه وهی تاقیتان بکاته وه له و شهریعت ویاسایانه ی که پیی به خشیوون که واته پیشبرکی بکن بو ئه و شتانه ی که چاکن گه رانه وه تان هر بو لای خودایه به گشتی نه مجا هه و آلتان پیده دا سه بارهت به وهی که له ژیانې دونیادا تپیدا جیاواز و نا کوک بوون} [المائدة: ۴۸].

قورئانی پیروژ که شهریعتی شی له خوگرتووه وه کو به راستدانا نیک بو کتیبه کانی خودا هاتووه له پیشوودا، و فهرانه وایه به سه ریا نه وه، وه لوه شپنه ره وه یانه وه (واته نابیت چیر حوکم به و په یامانه ی پیشوو بکریت وه کو: ته ورات وئینجیل و جگه له نه مانه).

۲۷. خوی گه وره - سبحانه و تعالی - هیچ ئاینی ک قبول ناکات جگه

له ئاینی ئیسلام، نه و ئیسلامه ی که موحه مه د - صلی الله علیه و سلم - پیی هاتووه، وه هر که سیک شوینی ئاین و به رنامه یه کی تر بکه ویت جگه له ئیسلام نه وای لپی قبول ناکریت وله دوړاوه کان ده بیت له روژی قیامه تدا

خوی گه وره - سبحانه و تعالی - پاش نه وهی موحه مه دی نارد وه کو پیغه مبه ریک - صلی الله علیه و سلم -؛ هیچ ئاینی کی تر قبول ناکات جگه له ئاینی ئیسلام، نه و ئیسلامه ی که موحه مه د - صلی الله علیه و سلم - پیی هاتووه، وه هر که سیک شوینی ئاین و به رنامه یه کی تر

بكه وپت جگه له نيسلام نهوا لپي قبول ناكړپت وله دوراوه كان ده پت له روژي قيامه تداء. خواي گه وره ده فهرموپت: {وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ} واته: {ههركه سيك جگه ثاني نيسلام هه راينكي تر هه لپي ژپت نهوا خواي گه وره لپي وه راكړپت} [آل عمران: ۸۵].

وپه ووه ردگار ده فهرموپت: {إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ} واته: {به راستي ديني په سه نديكراو لږي خوا (هه) نيسلامه دوو به ره كي نه كه وته نيوان نه وانه ي كه په ياميان بو هاتبوو مه گه ر دواي نه وه نه پت كه زانستي راست وته ووايان بو هات (نم لدانه شيان) له روانگه ي ستم و هه سوو ديه وه بوو له نيو خوياندا جا هه كه سيك بيباوه ر پت به نايه ته كاني خوا (كه كورئانه) نهوا به راستي خوا زوو حسيبي له گه ل ده كات} [آل عمران: ۱۹].

ثاني نيسلام ثاني پيغه مبه ر ئيبراهيمي خه ليلي خودا بووه - عليه السلام -، خواي گه وره ده فهرموپت: {وَمَنْ يَرْغَبْ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ} واته: {كي روو وه ره ده گيژپت له ثاني نيسلام - عليه السلام -؟ مه گه ر كه سيك كه خوي گيل ونه فام كر دپت؟ سوپند پت بيگومان ئيبراهيمان هه لپي ژارد له دونيادا ويگومان نهوا له روژي دواييدا له چا كه كارانه} [البقرة: ۱۳۰].

وپهروهردگار دهفهرمویت: {وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِّمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا} واته: {ثایا کی ثاینی چاکتر و جوانتره (وکی دیندارتره) له که سییک که رووی خوئی یه کلا کردیته وه بو خوا له هه مان کاتدا تهو که سه چاکه کار بیت و شوینی ثاینی ئیبراهیم که وتبیت به راستی و پاکی (که به ویستی خوئی له به تالی وگومرایی لای داوه بو لای راستی) و خوا ئیبراهیمی هه لبارد به دوست و خوشه ویستی خوئی} [النساء: ۱۲۵].

وخوای گه وره فه رمانی کردوو به پیغه مبه ر موحه مه د - صلی الله علیه وسلم - که بفه رمویت: {قُلْ إِنِّي هَدَانِي رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيمًا مِّلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ} واته: {تهی پیغه مبه ر - صلی الله علیه وسلم -} بللی بیگومان من پهروهردگارم ریمنونی کردووم بو ریگای راست ثاینیکی زور راست و پاک (که هیچ لاریه کی تیا نییه) ثاینی تهو ئیبراهیمه یه که له هه موو ثاینه ناراسته کان لایداوه بو په رستنی خوا به ته نها و به هیچ جوریک له هاو به ش په یدا که ران (موشریکان) نه بووه} [الأنعام: ۱۶۱].

۲۸. قورئاني پيروژ کتیبی خودایه که به وهی ناردی بو پیغه مبهه موحه مهه - صلی الله علیه وسلم - و تهی خودای په روه ردگاری هه موو بوونه وه ره کانه، و خودا پرکابه رایه تی مروّف و جنوکه کانی کرد که کتیبیک هاوشیوهی قورئان یان سوره تیک هاوشیوهی سوره ته کانی بهینن، و پرکابه رایه تیه که به رده وامه هه تاوه کو ئه مروّف، و قورئانی پيروژ وه لامی زور پرسیاری گرنه گ دمه اته وه که جیگی سرگره دانی و سه رسورمانیه له لی ملیونه ها مروّف، و قورئانی پيروژ پاریزراوه هه تاوه کو ئه مروّف به و زمانه ی که پی دابه زیووه ئه ویش زمانه عه ره بیه و ته نانه ت پیتیکیشی لی که م نه بووه ته وه و چاپکراوه و بلاوکراوه ته وه، و کتیبکی مه زنه و پره له مو عجزه که ده بیت مروّف بیخوینیته وه یان و اتا وه رگی پراوه کانی بخوینیته وه، هه روه کو چون سونه تی پیغه مبهه - صلی الله علیه وسلم - و فه رمووده کانی و فیپرکرنه کانی و سیره تی پاریزراوه و گیپردراونه ته وه بو مان به پی زنجیره یه ک له گیپره وهی متمانه پیکراو وله چنده ها کتیبدا چاپکراون به زمانه عه ره بی؛ ئه و زمانه ی که پیغه مبهه - صلی الله علیه وسلم - قسه ی پی کردووه و وه رگی پردراون بو سه ر چنده ها زمان له جیهاندا، و قورئانی پيروژ و سونه تی پیغه مبهه - صلی الله علیه وسلم - تا که سه رچاوه ن بو ئه حکام و یاسا کانی ئاین و شه ریه تی ئیسلام، و ناییت کرده وهی ئه و تا کانه ی که خو یان دمه دنه پال ئیسلام وه کو سه رچاوه دابنرین؛ به لکو تا که سه رچاوه که ده بیت لییه وه فیری

نه حکامه کانی ئاینی ئیسلام بین بریتیه له وهی خودا: قورئانی پیرۆز
وسونه تی پیغه مبهه - صلی الله علیه وسلم.

قورئانی پیرۆز نه و کتیبه یه که خودا به وهی (سروش) ناردی بو
پیغه مبهه ریک که له گهلی عه ره به نه ویش موحه مه ده - صلی الله علیه
وسلم - وه زمانی عه ره بی، و نه م کتیبه و ته ی پهروه ردگاری هه موو
بوونه وه ره کانه - سبحانه و تعالی -، خوی گه وه ده فه رمویت: {وَإِنَّهُ
لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ (۱۹۲) و به راستی نه م (قورئانه) دابه زینراوی
پهروه ردگاری جیهانیانه (۱۹۲) نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ (۱۹۳) جو به یلی
نه مین هینایه خواره وه (۱۹۳) عَلَيَّ قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ (۱۹۴) بو
سه ر دلئ تو بو نه وهی له ترسینه ران بیت (۱۹۴) بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ (۱۹۵)
به زمانی کی عه ره بی پارا و پروون (۱۹۵) {الشعراء: ۱۹۲-۱۹۵}.

وههروه ها ده فه رمویت: { وَإِنَّكَ لَتَلْقَى الْقُرْآنَ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ
عَلِيمٍ } واته: {به راستی تو (نه ی پیغه مبهه - صلی الله علیه وسلم -)
قورئانت پیده درئ (فیر ده کر بیت) له لایه ن خوی کاردروست و زاناره
[النمل: ۶].

نه م قورئانه له لایه ن خودا وه نی دراره وه ته خواره وه و به راستدانانی
کتیبه ئاسمانیه کانی پیشووه که خودا ناردوو یه تی، خوی گه وه
ده فه رمویت: {وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَى مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ
الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ} واته: {رهوا
نیبه و ناگونجیت که نه م قورئانه هه لبه ستره بیت و قسه ی جگه له خودا
نیبه (چونکه کهس ناتوانیت قسه ی وا بکات جگه له خودا) به لکو

به راست دانهری ئه و (کتیبانهی) پېش خوږه تی (پېش دهستکاری کردنیان) و روونکهره وهی کتیبه ئاسمانیه کانه (ئهم قورئانه) هیچ گومانی تیدا نییه له لایهن پهروهردگاری جیهانیانوه هاتووه {یونس: ۳۷}.

قورئانی پیروژ زوږبهی ئه و مهسه لانه روونده کاته وه که جوله که وگا وره کان سه باره تی نا کوک بوون له ئاینه که یاندا، خوای گه وره ده فهرمویت: {إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَقْصُّ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ} واته: {به راستی ئهم قورئانه دهیگږ یته وه بو نه وهی ئیسرائیل زوږبهی ئه و مهسه لانهی که ئه وان تیدا جیاوازن} [النمل: ۷۶].

قورئانی پیروژ ئه و منده به لگه ونیشانیهی ئاشکرا ورونی تیدایه که بیته به لگه به سه ر خه لکیه وه ؛ بو نه وهی ئه و راستی وهه قیقه تانه بناسن که په یوه سته به خوای گه وره وه - سبحانه و تعالی - وئاینه که ی وپاداشت و سزادانی، خوای گه وره ده فهرمویت: {وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ} واته: {سویند به خودا به راستی لهم قورئانه دا هیئا ومانه ته وه بو خه لکی هه موو جوړه نموونه یه ک تا په ند وئاموژگاری لیوه ر بگرن} [الزمر: ۲۷].

وهه روه ها پهروه ردگار ده فهرمویت: {وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ} واته: {ئیمه قورئانمان ناردووته خواره وه بو ت که روونکهره وه یه بو هه موو شتیک وړینمونی و میهره بانی و موژده یه بو موسلمانان} [النحل: ۸۹].

قورئانی پیرۆز وهلامی ئه و پرسیارانه ده داته وه که هوی سهرگردان بوونی ملیونه ها مروشن، قورئانی پیرۆز روونی ده کاته وه که چۆن خوی گه وه ئاسمانه کان وزه وی دروستکردوه، خوی گه وه ده فهرمویت: {أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ} واته: {ئایا نه یان بینی (نه یان زانیوه) ئه وانه ی بیباوه رن که ئاسمانه کان و زه وی هه ردووکیان پیکه وه لکابوون (ویه ک پارچه بوون) ئه مجا له یه کترمان جیا کردنه وه و فه راهه ممان هینا له ئاو و دروستمان کردوه هه موو شتیکی زیندوو ده ی ئایا ئه وانه هه ر باوه ر ناهینن؟} [الانبیاء: ۳۰].

چۆن خوی گه وه مروشی دروستکرد، خوی گه وه ده فهرمویت: {يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن تُرَابٍ ثُمَّ مِن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِّنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِّنْ مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ وَنُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ آجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ وَمِنكُم مَّن يُتَوَفَّىٰ وَمِنكُم مَّن يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِن بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَّتْ وَأَنْبَتَتْ مِن كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ} واته: {ئهی خه لکینه ئه گه ر ئیوه له گوماندان ده رباره ی زیندوو بوونه وه ئه وسا (بزنان) به راستی ئیمه ئیوه مان دروستکردوه له خاک (خۆل) پاشان (نه وه کان) له دلۆپه ئاو ی ک -نوتفه یه ک- (دروست ده بن) دواتر (ده بیته) پارچه خوینیکی مه یو دوا ی ئه وه (ده بیته) پارچه گوشتی ک شکل و شیوه کی شراو و شکل و شیوه نه کی شراو بو ئه وه ی روونی بکه ی نه وه بو ئیوه و له

منالنداندا دههينلينهوه (رايده گرین) نهو (بيچووهی) بمانه ویت (له بار نه چیت) تا کاتیکی دیاریکراو پاشان (له سکی دایکتان) دهرتان دههینین به ساوایی پاشان گه وره دهن هه تا دهگنه ته وای هیژ وتواناتان و (له م تمه نه دا) هه ندیکتان دهر پندریت و هه ندیکتان دهگه یه نرینه نهو په ری پیری، بی سوودترینی ته من بو نه وهی نه زانیت و له بیری نه مینیت هرچی که دهیزانی و زهوی دهبینی (له زستاندا) خاموشه و وشک و بی گیایه جا کاتیک بارانمان به سهردا باراند زهوی (روه کی لی دهر ویت) و ده جولیت زهوی هه لده دات (به رز ده بیته وه) و (زهوی) دهر وینئ له هه موو جوړه (گیا و گولیکي) جوان {الحج: 5}.

چاره نووسی مروّف به ره و کوپیه؟ و پاداشتی چاکه کار و سزای خراپه کار چپیه له پاش نه م ژيانه؟ وله پیشتردا باسی به لگه کان کرا سه بارهت به م بابه ته له برگهی ژماره (۲۰)، و نایا نه م بوونه به ریکه و ته یان به دههینراوه بو مه به سستیکی پیروژ؟ خوای گه وره ده فهرمویت: {أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ} واته: {نایا نه وانه ناروانن؟ له و مولکه گه وره و فراوانه ی له ناسمانه کان و زه ویدا هه یه وله و شتانه ی خوای گه وره دروستی کردوون وله وانه یه نریک بوو بی ته وه کو تایی (ژیان) یان ئینجا به چی قسه یه ک له پاش قورئان بروا دههینن} {الأعراف: ۱۸۵}.

وهه روه ها ده فهرمویت: {أَفَحَسِبْتُمْ أَنْمَّا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنْتُمْ إِلَيْنَا لَنْ تَرْجَعُونَ} واته: {نایا ئیوه گومانتان وا بووه که بیگومان ئیوه مان به

بي هو (بو ياري وگالته وگهپ) دروستکردوو، و (وا گومانان دهبرد) بيگومان ئيوه ناگهريپنهوه بولاي ئيمه؟ [المؤمنون: ۱۱۵].

قورئاني پيروژ پاريزراوه ههتا ئه مړو بهو زمانه ي که دابه زيندراوه، خوي گهوره دهفرمويت: {إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ} واته: {بيگومان ههري ئيمه قورئانمان ناردوته خوارهوه وبهراستي ههري ئيمهش دهپاريزين} [الحجر : ۹]. تهنا هت يهک پيتيشي لي ي کهم نهکراوه وبوي زياد نهکراوه، ومهحاله که دريهکي تيدا بيت يان شتيکي لي کهم بکريتهوه يان شتيکي بو زياد بکريت يان بگوردرپت، خوي گهوره دهفرمويت: {أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا} واته: {ئوهو بو بير ناکه نهوه له قورئان؟ خو ئه گه له لايه نه که سيکي ترهوه بووايه جگه له خوا بيگومان ده يان بيني تيادا جياوازي زور} [النساء: ۸۲].

قورئاني پيروژ چاپکراوه وبلوکراوه تهوه، وکتبيکي مهزنه وپره له موعجيزه ودهبيت مروف بيخوينيتهوه وگوپي لي بگريت يان واتا وهرگي پراوه کاني بخوينيتهوه، وههروهها سونه تي پيغه مبهه -صلي الله عليه وسلم- وفهرمووده کاني وفيرکردنه کاني وسيره تي پاريزراوه وگي پدراوه تهوه بو مان به پي زنجيره يهک له گي پره وهه ي متمانه پيکراوه، وله چندهها کتي پدا چاپکراوه به زمني عه ره بي ئه و زمانه ي که پيغه مبهه -صلي الله عليه وسلم- قسه ي پي کردوو، و وهرگي پدراوه بو سهه ر چندهها زمان له جيهاندا، وقورئاني پيروژ وسونه تي پيغه مبهه -صلي الله عليه وسلم- تاکه سهه رچاوهن بو ئه حکام وياسا کاني ئاين

وشهر یعتی ئیسلام، وناپت کردهوی ئه و تا کانهی که خوایان دده نه پال ئیسلام وه کو سه رچاوه دابنرین؛ به لکو تا که سه رچاوه که ده بیته لییه وه فیوری ئه حکامه کانی ئاینی ئیسلام بین بریتیه له وهی خودا: قورئانی پیروژ وسونه تی پیغه مبه ر - صلی الله علیه وسلم -، خوی گه وره سه بارهت به قورئانی پیروژ ده فهرمویت: { إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ (٤١) لَا يَأْتِيهِ الْبُطْلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفَةٍ تَنْزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ (٤٢)} واته: { به راستی ئه وانهی که قورئانیان بو هات و باوه ریان پینه هیئا (سزایان دده نهی) که به راستی کتیبیکی زور به رز و جیگه ی ریزه (٤١) به تال و ناراستی رووی تیناکات نه له ئیستا ونه له داهاتوودا (گورانکاری به سه ریدا روونادات: نه به لی که مکردن ونه به زیادکردن) چونکه نیردراوته خواره وه له لایهن (خوای) کاردروست و ستایشکراوه وه (٤٢)} [فصلت: ٤١-٤٢].

وسونه تی پیغه مبه ر - صلی الله علیه وسلم - وه حیه (سروشه) له لایهن خودا وه، خوی گه وره سه بارهت به سونهت ده فهرمویت: { وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ } واته: { وئه وهی پیغه مبه ر - صلی الله علیه وسلم - پیی دان (فه رمانی پیکردن) وه ریبگرن (جیبه جیی بکه ن) وئه وهی لیسانی قه ده غه کرد وازی لی بهینن (ئه نجامی مه ده ن) وله خودا بترسن بیگومان خوی گه وره سزای سه خته } [الحشر: ٧].

۲۹. وئاینی ئیسلام فه رمان ده کات به چاکه کار بوون به رامبه ر دایک و باوک؛ نه گه رچیش مسو لمان نه بن، و ئاموژ گاری کردووه به په روه رده کردن و ئاموژ گاری کردنی مندالان.

ئاینی ئیسلام فه رمانده کات به چاکه کاری به رامبه ر دایک و باوک، خوای گه و ره ده فه رمو یت: {وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا يَبُلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أُفٍّ وَلَا تَنْهَرُهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا} واته: {وپه روه رده گارت بریاریداوه که هیچ کهس و شتیځ نه په رستن جگه له نه و و له گه ل دایک و باوکتان چاکه کار بکه ن نه گه ر په کیکیان (باوک یان دایک) یان هه ر دووکیان لای تو پیر بوون قسه ی ناخو شیان پی مه لئین ته نانهت نه گه ر ئوفیش بیت و تییان مه خوره و پییاندا هه لمه شاخی (به لکو) و ته ی نه رم و شیرینیان (له گه لدا) به کار بینه} [الإسراء: ۲۳].

وپه روه رده گار ده فه رمو یت: {وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَىٰ وَهْنٍ وَفِصَالُهُ فِي عَامَيْنِ أَنِ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَيَّ الْمَصِيرُ} واته: {وفه رمانمان داوه به ئاده می (به چاکی هه لسو کهوت کردن له گه ل) دایک و باوکیدا دایکی هه لی ده گری به دووگیانی (پی لواز ده بی) لواز ی له دوا ی لواز ی و برینه وه ی له شیر له (دوا ته مه نی) دوو سا لیه وه (و فه رمانمان به ئاده می دا) که سو پاسگوزاری من (خوا) و باوک و دایکت به ته نها بو لای منه گه رانه وه تان} [لقمان: ۱۴].

وهه روه ها خوای گه و ره ده فه رمو یت: {وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمَلُهُ وَفِصَالُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا}

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ } واته: {وئيمه ناموژگارى ناده ميمان كرد به چاكه كردن له گهل دايك و باوكيدا، دايكى به نارحهتى و نازاروه هه لى گرتووه و به نازار و نارحه تيش بوويهتى، ماوهى دووگيان بوون (ى دايك) پييه وه هه تا شير برينه وهى سى مانگه تا ده گاته تافى لدوى (پيگه يشتوى لاشه يى و ژيرى) و ده گاته چل سالى، ده لى ئه ي پوره دگار ئيلهامم پييه خشه تا سو پاسگوزار و شوكرانه بژيرى ئه و به هره و نيعمه تانهت بكه م كه رشتوته به سه ر من و دايك و باوكمدا و (ئيلهامم پييه خشه) بو ئه وهى كرده وهى چاكه ئه نجام بده م كه تو پيى رازى بيت، نه وه كانيشم چاك و سالح بكه، بيگومان بولاي تو گه راومه ته وه و به راستى من له موسولمانى گهردن كه چم (ملكه چم) { [الأحقاف: ١٥].

له ئه بى هورميره وه - ره زاي خواى ليبيت - ده لىت: پياويك هات بو لى پيغه مبه رى خودا - صلى الله عليه وسلم - ، و ووتى: ئه ي پيغه مبه رى خودا، تايا كى شايس ته تره بو ئه وهى كه هاوه لى چاك بم به رامبه رى؟ فه رمووى: «دايكت»، ووتى پاش ئه وهى كى؟ فه رمووى: «دايكت»، ووتى: پاش ئه وهى كى؟ فه رمووى: «باوكت» [صحيح مسلم].

ئهم ناموژگار يكر دنه به چاكه كارى به رامبه ر دايك و باوك ده بيت جيبه جى بكرىت ئه گه ر مسولمان بن يان مسولمانيش نه بن، له

ئەسمائی کچی ئەبو بەکره وه ده لیت: «دایکم که موشریک بوو، له گه ل کوره که ی هات بو ئەوه ی سهردانیم بکات له ماوه ی په یمانی له نیوان قوره ی ش و پیغه مبه ر -صلی الله علیه وسلم-، بویه پرسیارم له پیغه مبه ر -صلی الله علیه وسلم- کرد و و وتم: دایکم به ویستی خو ی هاتووه، ئایا به چاکی مامه لئهی له گه لدا بکه م؟ ئەویش -صلی الله علیه وسلم- فه رمووی: «به لئ، به چاکی مامه لئهی له گه لدا بکه». [صحيح البخاري]، به لکو ئەگه ر دایک و باوک هه ولئاندا که منداله که یان له پاش مسولمان بوون هه لگه ر پته وه و کافر بیته؛ ئەوا لیږه دا ئیسلام فه رمانی پیده کات که نایته گو پراهی لئ دایک و باوکی بکات له مه دا وله هه ر تاوانیکی تریشدا، به لکو ده بیته له سه ر ئیمان و دینداریه که ی به رده وام بیته؛ له گه ل ئەمه شدا ده بیته به رامبه ر دایک و باوکی باش بیته وبه چا که مامه لئیان له گه لدا بکات، خوای گه وه ده فه رمو یته: {وَإِنْ جُهِدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ} واته: {ئه گه ر (باوک و دایکت) ئەو په ری هه ولئاندا له گه لته بو ئەوه ی شتیک بکه یته به هاوبه ش من که هه چ زانیاریه که ت پی نیبه ئەوا گو پراهی لیان مه که به لام له دونیادا زور به چاکی هاو پراهی ته ی وه لسو که وتیان له گه لدا بکه وشوین رپیازی که سیک بکه وه که به دل سو زی گه را وه ته وه بو لای من (له دواړو ژدا) گه رانه وه تان ته نها بو لای منه ئینجا هه والتان پیده ده م سه بارهت به و کرده وانهی که ده تان کرد. [لقمان: ۱۵].

ناینی ئیسلام رپځگری ناکات له چاکه کاری بهرام بهر کهسی موشریک نه گهر خزم بیت یان خزم نه بیت؛ به لأم به مهرچیک دژی مسو لمانان و ناینه که یان نه بیت هوه، خوای گه وره ده فرمویت: {لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ} واته: {خودا نه هیتان لایناکات له گهل نه وانهی که جه نگیان له گهل نه کردوون له سهر نه م دینه و دهر یان نه کردوون له جیگا وشوین و خاک و ولاتی خو تان که چاکه یان له گهل بکه ن و داد گهر بن له گهل یاندا به راستی خودا نه وانهی خو ش ده ویت که داد گهر ن} [الممتحنة: ۸].

ناینی ئیسلام فرمانده کات به ناموژگاری کردن و فیځکردنی منداله کان، ومه زنترین ناموژگاری که پیویسته دایک وباوک فیځی منداله کان یان بکه ن بریتیه فیځکردنیان سه بارهت به مافه کانی په روه ردگاریان له سهر یان، هه روه کو پیغه مبه ر -صلی الله علیه وسلم- فیځی کوری مامی کرد (عبداللهی کوری عه باس) -په زای خوایان لی بیت- : «نهی کور (نهی غولام)، نایا هه ندیک وشهت فیځر بکه م که به هو یانه وه خودا سوودت پیبگه یه نییت؟» و وتم: به لئی (فیځرم بکه م)، فرمووی: «سنووره کانی شه ریعه تی خودا بپاریزه؛ نه وا خودا ده تپاریزیت، سنووره کانی شه ریعه تی خودا بپاریزه؛ نه وا ده بینیت خودا له پیشه وه له گهل تو دا ده بیت، خودا بناسه (له خودا بترسه) له کاتی خو شی وئاساییدا؛ له کاتی ناخو شی ته نگانده واه لامت ده داته وه، نه گهر داوات کرد؛ نه وا ته نها داوا له خودا بکه، و نه گهر داوا یارمه تی

وپشتیوانیت کرد؛ ئەوا تهنهها داوای یارمهتی وپشتیوانی له خودا بکه»
[رواه أحمد ۴/۲۸۷].

خوای گهوره فهرمانی به دایک و باوک کردوو که منداله کانیان
فیڕ بکهن سه بارهت به ئەو شتانهی که سوودیان پیده گهیه نیټ له
ئاینه کهیان وله دونیایان، خوای گهوره ده فهرمویت: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا
قُوا أَنفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَظُ
شِدَادٍ لَّا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ} واته: {ئهی
ئهوانهی که باوه پرتان هیناوه خۆتان وکه سوکارتان بپاریزن له ئاگری که
سووته مه نیه کهی ئاده می و بهرده، سه ره پهرشتی ئەو (ئاگری دۆزهخه)
چهند فریشته یه کی زبر وتوندوتیژی وان که نافه رمانی خودا ناکه
له وهی که فهرمانیان پیده دات وچ فهرمانیکیان پبدریت ئەنجامی
ده دهن} [سورة التحريم: ۶].

سه بارهت بهم ئایه ته که خوای گهوره ده فهرمویت: {قُوا أَنفُسَكُمْ
وَأَهْلِيكُمْ نَارًا} واته: {ئهی ئەوانهی که باوه پرتان هیناوه خۆتان
وکه سوکارتان بپاریزن له ئاگری دۆزهخ، عهلی - رهزای خوای لیبت - له
ته فسیری ئەم ئایه ته پیرۆزه دا ده لیبت: (پهروه رده یان بکهن و فیریان
بکهن).

پیغه مبه ر - صلی الله علیه وسلم - فهرمانی کردوو به باوکان که
رۆله کانیان فیری نویت کردن بکهن بو ئەوهی له سه ر ئەنجامدانی
نویت کردن په روه رده ببن، پیغه مبه ر - صلی الله علیه وسلم -
ده فهرمویت: «فهرمانی نویت کردن به منداله کانتان بکهن؛ له ته مه نی

حهوت سالیاندا» [رواه أبو داود]، و -صلی الله علیه وسلم- ده‌فهرمویت: «هه‌مووتان به‌رپرسیارن، وهه‌ریه‌کیکتان به‌رپرسیاره به‌رامبه‌ر ژیرده‌سته‌که‌ی: ده‌سه‌لاتدار (ئه‌میر) به‌رپرسیاره به‌رامبه‌ر ژیرده‌سته‌که‌ی، پیاو به‌رپرسیاره به‌رامبه‌ر خیزانه‌که‌ی، وثا‌فهرت به‌رپرسیاره به‌رامبه‌ر مائی می‌رده‌که‌ی ومن‌داله‌کانی، خزمه‌تکار به‌رپرسیاره به‌رامبه‌ر مالّ وسامانی گه‌وره‌که‌ی، وهه‌مووتان به‌رپرسیارن و به‌رپرسن به‌رامبه‌ر ژیرده‌سته‌کانتان». [صحيح بن حبان: ٤٤٩٠].

ثاینی ئیسلام فه‌رمانی به‌ باوک کردوو به‌ خه‌رجی کردن ودا‌یینکردنی پیداو‌یسته‌یه‌کانی دایک ومن‌داله‌کان وپیشتر ئه‌مه باس‌کراوه له‌ پرگه‌ی ژماره (١٨)، وپیغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- فه‌زلی خه‌رجکردنی له‌سه‌ر من‌داله‌کان روونکردوو ته‌وه‌که ده‌فهرمویت: «باشترین دینار (پاره) که که‌سیک خه‌رجی بکات پارویه‌که که له‌ سه‌ر من‌داله‌کانی خه‌رجی بکات، وپاره‌یه‌ک له‌ سه‌ر ئاژه‌له‌که‌ی خه‌رجی بکات له‌ پیناو خوای گه‌وره (له‌ جیهاددا)، وپاره‌یه‌ک خه‌رجی بکات له‌سه‌ر هاو‌رپکانی له‌ پیناو خوای گه‌وره» ئه‌بو قیلابه ده‌لیت: «وسه‌ره‌تا به‌ من‌داله‌کان ده‌ستی پیکرد، وکی له‌ و پیاوه گه‌وره‌تره که خه‌رجی ده‌کات له‌سه‌ر من‌داله‌کانی بو ئه‌وه‌ی بیانپار‌یزیت له‌ هه‌ژاری وسوودیان پیبگه‌یه‌نی‌ت وده‌وله‌مه‌ند بن» [صحيح مسلم: ٩٩٤].

۳۰. ئاینی ئیسلام فرمانده کات به دادپهروهه بوون له وته وکرده وهدا ته نانهت نه گهر به رامبهه دوزمنانیش بیته.

خوای گهوره - سبحانه وتعالی - وهسف ده کرایت به نهوپهه ری دادپهروهه ری له کرده وهکانی و بهرپوهه بردنی له نیوان بهنده کان، و نهو زاته پیروزه له سهه ریگای راسته لهو شتانهی فرمانی پیده کات ونههی لیده کات وله دروستکردن (خولقاندن) وله قهدهر وقهزا و بهرپاره کانیدا، خوای گهوره ده فهرمویته: {شَهَدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ} واته: {خودا شاهیدی دهدات (واته راپیده گهیه نیته و به بهلگه دهیچه سپینیت) که به راستی هیچ په رسته راویکی به ههق و راست نییه که شایه نی په رستن بیته جگه له نهو زاته مهزنه نه بیته و فریشته کانیش شاهیدی ددهن (واته: دانیپیدا دهنین) و خاوهن زانسته کان (زانایان) یش شاهیدی ددهن (واته: باوهه ری چه سپاویان ههیه)، خودا هه میسه دادپهروهه ری راگرتووه؛ هیچ په رسته راویکی ههق و راست نییه که شایه نی په رستن بیته جگه له نهو و خودا شکوودار ودانایه} [آل عمران: ۱۸].

و خودا فرمان به دادپهروهه ری ده کات، خوای گهوره ده فهرمویته: {قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ} واته: {بلی پهروهه دگارم فرمانی به دادپهروهه ری داوه} [الأعراف: ۲۹]. وهه موو پیغه مبهه رانی خودا دادپهروهه ریان هیناوه و بهه رپایان کردووه - علیهم الصلوة والسلام -، خوای گهوره ده فهرمویته: {لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ} واته: {سویند به خوا به راستی ئیمه پیغه مبهه رانی خو مانمان

ناردوو به به لگه وموعجیزه ی روونهوه و کتیبی (ئاسمانی) و تهرازوی دادمان له گه لدا ناردن بو ئه وهی خه لکی به دادگه ری رهفتار بکه ن (له ناو خویاندا) { [الحدید: ۲۵]، تهرازوو بریتیه له دادپهروه ری له وتهکان وکرده وه کاندای.

ئاینی ئیسلام فه رمانده کات به دادپهروه ر بوون له قسه کان وکرده وه کاندای ته نانهت ئه گه ر به رامبه ر دوژمنانیش بیّت، خوای گه وره ده فه رمو یّت: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ إِن يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىَٰ أَن تَعْدِلُوا وَإِن تَلَوُوا أَوْ تَعْرِضُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا} واته: {ئه ی که سانیک که باوه رتان هیناوه به رده وام زور دادگه ر بن له به ر خوا شاهیدی بدن با شاهیدی که دژ به ئیوهش بیّت یان دژ ی باوک و دایک و دژ ی خزمه نزیکه کانتان (بیّت) ئه گه ر (شاهیدی له سه ر دراوه که) ده وله مه ند بیّت یان هه ژار (شاهیدی که هه ر بدن) چونکه خوا به رژه وه ندی و سوودی ئه وان باشتر ده زانیّت که واته شوین ئاره زوو مه که ون بو ئه وهی له هه ق لانه دن و ئه گه ر (شاهیدی که) پیچه وانه بدن یان نه ی دن و گو یی پینه دن ئه وا به راستی خوا هه می شه به کاره کانتان ناگداره} [النساء: ۱۳۵].

وپهروه ر دگار ده فه رمو یّت: {وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ أَن صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَن تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبُرِّ وَالْتَفَوٰى وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ} واته: {با خه شم و قینتان له کو مه لیک واتان لی نه کات به هو ی به هو ی کاتی خو ی

نه یانهیشت ته و اف به دهوری که عبه بکهن؛ ده ست در یژی بکهن و کومه کی یه کتری بکهن له سه ر چاکه و پار یزگاری و له خوا ترسان و کومه کی یه کتر مه کهن له سه ر تاوان و ده ست در یژی و له خوا بترسن بیگومان توله وسزای خوا به تینه: [المائدة: ۲].

و خوی گه و ره ده فهر مویت: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَتَانُ قَوْمٍ عَلَىٰ آلَا تَعْدِلُوا اعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ} و اته: {ئهی ئه وانه ی باوه رتان هی ناوه زور به ر ی کو پی کی ههستن به ئه نجامدانی فهرمانه کانی خوا شاهیدیدر بن به داد و راستی با رق و کینه تان له دهسته و کومه لیک هانتان نه دات له سه ر ئه وه ی راست نه رون و دادگه ر نه بن دادگه ر بن ئه وه نزیکتره له پار یزگاری (ته قواداری) [المائدة: ۸].

ئایا له یاسای گه له کان یان ئاینی خه لکی له ئه مرودا ؛ شتی وه کو ئه مه ده بینین که بریتیه له شاهیدی دان به هه ق و ووتنی راستی هه تا ته نانهت ئه گه ر له سه ر نه فسی خوت ودایک و باوک و که سه نزیکه کانیش بی ت، و فهرمانکردن به دادپهروه ر بوون به رامبه ر دوژمن ودوست.

پیغه مبه ر - صلی الله علیه وسلم - فهرمانی کردووه به دادپهروه ر بوون له نیوان منداله کاند، عامر ده لیت: گویم له نوعمانی کوری به شیر بوو - رهزای خوی لی بی ت - که له سه ر مینه ر ده یووت: (باوکم دیاریه کی پی دام)، به لام عه مره تی کچی ره واحة - دایکی نوعمان - ووتی: (من رازی نیم له سه ر ئه م دیاری به خشینه هه تا وه کو پیغه مبه ر - صلی

الله عليه وسلم- شاهيډي له سهر دهدات)، باوكم- به شير- چوو بو لاي
 پيغه مبهري خودا- صلي الله عليه وسلم- و ووتي: (من دياريه كم
 به خشي به كوره كم- نوعمان- كه داكي- عهره تي كچي ره واحه- پي
 به خشي، وداواي له من كرد كه تو بكم به شاهيډ له سهر ئه مه)،
 ئه وپيش- صلي الله عليه وسلم- فهرمووي: «ثايا هه مان شتت به خشي
 به هه موو منداله كانت؟»، ئه وپيش (به شير) ووتي: نه خير، پيغه مبهري
 -صلي الله عليه وسلم- فهرمووي: «ته قواي خوا بكن- له خوا بترسن-
 ، و دادپه روه بن له نيوان منداله كانتان»، گيره روه وي فهرمووده كه
 ده لپت: وپاشان (به شير) گه رايه وه ودياريه كه وي وه رگرت هه. [صحيح
 البخاري: ۲۵۸۷].

دادپه روه ري تاكه هو كاره بو پاراستني سه قامگيري خلك و
 ولاتان، به بي دادپه روه ري خلك هه ست به سه لامه تي ناكات له سهر
 دين و ژيان و مندال و شهره ف و مال و ولاتيان. هه ره بهر ئه م هو يه
 پيغه مبهري- صلي الله عليه وسلم- فهرماني به موسلمانان كرد كه كوچ
 بكن بو حبه شه، پاش ئه وه له سهر ده ستي كافره كاني مه كه
 ده چه وسيندرانه وه. هو كاري هه لباردني حبه شه ئه وه بوو كه پاشا كه وي
 دادپه روه بوو و هيچ كهس له ژير ده سه لاتي ئه ودا سته مي لي
 نه كرابوو.

۳۱. ئاینی ئیسلام فهرماندهکات به چاکه کار بوون بهرامبهر به هموو بوونهوهرهکان، وبانگهشه دهکات بو رهوشته وکردهوه جوانهکان.

ئاینی ئیسلام فهرماندهکات به چاکه کاری بهرامبهر هموو خه لکی، خوای گهوره دهفهرموئیت: {إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ} واته: {بهراستی خوا فهرمان دهکات به دادگهري وبه چاکه وبه بهخشین به خزم وکه سوکار} [النحل: ۹۰]. و خوای گهوره دهفهرموئیت: {الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَاطِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ} واته: {تهوانه ی مال دهبه خشن (له پیناوی خوادا) له کاتی خووشی (دهوله مهندي) وناخووشیدا ورقی بهتینی خویمان دهخونهوه و دهبوورن له خه لکی وخوداش چاکه کارانی خووشدهوئیت} [آل عمران : ۱۳۴].

وپیغه مبهر موحه مه د -صلی الله علیه وسلم- دهفهرموئیت: «خوای گهوره چاکه کاری له سهر هموو شتیځک نووسیوه، نه گهر کوشتاریه کتان کرد؛ نهوا به چاکي نهجامی بدن، و نه گهر سهر برپینی کتان کرد؛ نهوا به چاکي نهجامی بدن، وبا یه کیځک له ئیوه چه قوکه ی تیژ بکات بو نهوه ی نارحه تی له سهر سهر پراوه که لابدات». [صحيح مسلم: ۱۹۵۵].

ئاینی ئیسلام بانگهشه دهکات بو رهوشته جوانهکان وکردهوه چاکه کان، خوای گهوره سه بارهت به سیفته ی پیغه مبهر موحه مه د -صلی الله علیه وسلم- له کتیبه کانی پیشووتردا دهفهرموئیت: {الَّذِينَ

يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ
وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ
وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ
فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ أُولَئِكَ
هُمُ الْمُفْلِحُونَ} واته: {ئهم رهحهتهى پهروه دگار} بو ئهوانهيه كه
شويڼ (پيغه مبهري - صلى الله عليه وسلم-) ده كه ون كه پيغه مبهريكي
نه خويڼدواره و (له لايه ن پهروه دگار هوه هاتووه) ئه و كه سه
(پيغه مبهريكه ئه هلى كتيب سيفه ته كاني ده زانن وده يناسن) چونكه به
نووسراوى لايانه له تهورات و ئينجيلدا كه فه رمانيان پي ده كات به چا كه
و ريگريان لي ده كات له خراپه وشته پا كه كانيان بو حلال ده كات وشته
پيسه كانيان لي حرام (قه دهغه) ده كات و باره قورس وگرانه كان وئهو
كوټ و زنجيرانه ش كه به سه ريانه وه بوون له سه ريان لاي ده بات ئه مچا
ئهو كه سانه ي كه باوه ريان به و (پيغه مبهريه) هيڼا بيټ و ريزو قه دريان بو
دانا بيټ يارمه تيان دا بيټ و پشتيو انيان لي كرديټ و په پره وي ئهو
نووره يان كرديټ (كه قورئانه) كه له گه ليډا نيډراوه ته خواره وه ئه وان
(كه باسگران) له رزگار بووانن} [الأعراف: 157].

ويغه مبهري خودا - صلى الله عليه وسلم- ده فه رمويټ: «ئهى
عائيشه، خودا ميه ره بانه، وبه به زه يى ونه رم ونيان بوونى - ميه ره بانى -
خوشده ويټ؛ وئهو هوى له سه ر ميه ره بانى ونه رم ونيان بوون
ده يبه خشيت؛ ئه وه نده به هوى توند بوون وه ره شتيكى تروه
نابه خشيت» [صحيح مسلم: 2593]. وهروه ها - صلى الله عليه

وسلم- ده فەرموئیت: «خوای گه وره حەرامی کردوو له سه رتان: خراپه کاری به رامبه ر دایکان، وکوشتنی کچان، (وجیبه جی نه کردنی ئه رک و مافیك له سه ری بیټ و داوا کردنی مافیك که هی خو ی نه بیټ-یان و و تراوه: [ومنع وهات] و اتا/ نه به خشین وجیبه جی نه کردنی ئه و شتانه ی خودا فەزری کردوو به خشـریټ، داوا کردنی ئه و شتانه ی که خودا حەرامی کردوو-). و خودا حەز ناکات له: قسه هیئان و بردن-قسه زۆر کردن-، و زۆر پرسیار کردن، و به فیرو دانی سامان» [صحيح البخاري: ۲۴۰۸].

وييغه مبه ر- صلی الله عليه وسلم- ده فەرموئیت: «ناچنه به هه شته وه هه تا ئیمان نه هیئن، و ئیمان (باوهر) ناهیین هه تا یه کترتان خو ش ده ویت، ئایا شتیکتان پێ بلیم که به هۆیه وه یه کتریان خو ش ده ویت؟ سه لام کردن بلو و بکه نه وه له نیوانتاندا». [صحيح مسلم: ۵۴].

۳۲. ئاینی ئیسلام فه رمان به رهوشته جوانه کان دهکات وهکو راستگوویی وپاراستنی سپارده (ئهمانهت) وداوین پاکي وشهرم کردن وئازایه تی و به خشندهیی و به خشین وپریزلینان و یارمه تیدانی خاوه ن پیوستیه کان و یارمه تیدانی کهسانی لیقه و ماو وتیړکردنی برسیه کان وچاکبوون به رامبر در اوسئ وگه یاندنی په یوهندی خزمایه تی ونهرم و نیانی به رامبر تازه له کان.

ئاینی ئیسلام فه رمان دهکات به رهوشته جوان وچاکه کان، پیغمبه ری خودا -صلی الله علیه وسلم- ده فه رمویت: «نیړدراوم بو ئه وهی رهوشته جوانه کان ته واو وکامل بکه م» [صحيح الأدب المفرد ۲۰۷]، و -صلی الله علیه وسلم- ده فه رمویت: «ئهو که سه ی له لای من خو شه ویستتره وله دانیشتنی من نزیکتره له روژی قیامه تدا ئه و که سه تانه که جوانترین رهوشتی هیه، وئه وهی زیاتر رقم لییه تی وله دانیشتنی من دوورتر ده بیّت له روژی قیامه تدا -له به هه شتدا- (ئهم جوړه که سانه ن): [سه رساره کان] ئه وانهی زور قسه ده که ن -به بی سوود-، و [موته شه ديقه کان] ئه وانهی قسه فراوان وقوول ده که ن به ناهق (بو گالته کردن به خه لکی)، و [موته فه یقیهه کان] ووتیان: ئه ی پیغمبه ری خودا [سه رساره کان] و [موته شه ديقه کانمان] زانی، ئه ی [موته فه یقیهه کان] کین؟ -صلی الله علیه وسلم- فه رمووی: «ئه وانهی خو به گوره زانن». [السلسلة الصحيحة: ۷۹۱].

له عبدالله ی کورپی عه مرو -رهزای خویان لی بیّت- ده لیّت: پیغمبه ر -صلی الله علیه وسلم- که سیکی جوینده ر و جوین فروش

نه بوو، وده يفه رموو: «باشترين و خيرترينتان نه وانن كه جوانترين رهوشتيان هه يه». [صحيح البخاري: ۳۵۵۹].

ئاپهت و فهرمووده ي ترپش زورن كه به لگن له سه ره ئه وه ي كه ئاينى ئىسلام ئاموژگارى ده كات به رهوشته جوانه كان و كرده وه چا كه كان به شيوه يه كي گشتي. وله ئاكاره به رزانه ي كه ئاينى ئىسلام فهرمانى پيډه كات برپتپه له: راستگوڤي، پيډه مبهري خودا - صلى الله عليه وسلم - ده فهرمويت: «ده ستبگرن به راستگوڤيه وه، چونكه راستگوڤي رپنپشانده ره به ره و چا كه كارى، و چا كه كارى رپنپشانده ره به ره و به هه شت، و كه سيك راستگوڤيه و به رده وام به دواي راستگوڤييدا ده گه رپت؛ هه تا لى خواي گه و ره به راستگو له قه له م ده درپت» [صحيح مسلم: ۲۶۰۷]. له و رهوشته جوانانه ي كه ئىسلام فهرمانى پيكردوه برپتپه له پاراستنى سپارده (ئه مانهت)، خواي گه و ره ده فهرمويت: {إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا} واته: {به راستى خوا فهرمانتان پي ده كات به دانه وه ي گشت سپارده كان بو خاونه كانيان} [النساء: ۵۸].

له و رهوشته جوانانه ي كه ئىسلام فهرمانى پيكردوه برپتپه له داوڤن پاكي و پاكيه ي و خو دوورگرتن له پيس و بوگه نى تاوانه كان، پيډه مبه ر - صلى الله عليه وسلم - ده فهرمويت: «سى كو مه ل مافه له سه ر خواي گه و ره كه يارمه تيان بدات: وپه كيك له وانه ي كه باسيكرد: نه و كه سه ي ده يه وپت هاوسه رگيري بكات بو نه وه ي داوڤنى خو ي پاك رابگريپت» [سنن الترمذي: ۱۶۵۵].

وله نزاکانی پیغهمبر - صلی الله علیه وسلم - نهوه بوو که دهیغهموو: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَىٰ وَالْتَّقَىٰ وَالْعَفَافَ وَالْغِنَىٰ» واته: «خودایه، من داوای هیدایهت، وتهقواداری، وداوین پاکى، ودهوله مندیته لیده کهم» [صحیح مسلم: ۲۷۲۱].

لهو رهوشته جوانانهی که ئیسلام فهرمانی پیگردووو بریتیه له شهرم کردن (الحیاء)، پیغهمبر - صلی الله علیه وسلم - دهفهرمویت: «شهرم کردن هیچ شتی که ناهینیت جگه له خیر» [صحیح البخاری: ۶۱۱۷]، وپیغهمبری خودا - صلی الله علیه وسلم - دهفهرمویت: «هموو نههلی - شوینکه وتوانی - ئاینیک رهوشتیکیان (رهوشتیکی تایبه تیان) ههیه، ورهوشتی (تایبه تی) نههلی ئیسلام - مسوولمانان - بریتیه له شهرم کردن» [شعب الایمان / البیهقی: ۶/۲۶۱۹].

لهو ئاکاره جوانانهی ئاینی ئیسلام فهرمانی پیده کات؛ بریتیه له نازایه تی، له نههسه وه - رهزای خوای لیبت - ده لیبت: «پیغهمبر - صلی الله علیه وسلم - باشتین و نازاتین و به خشنده ترین مروف بوو له نیو خه لکیدا، و جاریکیان خه لکی مه دینه تووشی ترس بوون به لام پیغهمبر - صلی الله علیه وسلم - پیشیان کهوت به سواری نه سپیکه وه (بو نه وهی دلنیا یان بکاته وه ونه ترسن)» [صحیح البخاری: ۲۸۲۰]. وپیغهمبری خودا - صلی الله علیه وسلم - په نای به خودا ده گرت له ترسنوکی، بویه دهیغهموو: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ» واته: «خودایه، من په نات پیده گرم له ترسنوکی» [صحیح البخاری: ۶۳۷۴].

لهو رهوشته جوانانهى كه ئىسلام فهرمانى پيكردوو بهر بريتيه له بهخشين وسه خاوهت وريزلينان (خزمه تكردن)، خواى گهوره ده فهرموئيت: {مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةٌ حَبَّةٌ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ} واته: {ويئنهى (خيړى) نهوانهى كه مالى خوږيان ده بهخشن له رپى خوادا وهك دهنكه (توويك) وايه (روايت) وحهوت گولى گرتبيت لههر گوليكداسه دانهى تيدا بيت وخوا لهمهش زياترى دهكات بو ههر كه سيك كه خوى بيهويت وه خوا خاوهن بههرهى فراوانى زانايه (ئاگداره)} [البقرة: ۲۶۱].

بهخشندهى رهوشته پيغهمبر -صلى الله عليه وسلم- بوو، له ئيبين عباسه وه -رهزاي خوايان لبيت- ده لئيت: «پيغهمبرى خدا -صلى الله عليه وسلم- بهخشنده ترين وسه خيترين كهس بوو له نيو خه لكيدا، وله مانگى رهمه زانيشدا بهخشنده تر بوو زياتر له همموو كاته كانى تر، كاتيک جبريل -عليه السلام- ده هات بو لاي، جبريل همموو شه ويكى مانگى رهمه زان فيرى قورئانى پيروزي ده كرد وپيدا چوونه وهى بو ده كرد، بويه پيغهمبرى خودايش -صلى الله عليه وسلم- سه خيتر بوو له خير كردندا زياتر له خيرايى شنه باى نيږدراو» [صحيح البخاري: ۱۹۰۲].

لهو كرده وه چاكانهى كه ئاينى ئىسلام فهرمانى پيډه كات: يارمه تيدانى خاوهن پيوستيه كان ويارمه تيدانى كه سانى ليقه ووماو وتيكردنى برسپه كان، وچاكبوون بهرامبر دراوسى وگه ياندنى

په يوه ندى خزميه تى ونه رم ونيانى به رامبه ر ئاژه له كان. له عبداللهى كورى عه مرو - په زاي خويان ليبيت- ده لپت: «پياويك پرسيارى له پيغه مبه ر - صلى الله عليه وسلم- كرد: چي كرده وه يه كه له ئيسلامدا باشترين وچا كترينه؟ - صلى الله عليه وسلم- فه رمووى: «خواردن به خشيت وسه لام بكه يت له هه رمسو لمانيك بيناسيت يان نه يناسيت». [صحيح البخاري: ۱۲]. و- صلى الله عليه وسلم- ده فه رمو پت: «پياويك به ريگايه كدا ده رو يشت وزور تينووى بوو، وبيريكي دوزيه وه ودابه زى وئاوى لي خوارده وه وپاشان ده رچوو و(بينى) سه گيك زمانى ده ره پناوه له تينو پتيدا له خو لي خاكه كه ده خوات، پياوه كه ووتى: ئەم سه گه تينوويه تى وه كو چون من تينووم بوو، بوپه دابه زى بو نيو بيره كه وخوفه كه ي (پيللوه كه ي) پر كرد (له ئاو) وبه دهمى گرتى (هه تا هاته سه ره وه)، ودای به سه گه كه، وبوپه خواى گه وه سه وپاسى پياوه كه ي كرد به هو ي ئەم كرده وه يه وله تاوانه كانى خو ش بوو»، ووتيان: ئەي پيغه مبه رى خودا ئيان پاداشتمان بو دهنووسرپت به هو ي چاكه كردن به رامبه ر ئاژه له كان؟ ئەو يش - صلى الله عليه وسلم- فه رمووى: «به لي، (چاكه كردن) به رامبه ر هه موو بوونه وه ريك پاداشتي له سه ره» [صحيح بن حبان: ۵۴۴].

وپيغه مبه ر - صلى الله عليه وسلم- ده فه رمو پت: «ئهو كه سه ي پيداويستيه كانى بيوه ژن وهه ژار جيبه جيده كات وه كو كه سي مواهيد وتيكو وشه ر وايه له پيناو خواى گه وه يان وه كو ئەو كه سه وايه له

شهوذا (بهردهوام) شهونویژ دهکات و له روژدا (بهردهوام) بهروژوو دهبیټ». [صحيح البخاري: ۵۳۵۳]،

ئاینی ئیسلام پیدایځی دهکات لهسه مافی خزم وکسهه نزیکهکان وگه یاندنی په یوهندی خزمایه تی واجبه، خوی گهوره دهفرمویت: {النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ وَأُولُو الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُمْ مَعْرُوفًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا} واته: {پیغه مبهه - صلی الله علیه وسلم- له خودی پرواداران بو خویان له پیشتره خیزانه کانیشی دایکی باوهرداران و نهوانه ی (به رچه لهک - نه سه ب-) خزمی په کترن (نه گهر موسلمان بن) له قورئانی خوا بو په کتری له پیشترن (میرات له په کتر بهرن) له ئیمانداران و کوچهران (که خزم نین) مه گهر خوتان چاکه پهک (به خشین یان وه سیټیک) بو دوست و خو شه ویستانتان بکهن نه و بریاره له قورئان (یان له لوح المحفوظ دا) نووسراوه {الأحزاب: ۶}.

ئاینی ئیسلام هه ره شه وهوشداری داوه سه بارهت به پچراندنی په یوهندی خزمایه تی و له گه ل خراپه کاری نانه وه له سه ره زه ویدا باسی کردوه، خوی گهوره دهفرمویت: {فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتَقَطَّعُوا أَرْحَامَكُمْ} (۲۲) جا ئایا ئیوه به ته مان (نه ی ناپاکان) نه گهر پشت هه ل بکهن (له ئیسلام وجیهاد) له زه ویدا نازاوه و خراپه بهر پابکهن وه هه رچی په یوهندی خزمایه تی به بیچرینن (۲۲) أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَارَهُمْ (۲۳) ئا نه وانه نه و که سانهن که

خوانه فرهتی لیکردوون وه کهری کردوون وچاویانی کویر کردووه (۲۳) {محمد: ۲۲-۲۳}. وپیغه مبهری خودا -صلی الله علیه وسلم- ده فرمویت: «تو کهسهی په یوهندی خزمایه تی بیچرینیت ناچیتته به هشته وه». [صحيح مسلم: ۲۵۵۶]. تو خزمانه ی که واجبه په یوهندی هه بیت له گه لیان وسهر دانیان بکریت: دایک وباوک، برا، خوشک، داپیره، باپیره، مام، خال، پور (میمک).

ثاینی ئیسلام گرنگی ده دات به مافی دراوسی نه گهرچیش کافر بیت، خوی گه وره ده فرمویت: {وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَأَبْصَرُ مَن كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا} واته: {بهس خوا بپهرستن، و هیچ شتی که مکهن به هاوبه شی ههروه ها له گه ل دایک و باوکتاندا چاک بن و له گه ل خزم و نزیکان و هه تیوان و هه ژاران و هاوسی خزم و هاوسی بیگانه یا دوور و هاوړی هه میشه یی یا هاوړی سه فهر و ریبوار و نه وانیه بوون به مولکتان (چاک بن له گه لیاندا) به راستی خوا خوشی ناویت تو کهسه ی که خو به زلزان و شانازیکار بیت} [النساء: ۳۶]. پیغه مبهری خودا -صلی الله علیه وسلم- ده فرمویت: «جبریل به رده وام و هسیهت و ئاموژگاری ده کردم سه بارهت دراوسی هه تا گومانم و ابوو که ده بیتته میرانگریش». [صحيح أبي داود: ۵۱۵۲].

۳۳. ثاینی ئیسلام شته پاکهکانی هه لال کردوو له خواردن و خواردنهوهکان و فهرمانی کردوو به پاکژکردنهوهی دل و لاشه و مال، و ههروهها هاوسه رگیری هه لال کردوو، و به هه مان شیوه فهرمانی به پیغه مبه ران کردوو - علیهم السلام -، بویه ئه وان ته نها فهرمانی شتی پاک به خه لکی ده کهن.

ثاینی ئیسلام خواردن و خواردنهوه پاکهکانی هه لال کردوو، پیغه مبه ری خودا - صلی الله علیه وسلم - ده فهرمویت: «ئهی خه لکینه، خوای گه و ره پاک و پیروژ (دوو ره له که موکورتی) و هیچ شتی ک قبول ناکات مه گه ر پاک نه بی ت، و فهرمانی کردوو به ئیمانداران هه و ره و کو چون فهرمانی کردوو به پیغه مبه رانی ش، بویه خوای گه و ره فهرموویه تی: {يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا، إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ} [المؤمنون: ۵۱]، ئهی نی درواوانی خودا له خوراکی پاک و (هه لال) بخون و کرده و هی چاک بکهن، چونکه به راستی من به و هی ئیوه ده یکه ن زانام (ناگادارم)}، و فهرموویه تی: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ} [البقرة: ۱۷۲]، واته: {ئهی ئه و که سانه ی که برواتان هیناوه بخون له و خوارده مهنیه پاکانه ی کردوو مانه به رۆزیتان و سوپاسی خودا بکهن ئه گه ر ئیوه هه ر ئه و ده په رستن}، پاشان پیغه مبه ر - صلی الله علیه وسلم - باسی پیاویکی کرد که قژی گف و تی کچوو به سه ریه کدا و جله که ی خول و توژاویه، و دهستی به رز ده کاته و به ره و ئاسمان، (وده لیت: ئهی په ره ردگار (یا رب)، ئهی په ره ردگار (یا رب)، و خواردنه که ی حه رامه، و خواردنه و هه که ی حه رامه،

وجلہکھی بہ پارہ حہرام کریویہتی ولہ بہریدایہ، ولشہی خوراکھی
حہرامی پیدراوہ، چوں وہلامی ئہو جورہ کہسہ دہدریتہوہ؟». [صحیح
مسلم: ۱۰۱۵].

وخوای گہورہ دہفہرمویت: {قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ
لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً
يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَذَلِكَ نَفَصَّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ} واتہ: {ئہی پیغہمبہر
-صلی اللہ علیہ وسلم-) بلی کئی پارازاندنہوہ وجوانی و (نازونیعمہتہ)
خواییہکانی حہرام کردوہ کہ خودا بۆ بہندہکانی دروستی کردوہ
ہہروہا رۆزی وخوراکہ پاک وخوشہکان (کئی حہرامی کردوون) (ئہی
پیغہمبہر -صلی اللہ علیہ وسلم-) پییان بلی: ئہوانہ بۆ پروادارانہ لہ
ژیانی دونیادا (بیباوہرانیش لہ پهنای ئہواندا بہشداری دہکهن)، بہلم لہ
رۆژی دواپیدا تاییہتہ بہ پرواداران بہم شیویہ ئایہتہکانمان باس
دہکھین وروونی دہکھینہوہ بۆ گہل وکۆمہلیک کہ دہزانن وتیدہگہن
[الأعراف: ۳۲].

ئاینی ئیسلام شتہ پاکہکانی حہلال کردوہ لہ خواردن
وخواردنہوکان وفہرمانی کردوہ بہ پاکژکردنہوہی دل ولشہ ومال،
وہاوسہرگیری حہلالکردوہ، و بہہمان شیویہ فہرمانی بہ پیغہمبہران
کردوہ -علیہم السلام-، بۆیہ ئہوان تہنہا فہرمانی شتی پاک بہ
خہلکی دہکهن، خوای گہورہ دہفہرمویت: {وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ
أَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَنِينَ وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
أَفِيَالِبَاطِلٍ يُؤْمِنُونَ وَيَنْعَمَتِ اللَّهُ هُمْ يَكْفُرُونَ} واتہ: {وخودا لہ رہگہزی

خوتان هاوسهري بو بهدی هیناون وله ژن وهاوسه ره کانتان کور ونه وهی بو فهراهه م هیناون ورزق ورؤزی پاک وخوشی پیداون دهی ئایا نهوان هه ر به ناهه ق وبه تال باوه ر دینن وبه چاکه ونیعمه ته کانی خودایش بیباوه ر وسپله ن} [النحل: ۷۲].

وپهروه ردگار ده فهرمویت: {وَتِيَابِكَ فَطَهَّرَ} (ع) وه پو شاکت به پاک رابگره (ع) وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ (و) به رده وام به له وازهینان له بت په رستی و گونا هه کان (و) [المدثر: ۴-۵]. وپیغه مبه ری خودا - صلی الله علیه وسلم - ده فهرمویت: «هه رکه سیک هینده ی کیشی گهر دیله ک خوبه گه وره زانین له ناو دلیدا هه بیته ناچیتته به هه شته وه»، پیاویک ووتی: که سیک هه ز ده کات جله که ی ری کویپک بیته، ونه عله که ی ری کویپک بیته؟ - صلی الله علیه وسلم - فهرمووی: «خوای گه وره جوانه، وجوانیشی خوشده ویت، خوبه گه وره زانین: بریتیه له په تدانه وهی هه ق وبه که مزانینی خه لکی - به چاوی سووک سه یرکردنی خه لکی -» [صحيح مسلم: ۹۱].

۳۴. ئاینی ئیسلام ئه و تاوانانهی حه رامکرد که به بنچینهی حه رامکراوه کان داده نرپن وه کو: شیرک وهاوبه شدانان بوّ خودا وکوفر و بیباوهری، وبت په رستی، و قسه کردن به ناوی خوداوه به بی زانست، وکوشتنی منداله کان، وکوشتنی ئه و نه فسانه ی که کوشتنیان حه رامکراوه، وخرابه کاری نانه وه له سه ر زه ویدا، و تاوان وخرابه ئاشکرا ونه پینه کان وزینا کردن ونیربازی، ومامه لکردن به رپبا (سوو)، و خواردنی گوشتی ئازه لی مرداره وه بوو (جگه له ئازه لانی نیو دهریا وکوله)، و خواردنی گوشتی ئه و ئازه له ی بوّ - له بهر - بته کان وگوپره کان سه رپراوه، و خواردنی گوشتی به راز، وهه موو شته پیس و بوگه نه کان، و خواردنی مالی هه تیه وه کان به ناهه ق، و فیلکردن له ته رازوو وکیشان، و پچراندنی په یوه ندی خزمایه تی، و پیغه مبه ران - علیه م السلام - کوک ویه ک ده نگن سه بارهت به حه رامکردنی ئه م تاوانه حه رامکراوه کانه.

ئاینی ئیسلام ئه و تاوانانهی حه رامکرد که به بنچینهی حه رامکراوه کان داده نرپت وه کو: شیرک وهاوبه شدانان بوّ خودا وکوفر و بیباوهری، وبت په رستی، و قسه کردن به ناوی خوداوه به بی زانست، وکوشتنی منداله کان، خوا ی گه وره ده فه رمو یت: { قُلْ تَعَالُوا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِّنْ إِمْلَاقٍ نَّحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكُمْ وَصَّيْتُكُمْ بِهٖ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ (۱۵۱) (ئهی پیغه مبه ر - صلی الله علیه وسلم) - بلی وهرن با بیخوینمه وه (بوّتان) ئه وه ی په روه ردگار تان (حه رام) و یاسا غی کردو وه

له سه رتان (فه رمانید او ه که و ا) هیچ شتیک نه کهن به ها و به ش بو ی و له گه ل باوک و دایکدا ئاکار چاک و رهفتار جوان بن و مناله کانتان مه کوژن له بهر هه ژاری و نه بوونی ئیمه رۆزی ئیوه و ئه وانیش دهمین و نزیکی گونا ه — و کرده وه به ده کان مه که ونه وه ئه وه ی به ئاشکرا ده کریت له و (خرایانه) و ئه وه ش به په نهان و ئه و که سه مه کوژن که خوا کوشتنی حه رام کردو وه مه گه ر هه ق بیټ (و بکوژریته وه له توله دا) خوا ئه مانه ی به ئیوه راسپاردو وه بو ئه وه ی تی بگه ن (و ژیری خوتان به کار بهینن) (۱۵۱) وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْكَيْلِ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لََّا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ذَلِكُمْ وَصَّوْنَاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ (۱۵۲) و نزیکی مالی هه تیوان مه که ونه وه مه گه ر به و شیوه ی که جوانتر و چاکتر بیټ (بو ئه وان) تا بالغ ده بیټ و ده گاته هیژی خو ی و پیوانه و کیشانه بی زیاد و کم نه نجام بدن به دادگه ری داوای هیچ ئه رک و فه رمانیک له که س ناکهین مه گه ر به ئه ندازه ی توانای خو ی نه بیټ و کاتیک (بو شایه تیدان و شتی تر) قسه تان کرد دادوهر و راست بن با (له دژی) خزمی نزیکی خو شتان بیټ و به لپن و په یمانی خوا به چاکی به نه سه ر خوا ئه و شتانه ی به ئیوه راسپاردو وه بو ئه وه ی بیر بکه نه وه (۱۵۲) {الأنعام: ۱۵۱-۱۵۲}.

وخوا ی گه و ره ده فه رمو یټ: {قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَن تُشْرِبُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَن تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لََّا تَعْلَمُونَ} واته: {بلىٰ بیگومان

په روه دگرم تنهها نهو کرده وانهی حه رام کردوو که زور بهد و خراپن نه وانهی که ناشکران و نه وانهش که نهینین و گوناها — ودهست در یژی به ناههقی (حرام کردوو)، و (حرامی کردوو) شتیک بکه نه هاوبهش بو خوا که به لگهی بو نه هاتوو، و (حرامی کردوو) که به ناوی خواوه شتانیک بلین که نایزانن} [الأعراف: ۳۳].

ئاینی ئیسلام کوشتنی نهو که سانهی حه رام کردوو که کوشتنیان حرام ونههی کراوه له شه ریعه تدا، خوی گه و ره ده فرمویت: {وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ قَتَلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيَّهِ سُلْطٰنًا فَلَا يَسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا} واته: {وه که سیک مه کوژن که خوا کوشتنی حرام کردوو مه گهر به (هویه کی) راست و رهوا نه بیت (وه که نه گهر هاتوو که سیکی کوشتبوو، یان له ئاین پاشگهز ببه وه، یان شووی کردبوو یان ژنی هی نابوو وزینایان کرد) جا هه که سیک به ناههق و سته م لیکراوی کوژرا نه وه ده سه لاتمان داوه به خاوه نه کهی (به سه ر بکوژه که دا) جا با خاوه نه کهی زیاده روپی نه کات له توله سه نده وه دا (نه گهر عه فووی کرد پاش نه وه نه چیت تولهی لی بسه نیته وه، وه نه گهر کوشتیبه وه به جوانترین شیوه بیکوژیته وه و رازی بیت به بریاری خوا هه رچونیک بیت) چونکه به راستی نهو (خاوه نه) یارمه تیدراوه} [البسراء: ۳۳].

و خوی گه و ره ده فرمویت: {وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلٰهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا} واته: {وه که سانیکن که له گهل خوا دا ناپه رستن ههچ په رستراویکی

تر و ناکوژن هیچ که سیځ که خوا کوشتنی نهوی یاساغ و(هرام) کردووه مه گهر به هق و رهوا نه بیټ وه زینا وداوین پیسی ناکهن وه هر که سیځ نهو تاوانانه بکات (که باسکران) سزاکهی وهرده گریټ {الفرقان: ۶۸}.

ئاینی ئیسلام نانهوی ئاژاوه وپشیوهی وخرابه کاری (فه سادی) له سهر زهویدا هر امر کردووه، خوی گه وره ده فهرمویت: {وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا} واته: {خرابه کاری مه کهن (مه نینه وه) له سهر زهویدا پاش نهوهی که خوا چاکی کردووه} [الأعراف: ۵۶].

خوی گه وره سه بارهت به گفتوگوئی شوعه یب - علیه السلام - له گه ل قه و مه کهی له قورئانی پیرۆزدا ده فهرمویت: که شوعه یب - علیه السلام - فهرموویه تی: {يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ} واته: {تهی گه له کهم به ته نها خودا بپه رستن هیچ په رستراویکتان نییه بیجگه له نهو؛ بیگومان له لایهن په روه ردگار تانه وه به لگه و موعجیزه یه کی روون وئاشکراتان بو هاتووه که واته له پیوانه وکیشانه تان دا ریځ وراست بن وله شتومه کی خه لکی کهم مه که نه وه (به دزی) وله زهویدا خرابه کاری مه نینه وه (مه کهن) له پاش چا کردنی نهوهی باسکرا چاکتره بوټان نه گهر ئیوه ئیمان دارن} [الأعراف: ۸۵].

وئاینی ئیسلام سیحر کردنی به هه موو شیوه یه که له شیوه کان هر امر کردووه، خوی گه وره ده فهرمویت: {وَأَلْقِ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفَ مَا

صَنْعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدٌ سِحْرٍ وَلَا يَفْلِحُ السَّاجِرُ حَيْثُ أَتَى} واته: {ئوهوى له دهستى راستتدايه (كه گوچانه كه ته) فرپى بده هه رچى (جادوو) ئه وان كردوو يانه قوتى دهدات (هه لى ده لوشپت) بىگومان ئه وهى ئه وانه كردوو يانه ته نها فروفيلى جادوو گه ره جادوو گه ريش سه ركه وتوو نايىت له هر كو پوه هاتپت و (هه رچى بكات) { [طه: ٦٩].

ويغهمبهرى خودا - صلى الله عليه وسلم - ده فهرمويت: «خوتان بپاريزن له كهوت تاوانه ويرانكه و له ناو به ره كه، ووتيان: ئه ي پيغهمبهرى خودا، ئه وانه چين؟ فهرمووى: شيرك وهاو به شدانان بو خواى گه وره، وسيحركردن، وكوشتنى نه فسپك كه خواى گه وره هه رامى كردوو بكوژرپت مه گه ر به هه ق و مافى خوئى نه بپت، و خواردنى ريبا (سوو)، خواردنى مالى يه تيم، ورا كردن له روژى جيهاددا (پشتكردنه گوږه پانى جهنگ ورا كردن)، وتومته زينا هه لواسين دژى ئافره ته ئيمانداره داوین پاكه بپناگاكان*». * (بپناگاكان: تاوانى بوهتانكردن دژى پياوه ئيمانداره داوین پاكه كانيش ده گريته وه، وله وه يه هوكارى ئه وه بپت ليره دا پيغهمبه ر - صلى الله عليه وسلم - باسى پياوى نه كردوو چونكه به زورى بوهتانى داوین پيسى ده درپته پال ئافره تان) [صحيح البخاري: ٦٨٥٧].

ئاينى ئىسلام تاوان و خراپه كارييه نه پنى وئاشكراكانى هه رامكردوو وه كو زينا ونيربازى وپيشووتر له سه ره تاي ئه م بره گه يه دا ئه و ئايه تانه باسكرا كه به لگه ن له سه ر هه رامبوونى ئه م كاره قيژه وه نانه .

ههروهها ئاینی ئیسلام ریباى (سووى) ههرا مکردوو، خواى گهوره دهه فرمویت: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ (۲۷۸)} ئهوى ئهوى كه سانهى پرواتان هیناوه (به خودا) له خودا بترسن و وازهینن له پاشماوهى ریبا (سوو) ئه گهر ئیوه پروادارن (۲۷۸) فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِن تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ (۲۷۹) واته: ئه مجا ئه گهر دهستان لیهه لئه گرت كه واته بزنان و ئاگادار بن جهنگ له گهل خودا و پیغه مبه ره كهى راده گه یه نن و ئه گهر په شیمان بوونه وه ئهوا تنها سه رمایه کانتان بو ئیوه یه نه ستهم بکهن (له خه لکی) ونه ستهمتان لیده کریت (۲۷۹) [البقرة: ۲۷۸-۲۷۹].

خواى گهوره هه ره شهى جهنگى نه کردوو به رامبه ر تاوانه کانى تر هیندهى هه ره شه کردن به رامبه ر ئهوى كه سهى مامه له به ریبا (سوو) دهکات؛ چونكه مامه له کردن به ریبا هوکارى تیاچوونى دیندارى و ولاتهکان وپاره وسامان ونهفسه کانه. وئاینی ئیسلام خواردنه وهى گوشتى ئازه لى مرداره وه بوو و خواردنه وهى خوین، و خواردنى گوشتى به راز وئه و گوشتانهى ههرا مکردوو كه بو بتهکان سه ر پر دراون؛ له گهل هه ندیک گوشتى تر كه له م ئایه ته پیرو زه دا باسکراوه، خواى گهوره دهه فرمویت: {حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخَنزِيرِ وَمَا أُهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَن تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَمِ ذَلِكَ مِّنْ فِسْقٍ} واته: {له سه رتان یاساغ کراوه - قه دهغه کراوه - (گوشتى) مرداره وه بوو

و خوین و گوشتی بهراز و ئەو نازهلای له کاتی سهر بریندا ناوی جگه له خوای له سهر هیئرا بیټ و نازهلای خنکاو (و خنکیئراو) و ئەوهی که لای درابیت تا گیانی دهرچوو بیټ و ئەوهی له بهرزی که وتبیته خواروه و مرد بیټ و قوچ لیدراو (که به و قوچ لیدانه مرد بیټ) و ئەوهی درنده لای خوارد بیټ بیجگه له ئەوهی (پیش مردن) سهرتان بری بیټ ههروهها (یاساغ کراوه له سهرتان) ئەو نازهلای له سهر نیب* یان له و شوپاناندا سهربراییت که هانا وهاوار دهن بو جگه له خودا و داواکردنی بهش بهخت (و نیاز گرتنهوه) به تیروپشک (که هه موو جوړه یان بیب و فریدانی زار و فالگرتنهوه و قواوه گرتنهوه و بورجهکان وهاوشیوهی ئەمانه دهگریتهوه) (ئه نجامدانی) ئەمانه هه مووی له فهрман دهرچوون و تاوانه* (نیب: چند بهردیک بوون له دهوری که عبه به پیروژ سهر دهکران و له لایاندا نازهلایان سهر دهبری) [المائدة: ۳].

ئاینی ئیسلام خواردنهوهی مهی (سهرخوشکه رهکان) و هه موو شته پیس و بوگه نهکانی هه رامکردوه، خوای گهوره دهفه رمویت: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْحَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ (۹۰) ئەی ئەوانه ی برواتان هیناوه بیگومان مهی (سهرخوشکه رهکان) و قوما و ئەو بهردانهی که کراون به بت و ئەو پارچه دارانهی (که به کارده هیئرین بو دیاریکردنی بهش و چاره نووس) ئەوانه پیسن و له کردهوهی شهیتانن که واته دوورکه ونهوه لای بو ئەوهی رزگارتان بیټ (۹۰) إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْحَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَن ذِكْرِ اللَّهِ وَعَن

الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ (۹۱) بیگومان شهیتان هر ئه وهی دهویت که دوژمنایه تی و کینه و رق بخاته نیوانتانه وه به وهی مهی (سه رخۆشکه ره کان) و قومار وه وه ریگریتان بکات له یادی خودا و له نویتز کردن دهی ئایا ئیوه وازده هیئن (له و خراپانه) ؟ (۹۱) [المائدة: ۹۰-۹۱].

پیشتر روونکرایه وه له برگه ی ژماره (۳۱) که خوای گه وره باسی ئه وه دهکات له سیفاته کانی پیغه مبه ر -صلی الله علیه وسلم- له تهوراتدا ئه وه یه که شته پیسه کانیان له سه ر حرام وقه دهغه دهکات، خوای گه وره ده فهرمویت: {الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ} واته: {ثم رحمة تهی په روه ردگار} بو ئه وانیه که شوین (پیغه مبه ر -صلی الله علیه وسلم-) دهکون که پیغه مبه ریکی نه خوینده واره و (له لایه ن په روه ردگار وه هاتووه) ئه و که سه (پیغه مبه ریکه ئه هلی کتیب سیفاته کانی دهزانن ودهیناسن) چونکه به نووسراوی لایانه له تهورات و ئینجیلدا که فه رمانیان پی دهکات به چاکه و ریگرییان لی دهکات له خراپه وشته پاکه کانیان بو حه لال دهکات وشته پیسه کانیان لی حرام (قه دهغه) دهکات و باره قورس وگرانه کان وئه و کووت و زنجیرانه ش که به سه ریان وه بوون له سه ریان لای ده بات} [الأعراف: ۱۵۷].

ناینی ئیسلام خواردنی مالی هه تیو (یه تیمی) حه رامکردوو،
 خوی گه وره ده فهرمویت: {وَأْتُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَبَدَّلُوا الْخَبِيثَ
 بِالطَّيِّبِ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا} واته:
 {بیده نه وه به هه تیوان (دوای بالغ بونیان) مال و سامانیان وه پیس (له
 مالی خوټان) مه گوږنه وه به پاک (له مالی نه وان) وه ماله کانیان مه خوڼ
 له گه ل ماله کانی خوټان بیگومان نه و خواردنه گونا هیکی گه وره یه {
 [النساء: ۲]}. وپه وره ردگار ده فهرمویت: {إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ
 ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا} واته: {به راستی
 نه و که سانه ی که مالی هه تیوه کان ده خوڼ به سته م و نار هوا به راستی
 نه وانه به س له سکی خوټان تاگر ده خوڼ وه له مه وپاش ده چنه تاگر یکی
 به تین و هه لگی رسا وه} [النساء: ۱۰].

ناینی ئیسلام فی لکردنی له کیشان و ته رازو ودا حه رامکردوو،
 خوی گه وره ده فهرمویت: {وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ (۱) هوار و تیاچوون بو
 ته رازو و بازان (۱) الَّذِينَ إِذَا اكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ (۲) نه وانه ی که
 کاتیک پیوانه بکه ن (بو خوټیان) له سه ر (مالی) خه لکی به ته و او ی
 وه ریده گرن (۲) وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَّزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ (۳) به لیم کاتیک بوټیان
 پیوانه یان کیشانه بکه ن که میان پیده ده ن (۳) أَلَّا يَظُنُّ أَوْلِيكَ أَنَّهُمْ
 مَبْعُوثُونَ (۴) نایا نه وانه نازانن که بیگومان زیندوو ده کرپنه وه؟! (۴)
 [المطففين: ۱-۴].

ناینی ئیسلام پچراندنی په یوه ندی خزمایه تی حه رامکردوو
 وپیشتر باسی نه مه کرا له برگه ی ژماره (۳۱) و نه و نایه ت و فهرمو و دانه ش

باسکرا له سه ر ئه م بابه ته، وپیغه مبه ران -عليهم السلام- هه موویان
کۆکن له سه ر حه رامکردنی ئه م قه ده غه کراوانه .

۳۵. ئاینی ئیسلام به شیوه یه کی گشتی نه هی له هه موو
ره وشتیکی خراپ و ناشیرین ده کات وه کو درۆ و فیئل و سته م و خیانه ت
و (پیلانگیژی شه ر و خراپه) و دزی و سته م و ده سته دزی و هه موو
ره وشتیکی چه وت و پیس و بوگه نی تر .

ئاینی ئیسلام به شیوه یه کی گشتی نه هی له ره وشته خراپ
و ناشیرینه کان ده کات، خوای گه وه ره ده فه رمویت: {وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ
لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ} واته:
{پروو له خه لک وه رمه گیڤره و به فیزه وه مه رۆ به سه ر زه ویدا چونکه
به راستی خوا هیه چ خۆبه زلزان و شانازیکه ریکی خۆشناویت} [لقمان: ۱۸].
وپیغه مبه ر -صلی الله علیه وسلم- ده فه رمویت: «ئه و که سه ی له لای
من خۆشه و یستتره وه دانیشتنی من نزیکتره له رۆژی قیامه تدا -له
به هه شتدا-؛ ئه و که سه تانه که جوانترین ره وشتی هه یه، وئه وه ی زیاتر
رقم لایه تی وه دانیشتنی من دوورتر ده بیئت له رۆژی قیامه تدا (ئه م
جۆره که سه انهن): [سه رساره کان] ئه وانهی زۆر قسه ده که ن -به بی
سوود-، و [موته شه دیکه کان] ئه وانهی قسه فراوان و قوول ده که ن به
ناهق (بو گالته کردن به خه لکی)، و [موته فه یقیهه کان] ووتیان: ئه ی
پیغه مبه ری خودا [سه رساره کان] و [موته شه دیکه کانمان] زانی، ئه ی

[موت‌ه‌فیه‌یقیه‌کان] کین؟، -صلی الله علیه وسلم- فہرمووی: «ئەوانە‌ی خۆبە‌گورە‌زانن». [السلسلة الصحيحة: ۷۹۱].

ئیسلم نە‌ه‌ی دە‌کات له‌ درۆ‌کردن، خوای گورە دە‌فەر‌مویت: {إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ} واتە: {بیځگومان خوا رینمونی کە‌سیک ناکات کە‌ زیدەرۆ و درۆزن بێت} [غافر: ۲۸]. ویڤه‌مبە‌ری خودا -صلی الله علیه وسلم- دە‌فەر‌مویت: «وئا‌گاداری درۆ‌کردن بن، چونکە‌ درۆ‌کردن رینیشاندەرە بە‌ره‌و خراپە‌کاری، و خراپە‌کاری رینیشاندەرە بە‌ره‌و دۆ‌زەخ، و کە‌سیک درۆ‌زنە و بە‌رده‌وام بە‌دوای درۆدا دە‌گەریت؛ هە‌تا لای خوای گورە بە‌ درۆزن له‌ قە‌لە‌م دە‌دریت». [صحیح مسلم: ۲۶۰۷]. و هەر‌و‌ه‌ها -صلی الله علیه وسلم- دە‌فەر‌مویت: «نیشانە‌کانی کە‌سی مونا‌فیک (دوو‌روو) سیانن: ئە‌گەر قسە‌ بکات؛ درۆ‌دە‌کات، و ئە‌گەر پە‌یمان بە‌دات؛ پە‌یمانە‌کە‌ دە‌شکینیت، و ئە‌گەر سپاردە‌یه‌کی (ئە‌مانە‌تیکی) پێ‌ب‌سپێ‌دریت؛ خیانت له‌ پاراستنی سپاردە‌کە‌ دە‌کات». [صحیح البخاری: ۶۰۹۵].

ئاینی ئیسلم نە‌ه‌ی له‌ غە‌ش و فیل‌کردن دە‌کات، و له‌ فەر‌موودە‌یه‌کدا هاتوو: «پێ‌ڤه‌مبە‌ری خودا -صلی الله علیه وسلم- به‌ له‌ لای هە‌ندیک خۆراکی دانراودا تپپەر بوو و دە‌ستی خسته‌ نیو خۆراکە‌که‌وه و دە‌ستی تە‌ری بە‌رکە‌وت، و فەر‌مووی: «ئە‌مه‌ چیه‌ ئە‌ی خاوه‌نی خۆراکە‌که‌ -فرۆ‌شیاری خۆراکە‌که‌-؟» و وتی: ئە‌مه‌ باران لێ‌ی داوه‌ ئە‌ی پێ‌ڤه‌مبە‌ری خودا، فەر‌مووی: «ئە‌ی بۆ‌چی نایکە‌یتە‌ سەر‌ه‌وه‌ی

خوړا که که بو ئه وهی خه لکی ببینیت، ئه وهی فیل - غه ش - بکات له من نییه» [صحيح مسلم: ۱۰۲].

ئاینی ئیسلام نه هی له ناپاکی وخیانه تکاری و فیل کردن ده کات، خوی گه وره ده فهرمویت: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمَانَاتِكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ} واته: {ئهی ئه و که سانه ی باوه پرتان هیناوه ناپاکی مه که ن له گه ل خودا و پیغه مبهردا - صلی الله علیه وسلم - و ناپاکی مه که ن له سپارده کانی ناو خو تان له کاتی کدا که ئیوه ده زانن (ناپاکیه)} {الأنفال: ۲۷}. وههروه ها پهروه ردگار ده فهرمویت: {الَّذِينَ يُؤْفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْمِيثَاقَ} واته: {ئه وانه ی که په یمانی خودا ده به نه سه ر و به لئین ناشکی نن و هه لی ناوه شیننه وه} [الرعد: ۲۰].

ئه گه ر سوپا کان دهر بچوونایه بو جیهاد کردن؛ پیغه مبه ر - صلی الله علیه وسلم - پیانی ده فهرموو: «غه زا (هه لمه تی رزگاری کردن) ئه نجام به دن، ودزی مه که ن له ده سته که و ته کانی جهنگ، وخیانه ت مه که ن، ولاشه ی مردووه کان مه شیوینن، و مندا له کان مه کوژن» [صحيح مسلم: ۱۷۳۱].

و پیغه مبه ری خودا - صلی الله علیه وسلم - ده فهرمویت: «هه رکه سیک ئه م چوار سیفه ته ی تیدا بیت ئه و ا مونا فیقیکی (دوو روویه کی) ته و ا وه، و هه رکه سیک یه کیک له م سیفه تانه ی تیدا بیت ئه و ا سیفا تیکی مونا فیقیتی تیدایه هه تا وه کو وازی لی ده هی نی ت - واز له م سیفه ته ناشیرینه ده هی نی ت - (سیفه ته کان): ئه گه ر سپارده ی

(ئهمانه تى) پى بسپىردر پىت خيانه تى لىده كات، وئه گهر قسه بكات درؤ ده كات، وئه گهر په يمان بدات دهيشكي نىت و خيانه ت ده كات، وئه گهر تووشى گف تو گو و ناكو كى بىت ئه وا له راستى لاده دات - ستم له بهرام بهر ده كات -» [صحيح البخاري: ۳۴]،

تاينى ئيسلام نه هى ده كات له هه سوودى (ئيره يى)، خواى گه و ره ده فهر مو پى ت: {أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَىٰ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا} واته: {يان ئيره يى (هه سوودى) ده بهن به خه لكى؟ له سه ر ئه وهى خوا پى ي به خشيون (كه پىغه مبه رى تيه) له فه زل و به ره ي خوى ئه وه بى گومان داومانه به نه وهى ئيبرا هيم كتي ب و پىغه مبه رى تى ههروه ا پيمان به خشين ده سه لتي كى گه و ره} [النساء: ۵۴].

وپه و ره در گار ده فهر مو پى ت: {وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِّنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ أَنفُسِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ} واته: {زور له خا وهن كتي به كان (گا ور و جوله كه كان) تا واته خوا زن كه ئيوه بى با و هر بن، دواى با و هر هي نانتان له بهر هه سو ديه كه كه له ده رو نيه وه وه يه (ئهمه ش) دواى ئه وهى كه راستيه كه يان بو روون بو وه ته وه به لام ئيوه لى يان خو ش بن و چا و پو شيان لى بكن تا خوا فه رمانى خوى ده نى رپ ت بى گومان خوا به ده سه لته به سه ر هه موو شتي كدا} [البقرة: ۱۰۹].

و پىغه مبه رى خودا - صلى الله عليه وسلم - ده فهر مو پى ت: «در د و نه خو شى ئومه ته كانى پيش و وتر به ره به ره خوى ده خشي نىت به ره و

لاتان: حه سوودی ورق لیبوون - کینهی- ئه مه تاشینه ره نالیئم موو ده تاشیت به لکو دینداری ده تاشیت- نایهیلیت-، سویند به ئه وهی نه فسی من به دهسته ناچنه به هه شته وه هه تاوه کو ئیمان (باوه ر) نه هیئن و ئیمان ناهینن هه تاوه کو به کترتان خو ش ده ویت، ئایا شتیکتان پی بلیم که ئه مه ده هیئیته دی وجیگیری ده کات؟ سه لامکردن له نیوانتاندا بلاو بکه نه وه» [سنن الترمذی: ۲۵۱۰].

ئاینی ئیسلام نه هی ده کات له پیلانی شه ر و خراپ، خوای گه وه ره ده فه رمویت: {وَكذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكَابِرَ مَجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ} واته: {به و شیوهیه له هه موو شاریکدا گه وه ره ترینی تاوانباریمان کرد (به ده سه لاتدار) بو ئه وهی پیلان و فیل بکه ن له و شارانه دا وه فیل و پیلان ناکه ن (له که س) بیجگه له خو یان به لیم ئه وان هه ستی پی ناکه ن} [الأنعام: ۱۲۳].

خوای گه وه ره باسی ئه وه ده کات که جوله که کان هه ولیاندا بو ئه وهی مه سیح (عیسا) - علیه السلام- بکوژن و پیلانیان بو ی گیرا؛ به لیم خوای گه وه ره پیلانی بو ئه وان دانا، پهروه ردگار روونیکرده وه که پیلانی شه ر و خراپه ته نها بو پیلاندار یژه ره که ده گه رپه ته وه، خوای گه وه ره ده فه رمویت: {فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَى مِنْهُمْ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ آمَنَّا بِاللَّهِ وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ (۵۲)} ئه مجا کاتی که عیسا هه ستی کرد به بیباوه ری گه له که ی ووتی: کی له گه ل مندا دینی خوا سه رده خات هاوه لانی (حه وار بیه کانی) ووتیان ئیمه سه ره خه ری ئاینی خو داین پروامان به خوا هیئاوه و تو ئه ی عیسا

شاهید به که ئیمه گوږپرایه ل و ملکه چی نهوین (۵۲) رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ
وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ (۵۳) نهی پهروهردگارمان ئیمه
باوهرمان هینا بهوهی که نارووته ته خواره وه، وه شوینکه وهتهی
پیغهمبهری توین؛ خویه ناومان بنووسه (بمانژمیړه) له گهل برواداران
(یه کتاپه رست) دا (۵۳) وَمَكْرُؤًا وَّمَكَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ (۵۴)
(جوله که کان) پیلانیان گپرا (بو کوشتنی عیسا) خوداش له بهران بهردا
پیلانی لی گپران وه خواش چاکترین پیلان گیره (له بهران بهر پیلان گیراندا
بو پووچه لکړدنه وهی فروفیله کانیان) (۵۴) إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنِي
مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ
فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا
كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ (۵۵) (بیهینه ره وه یادت) کاتیک خوا فهرمووی نهی
عیسا من تو دهبه مه وه و بهر زت ده که مه وه بو لای خووم وه پاک
که ره وهی تووم له (هاو دهمی) نهوانه ی که بیباوهر بوون وه په پیره وانی
(راسته قینه ی) تو بهرز ده که مه وه به سه ر بیپروایاندا هه تا روژی دواپی
پاشان گه رانه وه تان بو لای منه نه مجا بریار ددهم له نیوانتانداندا له
شتانه ی که تیا یاندا جیاواز وناکوکن (۵۵) {آل عمران: ۵۲-۵۵}.

خوای گه وره باسی نه وه ده کات که قهومی پیغهمبهر سألح - علیه
السلام- پیلانیان بو ی دانا و ویستیان بیکوژن به لام خوای گه وره پیلانی
بو نه وان دانا و له ناویانی برد وهه موو قهومه که تیاچوون، پهروهردگار
ده فهرمویت: {قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا
شَهِدْنَا مَهْلِكِ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ (۴۹) ووتیان (به یه کتری) سویند

بخون به خوا که به شهودا هیرش ده کهینه سهر مال و خیزانی (سالج و هموویان له ناو ده بهین) له پاشان ده لیین به که سوکاری (سالج) ئیمه ناگامان له کوشتن و تیاچوونی خیزانی نه و نیبه و بیگومان راستیش ده کهین (۴۹) وَمَكْرُوا مَكْرًا وَمَكْرَنَا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ (۵۰) نه وان پیلانی نه خشه یان دارشت به پیلاندانیکی خراب (بو کوشتنی سالج) ئیمه ش (له بهرام بهر پیلانی نه واندا) پیلانمان گپرا (بو له ناو بردنیان) به پیلانگپرانیکه به هیژ له کاتیځدا نه وان ههستیان نه ده کرد (۵۰) فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ أَنَا دَمَرْتَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ (۵۱) نه مجا سه رنج بده سه ره نجامی پیلانی نه وان چی لیها ت چون ئیمه نه وان و قه و مه که یانمان هه موو پیکه وه له ناو برد (۵۱) [النمل: ۴۹-۵۱].

ئاینی ئیسلام نه هی ده کات له دزی کردن، پیغه مبهری خودا - صلی الله علیه وسلم - ده فهرمویت: «زینا کهر کاتیځ زینا ده کات ئیماندار نیبه، و دز کاتیځ دزی ده کات ئیماندار نیبه، و مهی خور - تارهق خور - ئیماندار نیبه له کاتی مهی - سه رخوش کهر - خواردنه وه، به لام له پاشاندا - له پاش نه م تاوانانه - ده رفه ت هه به بو ته وه کردن» [صحیح البخاری: ۶۸۱۰].

ئاینی ئیسلام نه هی ده کات له ده ستریز و سنوور تیپه راندن و سته مکردن، خوای گه وره ده فهرمویت: {إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُم لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ} واته: {به راستی خوا فهران ده دات به دادگه ری و به چاکه و به به خشین به خزم و خویش وه (خوا) ریگری ده کات له داوین پیسی و

خراپه و دهستدریژی ناموژگاریتان دهکات بو ئهوهی په ند وهرگرن و بیربکه نهوه} [النحل: ۹۰]. وپیغه مبهری خودا -صلی الله علیه وسلم- دهفرمویت: «خوای گه وره وهی بو ناردووم بهوهی که ساده بن (-متواضع- بن) بو ئهوهی هیچ که سیک ستهم له که سیکی تر نهکات وهیچ که سیک شانازی بهسهر که سیکی ترهوه نهکات». [صحيح أبي داود: ۴۸۹۵].

ئاینی ئیسلام نههی دهکات له ستهمکردن به شیوهیهکی گشتی، خوای گه وره دهفرمویت: {وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ} واته: {بیگومان خوا ستهمکارانی خوش ناویت} [آل عمران: ۵۷]. وههروهها دهفرمویت: {إِنَّهُ لَا يَفْلِحُ الظَّالِمُونَ} واته: {بهراستی ستهمکاران رزگاریان نابیت} [الأنعام: ۲۱]. وپهروهردگار دهفرمویت: {وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا} واته: {وه ئامادهی کردوه بو ستهمکاران سزای سهخت} [الإنسان: ۳۱]. وپیغه مبهری خودا -صلی الله علیه وسلم- دهفرمویت: «سی کومهل نزاکانیان رت ناکریتهوه: پیشه وایهکی (دهسه لاتداریکی) دادپهوه، وکسی رۆژووگر ههتاوهکو رۆژووکهی دهشکینیت، ونزای ستهملیکراو که نزاکی لهسهر ههورهکان ههلهدگیریت ودهرگاکانی ئاسمانی بو دهکریتهوه وپهروهردگاری بهرز وشکو دار دهفرمویت: سویند به عیزهت وشکو داریم سهرت دهخه م نهگه ر پاش ماوهیه کیش بیت». [أخرجه مسلم: (۲۷۴۹)، والترمذي: (۲۵۲۶)، وأحمد: (۸۰۴۳)].

کاتیځ پیغه مبهه - صلی الله علیه وسلم - موعازی نارد بو یه مهن، پیی فه رموو: « وئاگاداری نرای سته ملیکراو به چونکه له نیوان ئه و خوادا هیچ په رده یه ک نییه». [صحيح البخاري: ۱۴۹۶]، و - صلی الله علیه وسلم - ده فه رمویت: «هه رکه سیځ سته م له په یما نیځ دراویځ - موعاهیدیځ - بکات یان مافی بخوات یان ئه رکیځ بخاته سه ری که له توانایدا نه بیټ یان شتیځی لی ببات به بی ئه وهی خوی رازی بیټ؛ ئه و من روو به رووی ئه و که سه ده وه سته مه وه له روژی قیامه تدا» [سنن أبي داود: ۳۰۵۲].

ئاینی ئیسلام نه هی ده کات له هه موو ره وشتیځی ناشیرین وپیس وخراپ وههروه ها نه هی ده کات له هه موو مامه له یه کی سته مکارانه.

۳۶. ئاینی ئیسلام نه هی دهکات له و مامه له داراییانه ی که رپیا (سوو) یان غه ره ره - مه ترسیه یان قوماروویه، یان نه زاینی سه ره نجام یان پاره یان کاته-، یان سته م، یان فیلیان تیدایه، یان هوکاره بو توو شبوون به زیان و کاره ساتی گشتی بو سه ر کو مه لگا و گهل و تاکه کان.

ئاینی ئیسلام نه هی دهکات له و مامه له داراییانه ی که رپیا (سوو) یان زیان یان سته م یان فیلیان تیدایه، یان هوکاره بو توو شبوون به زیان و کاره ساتی گشتی بو سه ر کو مه لگا و گهل و تاکه کان. و پیشتر نه و ئایهت و فهرموودانه باسکرا که رپیا و سته م و فیلکردن - غه ش- و خراپه کاری نانه وه له سه ر زه ویدا حه رام ده کهن، خوی گه و ره ده فهرمویت: {وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغْيٍ مَّا اَكْتَسَبُوا فَقَدِ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَاِثْمًا مُّبِينًا} واته: {وکه سانیک که نازاری پیاوان و ئافره تانی ئیماندار ده دن به بی نه وه ی هیچ تاوانیکیان کرد بیت نه وه به راستی نه وانه بو هتان و تاوانیک ی ئاشکرایان گرتوته نه ستو} [الأحزاب: ۵۸].

و په ره و ردگار ده فهرمویت: {مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ اَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ} واته: {هه رکه سیك کاری چا که بکات (قازانجه که ی) بو خو یه تی هه ر که سیس خراپه بکات (زیانه که ی) بو خو یه تی و په ره و ردگار ت سته م له به نده کانی ناکات} [فصلت: ۴۶].

وله سونه تدا هاتوو: «پیفه مبه ری خودا - صلی الله علیه وسلم- بریار و حوکمی داوه له سه ر نه وه ی: «لَا ضَرَرَ وَلَا ضِرَارَ» واته: «زیان به خو تان و به یه کتر مه گه یه نن، جا به نه نقه ست یان به بی نه نقه ست

بیټ» [سنن أبي داود]، و -صلى الله عليه وسلم- ده فهرمویت: «تهوهی باوهړی به خودا ورپوژى دوايی ههیه؛ تهوا با رپز له دراوسپځه ی بگریټ، تهوهی باوهړی به خودا ورپوژى دوايی ههیه؛ تهوا با رپز له میوانه که ی بگریټ، تهوهی باوهړی به خودا ورپوژى دوايی ههیه؛ تهوا با قسه ی خیر بکات یان بیدهنگ بیټ»، وله گیرانه وهیه کدا: «-تهوهی باوهړی به خودا ورپوژى دوايی ههیه-؛ تهوا با چاکه کار بیټ به رامبر دراوسپځه ی» [صحيح مسلم: ٤٧].

وپیغه مبر -صلى الله عليه وسلم- ده فهرمویت: «تافره تیک سزا درا وچووه دۆزه خه وه به هوی پشیل په که وه چونکه به ندی ده کرد هه تا وه کو پشیل که مرد، نه خواردن و خواردنه وه ی پیدا ونه هیشتی بو خوی له شتی سر زهوی بخوات». [صحيح البخاري: ٣٤٨٢].

ته مه سزای که سپځه که نازاری پشیل په که بدات؛ ته ی چی سه بارهت به که سپځ که بیټه هوی نازاردنی خه لکی بی تاوان، ئین عومه -رهزای خوايان لیټ- ده لیت: پیغه مبر -صلى الله عليه وسلم- چووه سر مینبر وه به دهنگی کی به رز قسه ی کرد، و فهرمووی: «ته ی تهوانه ی که به زمان مسولمان بوون و ئیمان نه چوونه نیو دلټان؛ نازاری مسولمانان مه دن و جنیویان پیمه دن وشوینی که موکورتی و عیبه کانیا ن مه که ون، چونکه تهوه ی شوین عیبه و که موکورتی برای مسولمانی بکه ویت؛ تهوا خودا شوینی عیبه ی تهو ده که ویت و تهوه ی خودا شوینی عیبه ی بکه ویت تهوا تابرووی ده بات ته گهر له نیو ماله که ی خویشیدا بیټ»، گیره وه ی فهرمووده که ده لیت:

رۆژيكيان ئىبن عومر سهيرى كه عبهى كرد و ووتى: «چهنديك مهزنى وچهنديك رپزليگيراويت به لثم ئيماندار رپزى له تو گهورهتره له لى خدا» [أخرجه الترمذي: (٢٠٣٢)، وابن حبان: (٥٧٦٣)].

ويپغه مبهري خدا - صلى الله عليه وسلم - ده فهرمويت: «ئوهوى باوهرى به خدا وروژى دوايى ههيه؛ ئەوا با نازارى دراوسپكهى نه دات، ئەوهوى باوهرى به خدا وروژى دوايى ههيه؛ ئەوا با رپز له ميوانهكهى بگريت، ئەوهوى باوهرى به خدا وروژى دوايى ههيه؛ ئەوا با قسهى خير بكات يان بيدهنگ بيت». [صحيح البخاري: ٦٠١٨].

وله ئەبى هورهيره وه - رهزاي خواى لپييت - كه يپغه مبهري خدا - صلى الله عليه وسلم - ده فهرمويت: «ئايا دهزانن كهسى مايه پووچ (موفليس) كييه؟»، ووتيان: كهسى مايه پووچ له نيوانماندا ئەوهيه كه هيج پاره و مولكيكى نيبه. - صلى الله عليه وسلم - فهرمووى: «كهسى مايه پووچ (موفليس) ئەو كه سهيه له نيو ئومه ته كه م كه روژى قيامهت ديت و نويز وروژوو وزه كاتى ئەنجامداوه، به لثم به ناههق: جويني داوه، وتومهتى هه لواسيوه، وپارهى خهلكى خواردوو، وخويني خهلكى رشتوو، وله خهلكى داوه، ئەوانهى سته مى لپيان كردوو له چاكه كانى ده دريت پپيان، كاتيى چاكهى نامينيت پيش ئەوهى داده پهرهوى به ته واوى جيپه جيپكريت خراپه كانى ئەو سته مليكراوانه فرى ده درپته سهري، پاشان فرى ده درپته نيو دوزهخ». [أخرجه مسلم: (٢٥٨١)، والترمذي: (٢٤١٨)، وأحمد: (٨٠٢٩)].

ويځغه مبهري خودا - صلى الله عليه وسلم - ده فهرمويت: «له سه ر ريگاوبانيك لقه داريك هه بوو تازاري خه لكي ده دات، پياويك هم لقه داره ل لبرد؛ به هوئ هم كرده وهيه وه چووه نيو به هه شته وه» [أخرجه البخاري: (٦٥٢)، ومسلم: (١٩١٤)، وابن ماجه: (٣٦٨٢)، وأحمد: (١٠٤٣٢)]، ل لبردي لقه داريك هو كاري چوونه به هه شته؛ نه ي چي سه بارهت به وه كه سه ي هو كاري هيدا يه تداني خه لكيه و ناخوش و تازاره كانيان له سه ر لاده بات. وبه پيچه وانه وشه وه داناني لقه داريك بو تازارداني خه لكي له وهيه هو كاري چوونه دوزه خ بيت؛ چي جاي نه وه كه سه ي خه ريكي بلاو كرده وه ي كو فر و تاوانه بو نه وه ي خه لكي به ره وه دوزه خ بات.

۳۷. په كيك له ئامانجه كانى شهريعه تى ئيسلام برىتیه له پاراستنى ئه قلى و حه رام كردن وقه ده غه كردنى هه رشتيك بيته هوى تي كچوون ونه مانى ئه قلى وهوش وهكو مهى خواردنه وه (خواردنه وهى سه رخوشكه ره كان)، ئيسلام ئاينى وهكو رو شنكه ره وهى ريبازى ئه قلى ناساندوه؛ بو ئه وهى مروف خدا بپه رستيت به چا وروشنى وزانسته وه، وشه ريعه تى ئيسلام باسى ئه قلى وهوشى به مهن داناه وهه بوونى ئه قلى وهوشى به مهن داناه بو واجب بوونى ئه ركه شه ريقيه كان (ته كليفه شه ريقيه كان)، وه قلى ئازاد كرد له كو ت وزنجيرى خورافيات وبت په رستى، له ئاينى ئيسلامدا هيچ نهينى و حوكميك نييه كه تا يبه ت بيت به چينيكي ديارى كراو جيا له چينه كانى تر، وهه موو حوكم وشه ريعه ت وياسا كانى ئاينى ئيسلام ئه قلى سه لامه ت وته ندروست قبولى ده كات ودانى پيدا ده ني ت، چونكه ئه م حوكمانه ئه وپه رى دادپه روه رى وحيكمه تيان تيدا يه .

ئاينى ئيسلام هاتوه بو پاراستنى ئه قلى، وباسى ئه قلى وبير كردنه وه وتي گه يشتنى به به رز وبلند داناه، خواى گه وره ده فه رموي ت: {إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا} واته: {به راستى گوئ وچاو و دل هه موو ئه وانه (خاونه كانيان) به رپه رسيارن لييان} [اليسراء: ۳۶].

واجبه له سه ر مروف كه ئه قلى بپاري زيت بو يه ئاينى ئيسلام سه رخوشكه ره كانى حه رام كردوه كه (مهى وماده هوشبه ره كان وهه رشتيك ده گري ته وه كه بيته هوى له ده ستدانى بير وهوش)،

وهرامکردنی سهرخوشکه رهکان له برگه ی ژماره (۳۴) دا باسکرا وزور له نایه ته کانی قورئانی پیرور بهم رستانه کو تایی هاتوو: {لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ} واته: {به لکو ژیریتان بخنه کار و بیریکه نه وه} [البقره: ۲۴۲]. و خوای گه وره ده فهرمویت: {وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهُوَ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ} واته: {وه ژیانی دونیا هیچ نییه بیجگه گالته و سه رقایی نه بیته وه بیگومان مالی دوا روژ چاکتره بو نه وانهی خوایان ده پاریزن و له خوا ده ترسن دهی ئایا بو ژیر نابن} [الأنعام: ۳۲]. و په روه ردگار ده فهرمویت: {إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ} واته: {به راستی ئیمه نار دومان ته خواره وه قورئانیک به - زمانی - عه ره بی بو نه وه ی ژیر بن ولیی تی بگهن} [یوسف: ۲].

خوای گه وره روونی کردوو ته وه که هیدایهت و حکمهت ته نها نه وانهی ئاقل و ژیرن سوودی لیده بینن و ته نها نه وانن زیره ک و هو شمهنده کان، خوای گه وره ده فهرمویت: {يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَن يَشَاءُ وَمَن يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ} واته: {ده یبه خشیت ژیری ودانایی به هر که سیک که بیه ویت و هر که سیک ژیری ودانایی پیدرا بیته نه وا به راستی خیر و چاکه یه کی زوری پیدرا وه، زورینه په ند وهر ناگرن ته نها خاوه ن ژیری و هو شمهنده کان نه بیته} [البقره: ۲۶۹].

بو یه ئاینی ئیسلام بوونی نه قلی به مه رج دانا وه بو واجب بوونی نه رکه شه رعیه کان - ته کلیفه شه رعیه کان - ، پیغه مبه ری خودا - صلی الله علیه وسلم - ده فهرمویت: «پی نووسی تاوان نو سین له سه ر

سئ کومهل هه لگيراوه : کهسی خهوتوو ههتا به خه بهر ده بیتهوه،
ومندال ههتا بالغ ده بیته، وکهسی شیت ههتا چاک ده بیتهوه (ناقل
ده بیتهوه)». [أخرجه البخاري:(۵۲۶۹)، وأبو داود: (۴۴۰۲)، والترمذي:
(۱۴۲۳)، والنسائي في السنن الكبرى: (۷۳۴۶)، وأحمد: (۹۵۶)، وابن
ماجه: (۲۰۴۲)].

ئیسلام مروقی ئازاد کرد له کوته و زنجیری خورافیات وبت
په رستی، و سه بارهت به حالی ئومه تانی پیشوو که ده ستیانگرت به
خورافیات و په تدانه وهی ئه وه هه قه ی لایه ن خوداوه هاتبوو ؛ خوای
گه و ره ده فهرمویت: {وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا
قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِم مُّقْتَدُونَ} واته:
{ههروه ها پیش تو ههچ پیغه مبه ریگمان نه ناردوو هه له ههچ شار ی کدا
مه گه ر خو شگوز ه رانه کان (ده و له مه نده کان) ی ووتویانه به راستی ئی مه
باوو با پیرانی خو مان له سه ر ئاینیک بینوو ه وه به راستی ئی مه له سه ر
ئاینی ئه وان ده روین} [الزخرف: ۲۳]. خوای گه و ره سه بارهت به گفتوگو ی
ئیبراهیم - علیه السلام- له گه ل قه و مه که ی له قورئانی پیرۆزدا
ده فهرمویت: که ئیبراهیم - علیه السلام- فهرمو و یه تی: {مَا هٰذِهِ
التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ} (۵۲) ئا ئه م په ی که ر و بتانه چین ؟ که ئی وه
ده یان په رستن (به لایانه وه ما ونه ته وه) ؟ (۵۲) قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا
عَابِدِينَ (۵۳) - قه و مه که ی- ووتیان: با و با پیرانمان بینوو ه ئه مانه یان
په رستوو ه (۵۳) [الأنبياء: ۵۲-۵۳].

ئاینی ئیسلام هات و فهرمانی به خه لکی کرد که واز به بت په رستی بهینن ودهست هه لښگرن لهو شته خورافیاتانهی که له باو باپیرانهوه ماوه ته وه، و فهرمانی به وه کرد که ده بیټ مروؤف شوینی رښازی پیغه مبه ران بکه ویت - علیهم الصلاة والسلام -.

له ئاینی ئیسلامدا هیچ نهینی وحوکمیک نییه که تاییهت بیټ به چینیک له خه لکی جیا له چینه کانی تر، عهلی کوری ئه بی تالیب - رهزای خوای لی بیټ - که کوری مامی پیغه مبه ره - صلی الله علیه وسلم - ومیردی فاتیمه ی کچیتی پرسیاری لی کرا: ئایا پیغه مبه ره - صلی الله علیه وسلم - شتیکی تاییه تی به ئیوه وتوو (پیشانداهه) که به خه لکی نه وت بیټ (پیشان نه دایټ)؟ ئه ویش (عهلی) ووتی: «هیچ شتیکی به تاییهت بو ئیغه نه وتوو (پیشان نه داهه) که به خه لکی تری نه ووت بیټ مه گهر ئه وه نه بیټ که له کیلانی شم شیره که مدایه»، گیره ره وه که ده لیټ: «په ره یه کی ده رهینا که تییدا نووسرا بوو: «نه فره تی خودا لهو که سه ی ئازه ل سهرده بریت (قوربانی ده کات) له پیناو که س و شتیکی جگه له خودا، و نه فره تی خودا لهو که سه ی نیشانه کانی زه وی ده گوریت (بو ئه وه ی خاکی که سیکی تر بو خوی ببات)، و نه فره تی خودا لهو که سه ی نه فره تی له دایک و باوکی ده کات، و نه فره تی خودا لهو که سه ی که پشتیوانی بیدعه چیه ک ده کات» [صحیح مسلم: ۱۹۷۸]. هه موو حوکم ویاسا و شه ریعه ته کانی ئاینی ئیسلام؛ ئه قلی دروست و سه لامهت پی رازی به و به لایه وه په سه نده، و ئه م حوکمانه له ئه و په ری دانایی و حکمهت و داد په ره ویدان.

۳۸. نه گهر شوينکه وتوواني ثاينه پوچه له کان درک نه کهن بهو

دژيه کی وشتانه ی له ثاينه پوچه له که دا هه یه که ئەقلی سه لامهت رهتی ده کاته وه ؛ ئەوا پیاوانی ثاينه که شوینکه وتووان به وه هه لده خه له تینن که ثاين له سه ره وه ی ئەقله و ئەقل بوی نیبه له ثاين تیبگات ودرکی پیبکات، به لام ئيسلام ثايني وه کو رپگایه کی روشنا بو ئەقل داناوه که به هوی وه ئەقل رپگا ومه به سستی خوی دهرانیت لهم ژيانه دا، و ثاينه پوچه له کان ده یانه ویت مروّف واز له ئەقلی بهینیت وشوینی ئەوان بکه ویت، به لام ثايني ئيسلام ده یه ویت مروّف هوشی بیته وه و ئەقلی به کار بهینیت بو ئەوه ی هه قیقهت وراسته یه کانی بو دهر بکه ویت بهو شیوه یه ی که هه یه .

نه گهر شوینکه وتوواني ثاينه پوچه له کان درک نه کهن بهو دژيه کی وشتانه ی که له ثاينه پوچه له که دا هه یه ؛ که ئەقلی سه لامهت رهتی ده کاته وه، ئەوا پیاوانی ثاينه که شوینکه وتووان به وه هه لده خه له تینن که ثاين له سه ره وه ی ئەقله و ئەقل بوی نیبه له ثاين تیبگات ودرکی پیبکات، به لام ئيسلام ثايني وه کو رپگایه کی روشنا بو ئەقل داناوه که به هوی وه ئەقل رپگا ومه به سستی خوی دهرانیت لهم ژيانه دا، و ثاينه پوچه له کان ده یانه ویت مروّف واز له ئەقلی بهینیت وشوینی ئەوان بکه ویت، و ثايني ئيسلام ده یه ویت مروّف هوشی بیته وه و ئەقلی به کار بهینیت بو ئەوه ی هه قیقهت وراسته یه کانی بو دهر بکه ویت بهو شیوه یه ی که هه یه، خوی گه وره ده فهرمویت: {وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ

وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا نَهْدِي بِهِ مَنْ نَشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ واته: {ههه بهو شپوهيهه كه ووتمان قورئانمان بو تو نارد (تهه پيغه مبهه - صلى الله عليه وسلم-) به فهرماني خو مان كه تو نه تده زاني كتيب وئيمان چيبه به لام ئيمه نه وه مان كرده رووناكيه كه رينموني هه كه سيكي پي ده كه ين كه بمانه وپت له بهنده كانمان وه به راستي تو (خه لك) رينموني ده كه يت بو ريگاي راست} [الشورى: ٥٢].
 وهى خودا به لگه ونيشانهى زورى تيديه كه رينمويى نه قله سه لامه ته كان ده كات بو هه نديك هه قيقهت وراستى كه نه قل حهز ده كات بيزانيت و باوه رى پي به نييت، خواى گه وره ده فه رمويت: {يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا} واته: {تهه خه لكينه به راستى بو تان هات به لگه ي ئاشكرا له پهروه رده گارتانه وه، وناردمانه خواره وه بو تان نور ورووناكيه كى ئاشكرا (كه قورئانه)} [النساء: ١٧٤].

پهروه رده گار - سبحانه وتعالى - دهيه وپت مروف له نور وروشنايى هيدايهت وزانست وهه قيقه تدا بريت، به لام شه يتانه كان وتاغوته كان ده يانه وپت مروف له تاريكايى كوفر ونه فامى وگومپرايى بريت، خواى گه وره ده فه رمويت: {اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ} واته: {خوا دو ست وپشتيوانى نه وان هيه كه بروادارن ده ريان ده نييت له تاريكستانى بي باوه رى وكوفره وه به ره و باوه ر (ئيمان) ورينموني نه وان هيه كه بي باوه رن (كافرن) شه يتان دو ست يانه ده ريان

دههينيت له رووناكى بيروباوهر (تيمان) بهرهو تاريخستاني كوفر
وگومرايى {البقرة: ۲۵۷}.

۳۹. ئاينى ئيسلام زانستى راست ودروست به مهزن دادهنيت
وهانى گهرانى زانستى ديدات كه دوور بيت له ههوا وئارهزوو،
وبانگهشه دهكات بو تپروانين وبيركردنوه له دهروون ولامشهى مرؤف
وگرددوون وبوونهوهرهكان وئهو شتانهى له دهوروشتمانن،
ودهرهنامه راست ودروستهكانى زانست تووشى هيچ پيكدادانيك
نابن له گهل ئاينى ئيسلامدا.

ئاينى ئيسلام زانست وويلمى راست ودروست به مهزن
دادهنيت، خواى گهوره دهفهرمويت: {يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ
وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ} واته: {خودا پله
وپايهى ئهو كه سانه بهرز دهكاتوه له ئيوه كه بروايان هيناوه وه
ئهوانهى كه زانستيان پي به خشراوه به چند پله يهك (پلهيان بهرز
دهكاتوه) وه خوا شارهزايه به وهى دهيكهن} [المجادلة: ۱۱]. وخواى
گهوره شاهيډى داني زانايانى له گهل شاهيډى داني خوڤى و فريشتهكان
باسكردووه سه بارهت به شاهيډى دان له سهر مهزنترين بابته، خواى
گهوره دهفهرمويت: {شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ
قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ} واته: {خودا شاهيډى
ديدات (واته رايده گهيه نيت وبه به لگه دهچه سپينيت) كه به راستى

هیچ په رستراویک شایسته ی په رستن نییه به هق وراست جگه له ئه و زاته مهز نه نه بیټ و فریشته کانی ش شاهیدی دده من (واته: دانیبیدا دهنین) وخواهن زانسته کان (زانایان) یش شاهیدی دده من (واته: باوهری چه سپاویان هه یه)، خودا هه میسه دادپه روه ری راگرتووه؛ هیچ په رستراویکی هق وراست نییه که شایه نی په رستن بیټ جگه له ئه و خودا شکوډار ودانایه} [آل عمران: ۱۸].

ئه میس پیگه ی زانایان روونده کاته وه له ئاینی ئیسلامدا و خودا فه رمانی به پیغه مبه ر - صلی الله علیه وسلم - که داوای زیاد کردنی زانستی بکات له خوای گه وره، په روه ردگار ده فه رمویت: {وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا} واته: {وه بلی ئه ی په روه ردگارم زانست و زانیاریم زیاد بکه} [طه: ۱۱۴]. وپیغه مبه ری خودا - صلی الله علیه وسلم - ده فه رمویت: «هه رکه سیک ریگایه ک بگریته بهر بو فیربوون وگه ران به دوا ی زانستی شه رعیدا ئه وا خوای گه وره ریگای چوونه به هه شتی بو ئاسان ده کات، و فریشته کان بالیان راده خن بو فیرخوازی زانستی شه رع ی، و فیرخوازی زانستی شه رع ی هه موو ئه وانه ی له ئاسمانه کان وزه ویدا داوای لیخو شبوونی بو ده کهن ته نانه ت ماسییه کانی نیو ده ریاش، و فه زلی زانا به سه ر ئه و که سه ی زور په رستن ئه نجامه دات (به باشی شاره زای زانستی شه رع ی نییه : عابیده) وه کو فه زلی مانگه به سه ر هه موو ئه ستیره کانه وه، و زانایان میراتگری پیغه مبه ران، و پیغه مبه ران دینار ودره میان له دوا ی خو یان به جینه هیش تووه به لکو زانستیان به جیهیشتووه، بو یه هه رکه سیک هه ولی به ده سته یانی بدات ئه وا

به شيكي باشي به ده سته يناوه (بو له بهر كردن و كرده وه پيكردن و فير كردن) « [أخرجه أبو داود: (٣٦٤١)، والترمذي: (٢٦٨٢)، وابن ماجه: (٢٢٣) واللفظ له، وأحمد: (٢١٧١٥)].

ثاني نيسلام هاني گه پاني زانستي دمدات كه دوور بيت له ههوا و ناره زوو، و بانگه شه دهكات بو تيروانين و بير كرده وه له دهروون و لاشه ي مروث و گهردوون و بوونه وه ره كان و نهو شتانه ي له دهروو پشتمان، خواي گه و ره ده فهرمويت: {سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ} واته: {له مه و دوا به لگه كاني خو مانيان نيشان ده دمين له ناسوي دنيا (له بوونه وه ردا) و له خودي خوياندا ههتا بويان روون بيته وه بيگومان نه م (قورئانه) راسته ثايا پهروه ردگارت بهس نيبه كه به راستي ناگاداره به سه ره هموو شتيكدا} [فصلت: ٥٣].

وپهروه ردگار ده فهرمويت: {أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجْلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ} واته: {ثايا نه وانه ناروانن؟ لهو مولكه گه و ره و فراوانه ي له ناسمانه كان و زهويدا ههيه و لهو شتانه ي خواي گه و ره دروستي كردوون و له وانه يه نزيك بوو بيته وه كو تايي (ژيان) يان ئينجا به چي قسه يهك له پاش قورئان پروا ده ينين} [الأعراف: ١٨٥].

وههروه ها ده فهرمويت: {أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ

لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ} واته: {ثأيا ئهوان به سهر زهويدا نه گه راون بو ئه وهی بابين سه ره نجامی ئه و (گه لانهی بیباوه ر بوون) له پيش ئه مان چو ن بووه که زور به هيتر بوون له ئه مان (له خه لکی مه کهه) و زهويان کيلا (بو کشتوکال) و ئاوه دانيان کرده وه زياتر له مان و پيغه مبه رانيان بو هات به موعجيزه روونه کانه وه بو يه خوا سته می لی نه کردوون (که له ناوی بردوون) به لام خو يان سته میان له خو يان کرد} [الروم: ۹].

ئه نجامه زانستیه راسته کان تووشی پيکدادان ناييت له گه ل ئاینی ئیسلامدا وليردها باسی يه ک نمونه ده که ين که له قورئانی پيروزدا ورده کاريه بچوو که کانیشی باسکراوه پيش زياتر له هزار و چوار سه د سال، که چی زانست له سه دهی رابردوودا ورده کاریيه کانی ئه م بابه تهی دوزيبه وه؛ وئه نجامه کانی زانست وه کو ئه وه يه که له قورئانی پيروزدا باسکراوه، ئه م بابه ته يش بریته له چو نيه تی دروستبوونی کورپه له له سکی دایکیدا، خوا ی گه وره ده فه رمو يت: {وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ (۱۲) سو يند به خوا به راستی مرو ثمان دروستکرد له خو لسه و پالفته يه له قور (۱۲) ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ (۱۳) له پاشان ئه ومان کرد به نوتفه يه ک - دلوپه مه ني هک - له ئارامگايه کی پته و (مندالانی دایک) دا (۱۳) ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظَامًا فَكَسَّوْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ (۱۴) دواتر نوتفه که مان - دلوپه مه ني هکانمان - کرد به خو ينی مه يو ئه مجا خو ينه مه يو ه که شمان کرد به

پارچه گوشتیځک و نه مجا پارچه گوشته که مان کرد به ئیسقان نه مجا به گوشت (په یکه ره) ئیسکه که مان داپووشی پاشان نه و مان کرد به دروستکراویځی تر جا گه و ره و پیروزه نه و خوایهی که چاکترینی به دیهینه رانه (۱۴) [المؤمنون: ۱۲-۱۴].

۴۰. و خوی گه و ره ته نه ا کرده و ه کان (په رسته نه کان) له نه و که سانه قبول ده کات که با و ه پریان به خودا هیئاوه و ملکه چی فه رمانه کانی بوون و با و ه پریان به پیغه مبه ران هیئاوه - علیهم السلام -، و خوی گه و ره ته نه ا کرده و انه (په رسته نانه) قبول ده کات که له شه ریعه تدا فه رمانی پیگردوه، بویه چون مروّف کافر و بیبا و ه ده بیّت به خوی گه و ره و هیوای نه و هیه که پاداشتی بداته و ه؟! و خوی گه و ره ئیمان و با و ه پری هیچ که سیځ قبول ناکات نه گه ر با و ه پری به ه موو پیغه مبه ران نه بیّت - علیهم السلام - و ده بیّت با و ه پری به کوّتا پیغه مبه ریش بیّت که موحه مه ده - صلی الله علیه و سلم -.

خوی گه و ره ته نه ا کرده و ه کان (په رسته نه کان) له نه و که سانه قبول ده کات که با و ه پریان به خودا هیئاوه و ملکه چی فه رمانه کانی بوون و با و ه پریان به پیغه مبه ران هیئاوه - علیهم السلام -، و خوی گه و ره ده فه رمو یت: {مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَذْحُورًا} (۱۸) هه رکه سیځ ته نه ا ژیانی دونیای بو یت (له م دونیایه دا) زوو پی دمه دین نه و ه ی بمانه و یت بو

ههركه سيك له پاشان دۆزهخمان بۆ سازداوه دهچيته ناوی به لۆمه كراوی ودهركراوی له ميه ره بانی خودا (۱۸) وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا (۱۹) ههركه سيكيش مه به سستی رۆژی دوايي بووييت وه هه ولی بۆ بدات به و جوړهی شایسته یه و باوه رداریش بیته ئا نه وانه كرده وه و تیکۆشانه كه یان وه رگی راوه (لای پهروه ردگاریان) (۱۹) { [الاسراء: ۱۸-۱۹].

وخوای گه و ره ده فهرمويیت: {فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ لِسَعْيِهِ وَإِنَّا لَهُ كَاتِبُونَ} واته: {ئینجا هه ر كه س (هه رچه ند) له كرده وه چا كه كان بكات (به و مه رجه ی) باوه رداریش بیته ئه وا (پادا سستی) كۆشش ه كه ی وون نابیته و به فیرۆ ناروات به راستی ئیمه بۆ (كرده وه كانی) ئه و نووسه رین} [الانبیاء: ۹۴].

خودا ته نها ئه و په رسته نانه قبول ده كات كه له شه ریعه ته كه یدا بریاری له سه ر داوه، خوای گه و ره ده فهرمويیت: {فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا} واته: {ئینجا هه ركه سيك به ته مایه بگه رپه وه بۆ لای پهروه ردگاری (له قیامه تدا) ئه وا با كرده وه ی چاك بكات و كه س نه كاته ها و به ش وشه ریکی پهروه ردگار له په رسته نیدا} [الكهف: ۱۱۰].

خوای گه و ره روونی كرده وه ته وه كه كرده وه به چاك دانانرپته ئه گه ر له و كرده وانه نه بیته كه به ئیمان و باوه ر به خودا و به دلسۆزی بۆ خودا ئه نجا مدراوه، وله شه ریعه تی خودا بریاری له سه ر دراوه و كه سه كه باوه ری به هه موو پیغه مبه ران هه بووه؛ به لام ئه گه ر كرده وه كه یه كیك

لهم مهرجانهی تیدا نه بیئت ئهوا رهت ده کریتهوه و قبول ناکریت،
 په روهردگار ده فهرمویت: {وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً
 مَّنثُورًا} واته: {هاتین هر کردهوهیه کیان کرد بوو هه موویمان وه کو
 توژی پرش و بلاو لی کرد} [الفرقان: ۲۳]. و خوای گه وره ده فهرمویت:
 {وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ} (۲) زور دهموچاو -روو- لهو روژدها ترسناک
 وریسوا و شهرمه زارن (۲) عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ (۳) هه ولدهریکی ره نجه روون (۳)
 تَصَلَّىٰ نَارًا حَامِيَةً (۴) ده چنه نیو ئاگریکی زور گهرمه وه (۳)
 [الغاشية: ۲-۴].

ئه م رووانه لهو روژدها خه جالهت و شهرمه زارن و ماندوون به هوئی
 زور کردهوه کردنه وه به لئم کردهوه کانیان به پی پی په یامی خودا نه بووه؛
 چونکه کردهوه کانیان به پی پی ئه و شهریه ته نه بوو که خودا دایبه زاند،
 به لکو خودایان په رست به هه ندیک کردهوهی هه له و شوینکه و تووی
 سه رانی گو مپرای بوون؛ ئه وانهی که ئاینی پوچه لیان بویان داده نا، ئه و
 کردهوه چاکهی که له لای خوای گه وره قبول ده کریت ئه وهیه که ده بیئت
 به دلسوژی بو خودا بیئت و به گویره ی سونه تی پیغه مبه ر- صلی الله
 علیه وسلم- بیئت، ئیتر چون مروث کافر و بیباوه ر ده بیئت به خودا
 و هیوای ئه وهیه که خودا پاداشتی بداته وه؟

خوای گه وره ئیمان و باوه ره ئینانی هیچ که سییک قبول ناکات
 مه گه ر پاش ئه وه نه بیئت که باوه ر ده هیئیت به هه موو پیغه مبه ران
 -علیهم الصلاة والسلام- و ئیمان ده هیئیت به په یامی موحه مه د
 -صلی الله علیه وسلم-، و پیشتر باسی هه ندیک به لگه مان کرد

سہ بارہت بہ ئم بابہتہ لہ برگہی ژمارہ (۲۰)، خوای گہورہ دہفہرمویت:
 {آَمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ
 وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَدَا نَفَرٍ بَيْنَ أَحَدٍ مِّن رُّسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ
 رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ} واتہ: {پیغہمبہر - صلی اللہ علیہ وسلم- بروای
 ہیئا بہ و پھیامہی کہ بوئی نیژدراوہ لہ پەرورہدگار یہوہ لہ گہل برواداراندا
 ہہموو بروایان ہیئاوہ بہ خوا وبہ فریشتہکانی وبہ کتیبہکانی
 (پہ یامہکانی) وبہ پیغہمبہرانی جیاوازی ناکہین لہ نیوان ہیچ یہ کیچ لہ
 پھیامبہران (برواداران) ووتیان: (پیغہمبہر ٹاینی خوای پیگہیانندین
 ئیمہش) بیستمان فہرمانبہرداریمان کرد داوای لیخوشبوونت
 لیڈہکہین ئہی پەرورہدگارمان وہر بو لای توپہ گہرانہوہمان
 [البقرہ: ۲۸۵].

وہر وہا پەرورہدگار دہفہرمویت: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا
 بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَي رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِن قَبْلُ
 وَمَن يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا
 بَعِيدًا} واتہ: {ئہی کہسانیک کہ باوہرتان ہیئاوہ بہردہوام بن لہسہر
 باوہر بہخوا و پیغہمبہرہکہی و بہو قورٹانہی ناردووہتیہ خواروہ بو
 پیغہمبہرہکہی و بہو کتیبانہش کہ پیشتر ناردووہتیہ خواروہ، و ہر
 کہسیچ بی باوہر بیت بہ خوا و بہ فریشتہکانی و بہ کتیبہکانی و بہ
 پیغہمبہرہکانی و بہ روژی دوایی ئہوا بہراستی گومرا بووہ بہ
 گومراییہکی زور دوور (لہراستی) [النساء: ۱۳۶].

وخوای گه وره ده فهرمویت: {وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ} واته: {بیهیننه وه یادیان} کاتیک که خوا په یمانی وه رگرت له پیغه مبهران که هرچیم پیدان له په یام و حکمهت و (شهریعت) له پاشان پیغه مبهریکتان بو هات به برواهینر به و په یامه ی که له لاتانه ده بیت بروای پی بهینن وه یارمه تی بدهن، خوا فهرمووی: ئایا دانتان نا بهم په یمانه دا؟ وه له سهر ئه وه په یمانی منتان وه رگرت پیغه مبهران ووتیان: به لئ دانمان پیدانا و په یمانمان به ست خوا فهرمووی: که واته ئیوه به شاهید بن وه منیش له گه ل ئیوه په کیکم له شاهیدان} [آل عمران : ۸۱].

٤١. ئامانجى هموو په پيامه كانى خودا بريتيه له: ئايني ههقى خودا مروّف بهرز و بلنډ و بالا بكات به شيوه يهك مروّف تهنه بهنده يهكى دلسوزى پهروه دگارى هموو بوونه و هره كان بيت، و ئهم ئاينه مروّف رزگار دهكات له كوئيلايهتى و بهندايهتى كردن بو مروّفه كان و بو مادده و بو خورافهت، ئايني ئيسلام - ههروهكو دهبينين - بانگه شهى ئهوه ناكات كه مروّفه كان بيگهردن و دوورن له كه موكورتى وله ئهوپهري كامليدان، و مروّفه كان بهرز ناكاتهوه بو سهروهوى پله و پايهى خويان، و نايان كات به په رستراو و پهروه دگار و خودا.

ئامانجى هموو په پيامه كانى خودا بريتيه له وهى: كه ئايني ههقى خودا مروّف بهرز و بلنډ و بالا بكات، بو ئه وهى مروّف تهنه بهنده يهكى دلسوزى پهروه دگارى هموو بوونه و هره كان بيت، و ئهم ئاينه مروّف رزگار دهكات له كوئيلايهتى و بهندايهتى كردن بو مروّفه كان و بو مادده و بو خورافهت، پيغه مبهرى خودا - صلى الله عليه وسلم - دهفه رمويّت «سه رشور بيت بهندهى دينار، سه رشور بيت بهندهى درهم، سه رشور بيت بهندهى جلو بهرگ، ئه گهر پيى به خشريّت رازى ده بيت؛ ئه گهر پيى نه به خشريّت توره ده بيت». [صحيح البخاري: ٦٤٣٥].

مروّفى ژير تهنه ملكه چى فهرمانه كانى خودا ده بيت، بو يه سامان و مال و پله و پايه و عه شيرهت نايكه نه كوئيله، و ئه وهى له م باسه دا هاتووه بو خوئنه ر وونى دهكات هوه كه حالى خهلكى چون بوو پيش هاتنى په پيام ئيسلام، وله پاش هاتنى ئهم په پيامه پيروژه چون حاليان

گورا !!؟؟ کاتیک هه ندیځ له مسولمانان کوچیان کرد به رهو حه به شه و پادشای حه به شه له و کاته دا - نه جاشی - پرسیاری لی کردن، و پئیانی ووت: ئەم ئاینه چیه که به هویه نا کوکتان دروست کرد به رامبه ر قه ومه که تان، ونه هاتنه نیو ئاینه که ی من ونه هاتنه نیو ئاینی هیچ یه کیځ له ئومه ته کان؟ جه عفه ری کوری ئه بی تالب - رهزای خوای لیبت - پی ووت: ئەی پادشا، ئیمه قه ومیځ بووین له جاهیلیه تدا - له پیش ئیسلامدا - بتمان ده په رست و گوشتی مردوو مان ده خوارد و تاوانی قیزه وه نمان ده کرد، و په یوه ندی خزمایه تیمان ده چپرانده و خراپه کار بووین به رامبه ر دراوسی و که سی به هیژ زال بوو به سه ر که سی لاوازا، به و شیوه یه بووین هه تاوه کو خوای گوره پیغه مبه ریځی له خو مان بو ناردین، که زانیاریمان هه یه سه بارهت به ره چه له ک و پراستگویی و ئه مانهت و داوین پاک، و بانگی کردین بو ته نها به تاکدانانی (ته وحیدی) خودا و په رستنی، و بو وازه یانان له په رستنی ئه و شتانه ی که خو مان و باو باپیرانمان ده مان په رست له به رد و بته کان، و فهرمانی پیکردین به پراستگویی و پراستنی ئه مانهت، و گه یاندنی په یوه ندی خزمایه تی و چاک بوون به رامبه ر دراوسی، و ئه نجام نه دانی هه رامکراوه کان، و ئه نجام نه دان و دوور که و تنه وه له م تاوانانه ش: کوشتن و خوین رشتن (به ناهه ق)، و شاهیدی دانی درو، و خواردنی مالی هه تیو، و بوهتان هه لواسین بو ئیمان داری داوین پاک، و فهرمانی پیکردین به ته نها په رستنی خودا به بی ئه وه ی هیچ هاوبه ش و شه ریځی بو بریار بده یین له په رستنی دا، و فهرمانی پیکردین به

نهجامدانى نوږت وزه كاتدان وړوژوو گرتن، وده لیت: زور شتی تری
 ئیسلامی باسکرد، بویه ئیمه به راستمان دانا و باوهرمان پپی هیئا
 وشوینی كهوتین بهو شیوهیهی ئه و په یامه كهی هیئاوه، بویه ئیمه
 تنها خودا ده پهرستین وهیچ هاو به شیکی بو بریار نادهین، وهه موو
 نهوانه ی حه رامکرا له سهرمان ئیمه به حه راممان دانا (نهجامی نادهین)،
 وهه موو نهوانه ی حه لاکرا بو مان ئیمه ش به حه لاکمان دانا (دروسته
 نهجامی بدهین)... [رواه أحمد: ۱۷۴۰، ورواه أبو نعیم فی حلیة
 الأولیاء: ۱/۱۱۵].

تاينى ئىسلام مروقه كان بهرز ناکاته وه بو سهره وهی پله وپایه ی
 خوږیان، و بهرزیان ناکاته وه بو پله ی پهروه دگار یتى و خودایه تی، خواى
 گوره ده فهرمویت: {قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا
 وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا
 مِّنْ دُونِ اللَّهِ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ} واته: {ئهی
 پیغه مبهه - صلى الله عليه وسلم -} پپیان بلئ: ئهی خاوهن په یامه كان
 وهرن بو لای وتهیه کی راست و (یه کسان) له نیوان ئیمه وئیوه دا كه جگه
 له خوا هیچ نه پهرستین وهیچ شتیك نه كهین به هاو به شی (له
 په رستنیدا) وهه ندیكمان هه ندیكمان به پهروه دگار دانه نیین نه مجا
 نه گه ر پشتیان هه لکرد ئیوه ش بلئ: ئیوه شاهید بن كه ئیمه
 فهرمان به ردار وگوږپرایه ل وملكه چی خوداین {آل عمران: ۶۴}. و پهروه دگار
 ده فهرمویت: {وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّنَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ
 بِالْكَفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ} واته: { و خودا فهرمانتان پپنادات كه

فریشته‌کان و پیغمبران بکه‌ن به پهرستراوی خۆتان چۆن (خودا) فرماتنان پیدهدات بیباوهر بن (کافر بن) دواي ئه‌وه‌ی که ئیوه پروادار بوون؟! [آل عمران: ۸۰].

وپیغمبهری خودا -صلی الله علیه وسلم- ده‌فرمویت: «زیاده‌ره‌وی مه‌که‌ن له وه‌سفکردنی من هه‌روه‌کو چۆن نه‌سپرانیه‌کان زیاده‌ره‌وییان کرد له وه‌سفکردنی کوری مه‌ریه‌م (عیسا)، من تنه‌ها به‌نده‌م، بۆیه بلین: به‌نده‌ی خودا (عبد الله) وپیغمبهری خودا» [صحیح البخاری: ۳۴۴۵].

۴۲. خوای گه‌وره له شه‌ریعه‌ته‌که‌یدا ریځگی داوه به ته‌وبه‌کردن: نه‌میش بریتیه له گه‌رانه‌وه‌ی مروّف بۆ لای په‌روه‌ردگار و وازه‌ینان له تاوان و گونا‌هه‌کان، و مسوولمان بوون و په‌په‌ره‌و کردنی ئاینی ئیسلام هۆکاره بۆ لیخۆشبوون له هه‌موو تاوان و گونا‌هه‌کانی پیشوو، وه‌روه‌ها ته‌وبه‌کردن هۆکاره بۆ لیخۆشبوون له هه‌موو تاوان و گونا‌هه‌کانی پیشوو، بۆیه پپو‌یست ناکات تاوان و گونا‌هه‌کانی لای هیچ یه‌کیک له مروّفه‌کان باس بکات ودانی پپدا بنیّت

خوای گه‌وره ته‌وبه‌کردنی له ئاینی ئیسلامدا داناوه وریځگی پپداوه، و ته‌وبه‌کردن بریتیه له: گه‌رانه‌وه‌ی مروّف بۆ لای په‌روه‌ردگاری نه‌میش به ته‌وبه‌کردن و وازه‌ینان له تاوان و گونا‌هه‌کان، خوای گه‌وره ده‌فرمویت: {وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ}

واته: {هه مووتان ته و به بکهن و بگه پنه وه بو لای خوا ئهی ئیمانداره کان تا رزگار و سه رکه وتوو بن} [النور: ۳۱]. و خوای گه و ره ده فهرمویت: {أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ} واته: {ئایا نه یان زانیوه که بیگومان هه ر خوا ته و به و په شیمانی له بهنده کانی و هره گریت و هه ر ئه و خیر و به خشینه کان و هره گریت و به راستی هه ر خوایه و هرگری ته و به یه و میهره بانه (له گه ل بهنده کانیدا)} [التوبة: ۱۰۴].

و په روه ردگار ده فهرمویت: {وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ} واته: {وئهو خودایه زاتیکه ته و به له بهنده کانی و هره گریت وله کرده وه خراپه کان خو ش ده بیت و هه ر کرده وه یه ک که ئیوه ئه نجامی ده دن پپی ده زانیت} [الشوری: ۲۵]. و پیغه مبه ری خودا - صلی الله علیه وسلم - ده فهرمویت: «خوای گه و ره ئاسو و ده تره به ته و به ی بهنده یه کی ئیماندار زیاتر له پیاویک که ئاژه له که ی و خواردن و خواردنه وه ی سه رپشتی (ئاژه له که ی) له گه ل دایه له بیابانیکی چۆلدا، پیاوه که خه وت و کاتیک هه ستا ئاژه له که ی رویش ت (دیار نه ما) بو یه به دوایدا گه را هه تا وه کو تووشی تینویتی بوو، و پاشان ووتی: بو شوینه که ی خوم ده گه ریمه وه و ده خه وم هه تا وه کو ده مرم، و کاتیک سه ری له سه ر باسکی دهستی دانا بو ئه وه ی بمریت، و خه به ری بوویه وه و بینی ئاژه له که ی و خواردن و خواردنه وه کانی سه رپشتی له لای وه ستا وه، خوای گه و ره ئاسو و ده تره به ته و به ی بهنده ی ئیماندار زیاتر له

ئاسووده یی ئەم پیاوه به ئاژه له که ی وړۆزیه کانی سه رپشتی، [صحیح مسلم: ۲۷۴۴].

مسوولمان بوون و په پیره و کردنی ئاینی ئیسلام هوکاره بو لیخو شبوون له هه موو تاوان و گونا هه کانی پیشوو، و ههروه ها ته و به کردن هوکاره بو لیخو شبوون له هه موو تاوان و گونا هه کانی پیشوو، خوای گه و ره ده فهرمویت: {قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ} واته: {ئهی پیغه مبه ر- صلی الله علیه وسلم-} پییان بلی: به ئه وانه ی که بیباوه ر بوون ئه گه ر کو تایی بهینن (به بیباوه ر بوونیان - به کافر بوونیان-) به راستی خودا له هه موو گونا هه کانیان خو ش ده بیت له هه موو ئه و تاوانانه ی له پیشو و تر دا کردو و یانه به لام ئه گه ر بگه رپنه وه (سه ر کرده وه ی پیشو و یان) ئه وه به راستی با و ویاسا بو پیشینه خرا په کان چی بوو (بو ئه مانیش دوو باره ده بیتته وه) {الأنفال: ۳۸}.

خوای گه و ره بانگی گاو ره کان (نه سه رانیه کان) ده کات بو ته و به کردن، ههروه کو - سه بانه و تهالی - ده فهرمویت: {أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونََهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ} واته: {ده ی ئایا بو توبه ناکه ن و ناگه رپنه وه بو لای خوا ؟ و داوای لیبوردنی لی ناکه ن ؟ له کاتیکدا خوا لیبوردی میه ره بانه} [المائدة: ۷۴].

خوای گه و ره بانگه یشتی هه موو گونا هه کار و تاوان کاره کان ده کات بو ته و به کردن، خوای گه و ره ده فهرمویت: {قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ

هُوَ الْعَفْوَ الرَّحِيمُ} واته: {ئهي پيغه مبهه - صلى الله عليه وسلم-} پييان بلي: ئهي بهنده كانم ئهي ئهوانهي كه خوټان زور گونا هبار كروهه نائوميد مهن له ميهره بانى و بهزه يى خوا چونكه بيگومان خوا له هه موو گونا هه كان خوشده بيت به راستى هه ئه وه لي بوردى ميهره بانه} [الزمر: ٥٣].

كاتيک عمروى كورى عاص - رهزاي خواى لي بيت - سوور و پيدا گير بوو له سهه ئه وهى كه مسولمان بيت؛ له وه ترسا كه خودا له و تاوانانه ي خوش نه بيت كه له پيش مسولمان بوون كروه ويه تى، عمرو ئه م باسه ده گير پي ته وه و ده لئيت: «كاتيک خواى گه وه ئيسلامى خسته دل مه وه، (عمرو) ده لئيت: هاتم بو لاي پيغه مبهه - صلى الله عليه وسلم بو ئه وهى به يعه تى پي بده م بو يه ده ستى دريژ كرد، منيش و وتم: به يعه ت پي نادم هه تا وه كو (خواى گه وه) له هه موو گونا هه كانى پيش ووم خوش بيت، ئه وپش - صلى الله عليه وسلم - فه رمو وى: «ئهي عمرو، ئايا نازانى كوچك كردن - هيجره ت - هه رچي له پيش خويدا هه بو وه (له گونا هه كان) هه ليده وه شي ني ته وه، وئيسلام هه رچي له پيش خويدا هه بو وه (له گونا هه كان) هه ليده وه شي ني ته وه - واتا: هيجره ت و مسولمان بوون هو كارن بو لي خو ش بوون له گونا هه كان -» [رواه مسلم: ١٢١، رواه أحمد: ١٧٨٢٧].

۴۳. له ئاینی ئیسلامدا په یوهندی نیوان مروّف و خودا

په یوهندییه کی راسته و خوږیه، بوّیه مروّف پښووستی به هیچ ناوهندیک - واسته یه ک- نیبه بوّ پارانه وه و داوا کردن و پهرستنې خودا، ئاینی ئیسلام قه دهغی دهکات که مروّف بگریته خودا یان هاوبهش وشه ریکی خودا له پروه ردگار پتی و پهرستنیدا (ئولو هیه تدا : خودایه تیدا).

له ئاینی ئیسلامدا هیچ پښووست ناکات تاوانه کان له پیش

خه لکیدا باس بکهیت ودانی پیدا بنییت، چونکه له ئیسلامدا په یوهندی نیوان مروّف و خودا په یوهندییه کی راسته و خوږیه و پښووستی به ناوهندی (واسته ی) هیچ بوونه وهریک نیبه، ههروه کو له برگه ی (۳۶) دا باسکرا که خودا بانگی هه موو خه لکی کردووه بوّ ته و به کردن و گه رانه وه بوّ لای نه و زاته مه زنه، و ههروه ها خودا نه هی کردووه له خه لکی که پیغه مبه ران و فریشته کان بکهن به نیوه ند (واسته) له نیوان خو یان و خودا ؛ بوّ نه وه ی به هو یانه وه له خودا بیارینه وه و بیپهرستن، به لکو ده ییت مروّف راسته و خو داوا له خودا بکات ولیی بیارپته وه، خوای گه و ره ده فهرمو پت: {وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ} واته: {و خودا فهرانان پینادات که فریشته کان و پیغه مبه ران بکهن به پهرستراوی خو تان چو ن (خودا) فهرانان پیده دات بیباوهر بن (کافر بن) دوای نه وه ی که ئیوه پروادار بوون؟!} [آل عمران: ۸۰].

ئاینی ئیسلام ههروه کو ده یینین قه دهغی دهکات که مروّف

بگریته خودا یان هاوبهش وشه ریکی خودا له پروه ردگار پتی و پهرستنیدا

(ټولو هیه تدا : خودایه تیدا)، خوی گه وړه سه بارهت به نه سرانیه کان- گاوره کان- ده فرمویت: {اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَاتَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَدَى اللَّهِ هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ} واته: {زانا و راهیبه کانیان (دینداره کانیان) کردووه به په وړه ردگار له جیاتی خوا هه وړه ها مه سیحی کوری مه ریه میس (یان کردووه به خوا) له کاتیځدا فرمانیان پی نه دراوه بیجگه له وهی که یه ک خوا به رستن که هیچ په رستراویک راست نیه بیجگه له نه و زاته، پاک و بیجگر دی بو نه و (خودا) یه ی له وهی ده یکه نه ها و به شی} [التوبة: ۳۱].

خوی گه وړه ټینکار ونه هی کرد له سر کافره کان نه ویش به هو ی نه وهی له نیوان خو یان و خودا ناوهندی کیان- واسته یه کیان- داده نا بو پارانوه، خوی گه وړه ده فرمویت: {أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ} واته: {بیدار به ټاپنی (گه ر دنکه چی) پاک و خاوین هر بو خوا یه وه که سانیک جگه له (خوا) چند په رستراویکیان بو خو یان داناوه (ده لپن) تنه نا له بهر نه وه ده یان په رستین نزیکمان بکه نه وه له خوا بیگومان خوا بریار ده دات له نیوانیاندا له و شتانه دا که نه وان تیایدا جیاواز بوون به راستی خوا رپنمونی که سیک ناکات که درو زنی زور بیباوهره} [الزمر: ۳].

خوی گه وړه روونی ده کاته وه که بت په رسته کان- نه هلی جاهیلیه ت- له نیوان خو یان و خودا ناوهندی کیان- واسته کیان- داده نا

وده‌یانووت: ئەمانه له خودا نزیکمان ده‌که‌نه‌وه. و ئە‌گه‌ر خوای گه‌وره نه‌هی کردبیت له خه‌لکی به‌وه‌ی که پی‌غه‌مبه‌ران و فریشته‌کان بکه‌ن به نی‌وه‌ند له نی‌وان خودا و به‌نده‌کاندا؛ ئە‌وا جگه له ئە‌وان نه‌هی لی‌کردنه زیاتر ده‌یانگر‌پته‌وه، و پی‌غه‌مبه‌ران - علیهم‌السلام - به‌په‌له بوون له ئە‌نجامدانی کرده‌وه چاکه‌کان و نزی‌کبوونه‌وه له خودا، خوای گه‌وره سه‌بارهت به‌حالی پی‌غه‌مبه‌ران - علیهم‌السلام - ده‌فه‌رمو‌یت: {إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ} واته: {ئە‌وانه‌ی (باس‌کران له پی‌غه‌مبه‌ران) پیش‌بر‌کی‌یان ده‌کرد له ئە‌نجامدانی هه‌موو خیر و چاکه‌یه‌کدا و هاواریان له ئی‌مه ده‌کرد به ئوم‌یدی (به‌هه‌شت) و له ترسی (دۆزه‌خ) و ئە‌وان بو ئی‌مه ملکه‌چ بوون (وده‌ترسن لی‌مان)} [الأنبياء: ۹۰].

وهه‌روه‌ها ده‌فه‌رمو‌یت: {أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا} واته: {ئە‌وانه‌ی که ئە‌و (نه‌فامانه) هاواریان لی‌ ده‌که‌ن ئە‌وانه به‌دوای هۆ‌کار‌پ‌کدا ده‌گه‌ر‌پ‌ن که نزی‌کیان بکاته‌وه له په‌روه‌د‌گاریان کامیان نزی‌کتره (له خواوه و پله‌و پایه‌ی به‌رزتره) وه به‌هیوا و ئوم‌ید و ر‌حمی ئە‌ون و له سزایشی ده‌ترسن به‌راستی سزای په‌روه‌د‌گارت هه‌میشه مه‌ترسی لی‌کراوه و خو لی‌ پار‌یزراوه} [الاسراء: ۵۷]. واتا ئە‌وانه‌ی که داوایان لی‌ده‌که‌ن ولی‌یان ده‌پار‌پ‌نه‌وه جگه له خوای گه‌وره - له پیاو‌چاکان و پی‌غه‌مبه‌ران - ؛ ئە‌وان هیوا و په‌جایان ئە‌وه‌یه که خودا ر‌حمیان پ‌ب‌ب‌کات و له سزای خودا ده‌ترسن، ئی‌تر چۆن داوا له ئە‌وان

دهكهن ولييان ده پارينه وه !! بهلكو پيويسته مروّف تهنها داوا له خودا بكات وتهنها له ئه و زاته مهز نه بپار پته وه.

٤٤. له كو تايي ئه م په يامه دا ئه وه به بيري خهلكي ده هيني نه وه كه خهلكي سه ره راي جيا وازي سه رده م وگه ل وشو يني ني شته جي بو ونيان، بهلكو هه موو كو مه لگه ي مرو فايه تي جيا وازه له بو چوون ومه به ست وژينگه وكرده وه كاني؛ بو يه پيويسته هيدا يه تي ك هه بي ت ئاراسته ي بكات ور پي كخته يه ك هه بي ت كو يان بكات ه وه وده سه ل تداري ك هه بي ت بيان پاريزي ت، پيغه مبه ران -عليهم الصلاة والسلام- ئه مه يان جي به جي ده كرد به وه جي خودا -سبحانه وتعالی- وخه لكيان هيدا يه ت ده دا بو ري گاي خير ور پي نمو يني، وخه لكيان كو ده كرد وه له سه ر جي به جي كردني شه ري عه تي خودا وله نيوانيان دا به هق حوكم وفه رمان په روا ييان ده كرد؛ ئه مه هوكار بوو بو ئه وه ي حال وگوزه رانيان باش بي ت به پي وه لامدانه وه يان بو بانگه وازي پيغه مبه ران ونزيكيان له سه رده مي ناردني په يامه كاني خودا، وخو اي گه و ره په يامه كاني كو تايي پي هينا به كو تا په يامي پيغه مبه ر موحه مه د -صلي الله عليه وسلم- ومانه وه ي بو نووس ي وكرد يه به هوكاري هيدا يه ت دان وره حمه ت ونور ور و شنا ي ور پي نمو يني كردن بو سه ر ئه و ري بازه ي كه مروّف نزيك ده كاته وه له خودا.

كاتي ك گو م را يي زور بوو ونه زانين -جه هاله ت- بلا و بو وه وه و بته كان په رستران؛ خو اي گه و ره پيغه مبه ر موحه مه دي نارد -صلي الله

عليه وسلم- به هيدايت وئايني هق وراستي بو ئهوهي خلكي
 در بكات له تاريخي كوفر و نهزائين - جاهيليهت- وبت پرستي بو نور
 ورؤشنايي ئيمان وهيدايت.

٤٥. بويه ئه ي مروف بانگت ده كم بو ئهوهي خوت يه كلابي
 بكه يتهوه له پيناو خوي گهوره به راستگو ييهوه، و خوت به دوور بگريت
 له لسايي كردنهوه و خوو و نهريت، و بزانيت له پاش مردنت بو لي
 پهروه دگارت ده گه رپي تهوه، و سهيري نفس و لاشه ي خوت بكه يت
 و سهيري گهردوون بكه يت، ئه گه ر مسو لمان بيت ژيانت خوش ده بيت
 پيش خوشي نه براوه ي روژي دوايي، و ئه گه ر ويستت بيت به مسو لمان
 ئهوا ته نها له دلوه و به زمانيش ئه م شاهيديه بده: (أشهد أن لا إله إلا
 الله وأشهد أن محمداً رسول الله) واته: (شاهيدي دهم و دانپيدا
 ده ني م كه هيچ په رستراويك هق وراست نيه كه شايسته ي په رستن
 بيت جگه له الله، و شاهيدي دهم و دانپيدا ده ني م كه موحه مه د
 ني دراو و پيغه مبهري خودايه)، و ده بيت بي باوه ر بيت به په رستني
 هه رشتي ك يان كه سيك جگه له خوي گهوره، و باوه رت به وه هه بيت كه
 خوي گهوره له پاش مردنمان هه موومان زيندوو ده كاته وه له ني و
 گو ره كانمانه وه، و لپرسينه وه و پا داشت و سزا هق وراستيه، ئه گه ر ئه م
 شاهيديه بده يت ئهوا تو مسو لمانيت، و له پاش ئه مه ده بيت خودا
 په رستيت به و شيوه يه ي له شه ري عه تي ئيسلامدا هاتوو له گرنگ ترين

په‌رستنه‌کانیش که پایه‌ی ئیسلامن: نوږژ کردن، ورپوژوو گرتن، وزه‌کاتدان، وحه‌جکردن بۆ مالی خودا ئه‌گهر له تواناتدا هه‌بوو.

بۆیه ئه‌ی مروّف بانگت ده‌که‌م بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ستیت به راستگۆیی‌هه‌ و خۆت به دوور بگریت له لاسایی کردنه‌وه و خوو ونه‌ریتی هه‌له، هه‌روه‌کو خوای گه‌وره ده‌فه‌رموڤت: {قُلْ إِنَّمَا أَعْظَمُ بِوَاٰحِدَةٍ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مِثْلِي وَفِرَادَىٰ ثُمَّ تَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِكُمْ مِّنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَّكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ} واته: {بلی من ته‌نها به یه‌ک شت ئاموژگاریتان ده‌که‌م که دوو دوو، یه‌ک یه‌ک، له‌به‌ر خوا هه‌ستن (وگوپرایه‌لی فه‌رمانه‌کانی بن) پاشان بی‌ر بکه‌نه‌وه هاو‌رپ‌که‌تان (پڤغه‌مبه‌ر - صلی الله علیه وسلم-) شیت نیبه ئه‌و (پڤغه‌مبه‌ر - صلی الله علیه وسلم-) ته‌نها ترسینه‌ره بۆ ئیوه له پڤش هاتنی سزای سه‌ختی (قیامه‌ت)} [سبأ: ۴۶].

وده‌بی‌ت چاک بزانی‌ت که له پاش مردنت ده‌گه‌رپیته‌وه بۆ لای په‌روه‌ردگارت، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموڤت: {وَأَن لَّيْسَ لِلْإِنسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ} (۳۹) وه بیگومان ئاده‌می جگه له کۆششی خۆی خاوه‌نی هه‌چی تر نیبه له‌دوارپوژدا- (۳۹) وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَىٰ (۴۰) و بیگومان هه‌ول کۆشش‌ه‌که‌ی له داها‌توو (له قیامه‌ت) دا ده‌بینرپیته‌وه (۴۰) ثُمَّ يُجْرَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَىٰ (۴۱) پاشان پادا‌شت ده‌درپیته‌وه به‌تیر و ته‌واوی (۴۱) وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنْتَهَىٰ (۴۲) وه به‌راستی هه‌موو کارپک سه‌ره‌نجامه‌که‌ی هه‌ر بۆ لای په‌روه‌ردگارت ده‌گه‌رپیته‌وه (۴۲) [النجم: ۳۹-۴۲].

سهیری لاشه‌ی خوټ و سهیری گهر دوون و ئاسمان بکه، خوای گه‌وره ده‌فرمویت: { أَوْلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ } واته: { ئایا ئه‌وانه ناروانن؟ لهو مولکه گه‌وره و فراوانه‌ی له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا هه‌یه ولهو شتانه‌ی خوای گه‌وره دروستی کردوون وله‌وانه‌یه نزیک بوو بی‌سته‌وه کوټایی (ژیان) یان ئینجا به چی قسه‌یه‌ک له پاش قورئان بر‌وا ده‌هینن } [الأعراف: ۱۸۵].

ببه به مسوولمان بو ئه‌وه‌ی له دنیا و دواړوژدا ئاسووده و دلخوټش بیت، و ئه‌گهر ده‌ته‌وټ بیته مسوولمان و په‌په‌وه‌ی ئاینی ئیسلام بکه‌یت؛ ئه‌وا ته‌نها پښو‌یسته که شاه‌یدی بده‌یت به (لا إله إلا الله و محمد رسول الله) واته: (هیچ په‌رستراویک شایسته‌ی په‌رستن نییه به هق و پراستی جگه له الله، و موحه‌مه‌د - صلی الله علیه و سلم - پښغه‌مبه‌ر و نږدراوی خودایه)، و کاتی‌ک پښغه‌مبه‌ر - صلی الله علیه و سلم - موغازی نارد بو یه‌مه‌ن بو ئه‌وه‌ی بانگه‌وازی بکات بو ئاینی ئیسلام پښی فه‌رموو: «تو ده‌چیت بو لای که سانیک له ئه‌هلی کتیب (جوله‌که و نه‌سپرانیه‌کان) با یه‌که‌م شت که بانگه‌وازی بو ده‌که‌یت بریتی بیت له شاه‌یدی دان به (لا إله إلا الله)* و شاه‌یدی دان به‌وه‌ی من پښغه‌مبه‌ری خودام، ئه‌گهر له‌وه‌دا گو‌پړایه‌ل بوون پښیان رابگه‌یه‌نه که خودا پښنج نوټی له‌سه‌ریان فه‌رز کردوو له هه‌موو روژ و شه‌وټکدا، ئه‌گهر له‌وه‌دا گو‌پړایه‌ل بوون پښیان رابگه‌یه‌نه که خوای گه‌وره خپرکردن

(زهکات) ی له سهریان فهرز کردوو له دهوله منده کانیان وهرده گیریت ودهدریت به هه ژاره کان، ئه گهر له وهدا گوپرایه ل بوون ئاگادار به له باشترین وچاکترین پاره وماله کانیان نه بهیت، وئاگاداری نزیای ستهملیکراو به چونکه له نیوان ئه و وخوادا هیچ په رده یه ک نییه.»
* (واته: هیچ په رستراویک شایسته ی په رستن نییه به هه ق وراست جگه له الله) [صحيح مسلم: ۱۹].

وده بیئت دوور بیت و به راته تی خۆت رابگه یه نیت و بیباوه ر بیت: به بت په رستن و به په رستنی ئه وانیه له گه ل خودا ده په رستری، وئه میش حه نیفیه ته* که ئاینی ئیبراهیمه - علیه السلام -،* (حنیفیه ت: واتا په رستنی خودا (الله) به ته نها به دلسۆزییه وه به بی بریاردانی هیچ شه ریک وهاو به شیک له په رستنیدا، و خۆ دوور کردنه وه و به ری بوون و بیباوه ر بوون: به په رستنی به ته کان و به په رستنی په رستراوه ناهه قه کانی تر له گه ل خوای گه وره دا)، خوای گه وره ده فه رمویت: {قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَاءُ مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدَهُ} [الممتحنة: ۴] واته: {به راستی بو ئیوه هه یه سه رمه شقیکی جوان وچاک له ئیبراهیم وئه وانیه له گه لیدا بوون که به گه له که ی خۆیانیان ووت به راستی ئیمه بیزار و به رین له ئیوه و له و شتانه ش که ده یان په رستن له جیاتی خوا، ئیمه باوه رمان نییه به (ئاینی) ئیوه و په یدابوو له نیوان ئیمه و ئیوه دا

دوژمنایه تی وکینه بو هه می شه یی تا کاتیځ که باوهر به خوی تاک و ته نیا دهینن}.

وباوهر وئیمانت به وه هه بیټ که خودا هه موو ئه وانهی له نیو گوره کاندان (مردووه کان) زیندوو یان ده کاته وه، خوی گوره ده فهرمویت: {ذَلِكَ بَانَ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّهُ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَاَنَّهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ} (٦) ئه وهی (باسکرا) له بهر ئه وه یه دلنیا بن که خوا هه ق و راسته وه بیگومان مردووه کان زیندوو ده کاته وه و بیگومان ئه و (خوایه) توانای به سهر هه موو شتیځدا هه یه (٦) وَاَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيهَا وَاَنَّ اللّٰهَ يَبْغِثُ مَنْ فِي الْقُبُوْرِ (٧) وه به راستی قیامت دیت (وبه رپا ده بیټ) گومانی تیځا نیبه و دلنیاش بن خوا زیندوو ی ده کاته وه هه موو ئه و که سانه ی له ناو گوره کاندان - مردوون - (٧) { [الحج: ٦-٧].

ولپرسینه وه وپا داشتدانه وه هه قه وروود هات، خوی گوره ده فهرمویت: {وَخَلَقَ اللّٰهُ السَّمَاوَاتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ وَلَتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَّا يُظْلَمُوْنَ} واته: {و خوا ئاسمانه کان وزه وی به هه ق و راستی دروست کردوو بو ئه وه ی هه موو که سیځ پا داشت بدریته وه به گویره ی ئه و کار و کرده وانهی که کردوو یه تی و ئه وان هیچ سته میان لینا کریټ} [الجاثیه: ٢٢].

ئه گهر ئه م شاه پدیه ت دا ئه وا تو مسو لمانیت وله پاش ئه مه پیویسته خودا به رستیت به و شیوه یه ی له شه ریعه تدا هاتوو له نو یژ کردن وروژوو گرتن وزه کاتدان وحه ج کردن ئه گهر له تواناتا هه بوو، وجگه له ئه م په رستنه.

به روارى چاپ: ۱۹-۱۱-۱۴۴۱
نوسينى: ماموستا دكتور / محمد عبدالله السحيم
ماموستاى عه قیده له به شى خویندنه ئىسلامیه کان (له پيشوودا)
کولپژى په روه رده، زانکوی (الملك سعود)
رياز، شانشینى عه ره بستانى سعودیه

پیرست

(کلیك له سهريان بکه بۆئوهوی بچیته سهر بابته که له لاپه ره کهی خۆیدا)

۱. ئیسلام په یامی خودایه بۆ هه موو خه لکی به تیکرا، وکوئا په یامی خودایه بۆ مرو قایه تی هه تا قیامه ت به رپا ده بیئت. ۴
۲. ئیسلام ئاینیکی تاییه ت نییه به ره گه زیکی دیاریکراو یان گه لیککی دیاریکراو به لکو ئاینی خودایه بۆ هه موو خه لکی. ۵
۳. ئیسلام په یامی خودایه که ته واکاری په یامه کانی پیغه مبه رانی پیشوو ه بۆ ئومه ته کانیا ن -علیهم الصلاة والسلام. ۷
۴. پیغه مبه ران -علیهم السلام- یه ک ئاینیا ن هه یه، به لام شه ریعه ته کانیا ن جیا وازه. ۹
۵. هه روه کو بانگه شه ی پیغه مبه رانی پیشوو: نوح وئیبراهیم وموسا وسوله یما ن وداود وعیسا -علیه السلام- ؛ ئاینی ئیسلام بانگه شه ده کات بۆ ئیما ن و باوه ره ئیما ن به وه ی که په روه ردگار (الله) یه و. ۱۰
۶. الله -سبحانه وتعالی- خۆی په روه ردگار ه و خولقینه ره -الخالق- ه، و ته نها ئه و شایه نی په رسته نه به بی هیچ هاوبه ش وشه ریکیک. ۱۷
۷. الله خولقینه ری هه موو شتیکه که له گه ردوون. ۲۶
۸. خودا -سبحانه وتعالی- هیچ شه ریک وهاوبه شیکی نییه نه له مولکید، نه له خولقاندندا، ونه له به رپوه بردندا، ونه له په رستندا. ۲۸
۹. (الله) -سبحانه وتعالی- باوکی که س نه بووه، وله دایکیش نه بووه، به لکو له سه ره تاوه هه ر بوونی هه بووه، وهیچ شتیک هاوشیوه ی ئه و زانه مه زنه نییه. ۳۳
۱۰. خوای گه وره تیکه لی هیچ شتیک ناییت و به رجه سته ناییت له هیچ په کیک له بوونه وه ره کانیدا. ۳۴
۱۱. (الله) به ره ئفه ته ومیهره بانه به رامبه ر به به نده کانی بویه پیغه مبه رانی ناردوو ه وکتیبه ئاسمانیه کانی دابه زاندوو ه. ۳۷

۱۲. خودا (الله) پهروهردگار يکي ميه ره بانه (الرحيم) ه، وته نها زاتي مه زني
 خوي لپرسينه وه له بنده كان ده کات له روژي قيامه تدا ۳۹
۱۳. خودا (الله) - سبحانه و تعالی - ئاده مي دروستکرد له خول (قور: گل)
 ونه وه کاني له پاش خوي زور دهن ۴۳
۱۴. هه موو منداليک له سهر فیتره ت له دايک ده بيت. ۴۵
۱۵. هيچ مروفيک به گونا هباري و تاوانباري له دايک ناييت و نايته
 ميراتگري تاواني هيچ مروفيکي تر. ۴۷
۱۶. ومه به ست وئامانچ له دروستکردني خه لکي: بو پرستني خودايه به
 تنه نها به بي برپارداني هيچ شهريک وهاوبه شيک. ۵۰
۱۷. ئايني ئيسلام ريزي له مروف گرتوه (به پياوان وئافره تانه وه)، وهه موو
 مافيکي به مروف داوه ۵۱
۱۸. وله ئايني ئيسلامدا ئافره ت وپياو يه کسانن له روانگه ي به رپرسياريه تي
 وپاداشت وسزادان. ۵۷
۱۹. ئايني ئيسلام ريزي له ئافره ت گرتوه وئافره تاني به هاوتاي پياوان
 داناوه ۵۹
۲۰. مردن ؛ نه مان و تياچوون نييه بو هه تاهه تايه، به لکو ده رچوونه له
 شويني کرده وه ئه نجامدان بو شويني پاداشت وه رگرتن ۶۳
۲۱. ئايني ئيسلام بانگه شه ده کات بو باوه ره ينان به بنچينه مه زنه کاني
 ئيمان. ۶۵
۲۲. پيغه مبه ران - عليهم السلام - پاريزراون (مه عسومن) له و په يامانه ي
 که ده يگه يه نن له لايه ن خودا وه ۸۴
۲۳. وئاييني ئيسلام بانگه وازي ده کات بو تنه نها پرستني خودا ئه وپيش به
 بنچينه ي پرستنه مه زنه کان ۹۳
۲۴. مه زنترين تاييه تمه ندي پرستنه کان له ئيسلامدا ئه وه يه که چونه تي
 وکاتي ئه نجامدان ومه رجه کانيان ؛ خواي گه وره له شه ريجه تدا فه رمانی
 پيکردوه ۱۰۱

۲۵. پیغمبهری ئیسلام ناوی موحهمدی کوری عبداللهیه ۱۰۴
۲۶. وشهریعتی ئیسلام که موحهمد -صلی الله علیه وسلم- پیی هاتووہ کۆتا په‌پام وشهریعتی خودایه، ۱۱۰
۲۷. خوای گه‌وره -سبحانه وتعالی- هیچ ئاینیک قبول ناکات جگه له ئاینی ئیسلام ۱۱۳
۲۸. قورئانی پیروژ کتیبی خودایه که به وه‌حی ناردی بۆ پیغمبهر موحهمد -صلی الله علیه وسلم- و وته‌ی خودای په‌روه‌دگاری هه‌موو بوونه‌وه‌ره‌کانه ۱۱۶
۲۹. وئاینی ئیسلام فه‌رمان ده‌کات به چاکه‌کار بوون به‌رامبهر دایک و باوک؛ ئەگه‌رچیش مسولمان نه‌بن، وئامۆژگاری کردووہ به په‌روه‌ده‌کردن وئامۆژگاریکردنی مندالان..... ۱۲۳
۳۰. ئاینی ئیسلام فه‌رمانده‌کات به دادپه‌روه‌ر بوون له وته وکرده‌وه‌دا ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر به‌رامبهر دوژمنانیش بی‌ت. ۱۲۹
۳۱. ئاینی ئیسلام فه‌رمانده‌کات به چاکه‌کار بوون به‌رامبهر به هه‌موو بوونه‌وه‌ره‌کان، و بانگه‌شه‌ده‌کات بۆ په‌هوشته‌ جوانه‌کان..... ۱۳۳
۳۲. ئاینی ئیسلام فه‌رمان به په‌هوشته‌ جوانه‌کان ده‌کات وه‌کو پاستگۆیی وپاراستنی سپارده (ئه‌مانه‌ت) وداوین پاکي وشه‌رم کردن وئازایه‌تی و به‌خشنده‌یی و به‌خشین ۱۳۶
۳۳. ئاینی ئیسلام شته‌پاکه‌کانی هه‌لال کردووہ..... ۱۴۳
۳۴. ئاینی ئیسلام ئەو تاوانانه‌ی هه‌رامکرد که به بنچینه‌ی هه‌رامکراوه‌کان داده‌نرین ۱۴۶
۳۵. ئاینی ئیسلام به شپۆه‌یه‌کی گشتی نه‌هی له هه‌موو په‌هوشته‌تیکی خراب وناشیرین ده‌کات و ۱۵۵
۳۶. ئاینی ئیسلام نه‌هی ده‌کات له‌و مامه‌له‌ داراییانه‌ی که رپیا (سوو) یان غه‌ره‌ره -مه‌ترسیه‌ یان قوماروییه، یان نه‌زانینی سه‌ره‌نجام یان پاره‌یان کاته-، یان ۱۶۴

۳۷. یه کۆیک له ئامانجه کانی شه ریه تی ئیسلام بریتیه له پاراستنی ئەقل و حه رامکردن و قه دهغه کردنی هه رش تیک بیته هۆی تیکچوون و نه مانی ئەقل و هۆش..... ۱۶۸
۳۸. ئەگه ر شوینکه و تووانی ئاینه پوچه له کان درک نه کهن به و دژیه کی و شتانه ی له ئاینه پوچه له که دا هه یه که ئەقلی سه لامهت ره تی ده کاته وه ؛ ئەوا پیاوانی ئاینه که شوینکه و تووان به وه هه لده خه له تینن که ئاین له سه ره وه ی ئەقله..... ۱۷۲
۳۹. ئاینی ئیسلام زانستی راست و دروست به مه زن داده نیت وهانی گه رانی زانستی ده دات که دوور بی ت له هه وا و ئاره زوو،..... ۱۷۴
۴۰. و خوای گه وه ره ته نها کرده وه کان (په رسته نه کان) له ئە و که سانه قبو ل ده کات که با وه رپیان به خودا هینا وه و ملکه چی فه رمانه کانی بوون و با وه رپیان به پیغه مبه ران هینا وه -علیهم السلام-،..... ۱۷۸
۴۱. ئامانجی هه موو په یامه کانی خودا بریتیه له: ئاینی هه قی خودا مرو ف به رز و ب لند و بالا بکات به شیوه یه ک مرو ف ته نها به نده یه کی دل سو زی پهروه ردگاری هه موو بوونه وه ره کان بی ت،..... ۱۸۳
۴۲. خوای گه وه ره له شه ریه ته که یدا ریگه ی دا وه به ته وه کردن: ئەمیش بریتیه له گه رانه وه ی مرو ف بو لای پهروه ردگار و وازه ییان له تاوان و گونا هه کان..... ۱۸۶
۴۳. له ئاینی ئیسلامدا په یوه ندی نیوان مرو ف و خودا په یوه ندیه کی راسته و خو یه، بو یه مرو ف پیویستی به ه یچ نا وه ندیک -واسته یه ک- نییه بو پارانه وه و داوا کردن و په رستنی خودا..... ۱۹۰
۴۴. له کو تایی ئەم په یامه دا..... ۱۹۳
۴۵. بو یه ئە ی مرو ف بانگت ده که م..... ۱۹۴

موسوعة المصطلحات الإسلامية
TerminologyEnc.com

موسوعة تضم ترجمات المصطلحات
الإسلامية وشروحها بعدة لغات

موسوعة الأحاديث النبوية
HadeethEnc.com

موسوعة تضم ترجمات للأحاديث
النبوية وشروحها بعدة لغات

موسوعة القرآن الكريم
QuranEnc.com

موسوعة تضم تفاسير وترجمات
موثوقة لمعاني القرآن الكريم

IslamHouse.com

مرجعية مجانية إلكترونية
موثوقة للتعريف بالإسلام

منتقى
المحتوى الإسلامي

هي موسوعة تضم المنتقى من
المحتوى الإسلامي باللغات

نبذة موجزة عن الإسلام (مع الأدلة)

لغة 100 الإسلام بأكثر من لغة

جمعية خدمة المحتوى
الإسلامي باللغات

جمعية الدعوة
وتوعية الجاليات بالربوة

